

Den Europæiske Unions Tidende

C 325

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

56. årgang

9. november 2013

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
IV Oplysninger		
OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER		
Den Europæiske Unions Domstol		
2013/C 325/01	Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelse i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i> EUT C 313 af 26.10.2013	1
V Øvrige meddelelser		
RETSLIGE PROCEDURER		
Domstolen		
2013/C 325/02	Sag C-77/11: Domstolens dom (Store Afdeling) af 17. september 2013 — Rådet for Den Europæiske Union mod Europa-Parlamentet (Annullationssøgsmål — endelig vedtagelse af Unionens almindelige budget for regnskabsåret 2011 — Europa-Parlamentets formands retsakt, hvorved den endelige vedtagelse fastslås — artikel 314, stk. 9, TEUF — Parlamentets og Rådets fastlæggelse af Unionens årlige budget — artikel 314, stk. 1, TEUF — princip om den institutionelle ligevægt — princip om tildeling af beføjelser — pligt til loyalt samarbejde — overholdelse af væsentlige formforskrifter)	2
2013/C 325/03	Sag C-388/11: Domstolens dom (Første Afdeling) af 12. september 2013 — Le Crédit Lyonnais mod Ministre du budget, des comptes publics et de la réforme de l'Etat (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'État— Frankrig) (Moms — sjette direktiv 77/388/EØF — artikel 17 og 19 — fradrag for indgående afgift — goder og tjenesteydelser, der benyttes såvel til transaktioner, der giver ret til fradrag, som til transaktioner, der ikke giver ret til fradrag — pro rata-fradrag — beregning af pro rata-satsen — filialer beliggende i andre medlemsstater og i tredjelande — manglende medregning af deres omsætning)	2

DA

Pris:
4 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

2013/C 325/04	Sag C-475/11: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 12. september 2013 — Kostas Konstantinides (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Berufsgesicht für Heilberufe bei dem Verwaltungsgericht Gießen — Tyskland) (Fri udveksling af lægelige ydelser — tjenesteydere, som rejser til en anden medlemsstat for at levere ydelsen — anvendelse af værtsmedlemsstatens fagetsiske regler og, navnlig, reglerne om honorarer og reklame)	3
2013/C 325/05	Sag C-526/11: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 12. september 2013 — IVD GmbH & Co. KG mod Ärztekammer Westfalen-Lippe (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberlandesgericht Düsseldorf — Tyskland) (Offentlige kontrakter — direktiv 2004/18/EF — artikel 1, stk. 9, andet afsnit, litra c) — begrebet »offentligretligt organ« — betingelse vedrørende enten finansiering af driften, kontrol af driften eller udøvelse af kontrol over ledelsen, der foretages af staten, regionale eller lokale myndigheder, eller andre offentligretlige organer — faglig sammenslutning af læger — finansiering fastsat i loven i form af bidrag betalt af medlemmerne af denne sammenslutning — bidragets størrelse, fastsat af sammenslutningens delegeretmøde — samme sammenslutnings uafhængighed hvad angår fastsættelsen af omfanget og fremgangsmåder til gennemførelse af dens lovbestemte opgaver)	4
2013/C 325/06	Sag C-614/11: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 12. september 2013 — Niederösterreichische Landes-Landwirtschaftskammer mod Anneliese Kuso (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberster Gerichtshof — Østrig) (Socialpolitik — ligebehandling af mænd og kvinder — direktiv 76/207/EØF — tidsbegrænset ansættelseskontrakt indgået før medlemsstatens tiltrædelse — udløb efter tiltrædelsen — ansættelsesordning, som fastsætter kontraktens udløbsdato til den sidste dag i det år, hvori pensionsalderen indtræder — forskellig pensionsalder for mænd og kvinder)	4
2013/C 325/07	Forenede sager C-660/11 og C-8/12: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 12. september 2013 — Daniele Biasci m.fl. mod Ministero dell'Interno og Questura di Livorno (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale Amministrativo Regionale per la Toscana — Italien) (Etableringsfrihed — fri udveksling af tjenesteydelser — artikel 43 EF og 49 EF — hasardspil — indsamling af væddemål — betingelser for tilladelse — krav om polititilladelse og om koncession — nationale bestemmelser — obligatoriske minimumsafstande mellem stederne for indsamling af væddemål — grænseoverskridende virksomhed, som kan sidestilles med den, der er genstand for koncessionen — forbud — gensidig anerkendelse af licenser på hasardspilsområdet)	5
2013/C 325/08	Sag C-49/12: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 12. september 2013 — The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs mod Sunico ApS, M & B Holding ApS og Sunil Kumar Harwani (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Østre Landsret — Danmark) (Retligt samarbejde i civile sager — retternes kompetence og anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område — forordning (EF) nr. 44/2001 — artikel 1, stk. 1 — anvendelsesområde — begrebet »det civil- og handelsretlige område« — sag anlagt af en myndighed — erstatning for deltagelse i den afgiftsunddragelse, som en tredjemand, der ikke selv er momspligtig, har foretaget)	6
2013/C 325/09	Sag C-64/12: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 12. september 2013 — Anton Schlecker, der driver virksomhed under navnet »Firma Anton Schlecker« mod Melita Josefa Boedeker (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden — Nederlandene) (Romkonventionen om, hvilken lov der skal anvendes på kontraktlige forpligtelser — arbejdsaftale — artikel 6, stk. 2 — lovvalget i mangel af aftale herom — loven i det land, hvor arbejdstageren »sædvanligvis udfører sit arbejde« — arbejdsaftale, der peger på, at den har tættere tilknytning til en anden medlemsstat)	6
2013/C 325/10	Sag C-434/12: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 12. september 2013 — Slancheva sila EOOD mod Izpалnitelen direktor na Darzhaven fond Zemedelie Razplashatatelna agentsia (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Administrativen sad Sofia-grad — Bulgarien) (Fælles landbrugspolitik — ELFUL — forordning (EU) nr. 65/2011 — støtte til udvikling af landdistrikterne — støtte til oprettelse og udvikling af mikrovirksomheder — begrebet »kunstigt skabte betingelser« — misbrug — beviser) ...	7

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2013/C 325/11	Sag C-383/13 PPU: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 10. september 2013 — M.G. og N.R. mod Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Raad van State — Nederlandene) (Visum, asyl, indvandring og andre politikker i forbindelse med den frie bevægelighed for personer — indvandringspolitik — ulovlig indvandring og ulovligt ophold — repatriering af personer med ulovligt ophold — direktiv 2008/115/EF — tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold — udsendelsesprocedure — frihedsberøvelse — forlængelse af frihedsberøvelse — artikel 15, stk. 2 og 6 — ret til forsvar — ret til kontradiktion — krænkelse heraf — følger) 8	8
2013/C 325/12	Sag C-348/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesgerichtshof (Tyskland) den 25. juni 2013 — BestWater International GmbH mod Michael Mebes og Stefan Potsch 8	8
2013/C 325/13	Sag C-358/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesgerichtshof (Tyskland) den 27. juni 2013 — straffesag mod Markus D. 8	8
2013/C 325/14	Sag C-373/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg (Tyskland) den 2. juli 2013 — H.T. mod Land Baden-Württemberg 9	9
2013/C 325/15	Sag C-413/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Gerechtshof Den Haag (Nederlandene) den 22. juli 2013 — FNV Kunsten Informatie en Media mod Staat der Nederlanden 9	9
2013/C 325/16	Sag C-416/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado Contencioso-Administrativo de Oviedo (Spanien) den 23. juli 2013 — Mario Vital Pérez mod Ayuntamiento de Oviedo 10	10
2013/C 325/17	Sag C-417/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberster Gerichtshof (Østrig) den 23. juli 2013 — ÖBB Personenverkehr AG mod Gotthard Starjakob 10	10
2013/C 325/18	Sag C-419/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 24. juli 2013 — Art & Allposters International BV mod Stichting Pictoright 11	11
2013/C 325/19	Sag C-427/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Autorità per la Vigilanza sui Contratti pubblici di lavori, servizi e forniture (Italien) den 25. juli 2013 — Emmeci mod Cotral 12	12
2013/C 325/20	Sag C-431/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Frankfurt am Main (Tyskland) den 31. juli 2013 — Brigitta Voss og Klaus-Jürgen Voss mod Vietnam Airlines Co. Ltd 12	12
2013/C 325/21	Sag C-437/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 2. august 2013 — Unitrading Ltd, den anden part: Staatssecretaris van Financiën 13	13
2013/C 325/22	Sag C-438/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel București (Rumænien) den 2. august 2013 — SC BCR Leasing IFN SA mod Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili og Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor 13	13
2013/C 325/23	Sag C-442/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberster Gerichtshof (Østrig) den 6. august 2013 — Sarah Nagy mod Marcel Nagy 14	14
2013/C 325/24	Sag C-444/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunalul Brașov (Rumænien) den 7. august 2013 — Imre Solyom og Luiza Solyom mod Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Brașov 14	14
2013/C 325/25	Sag C-452/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landesgericht Salzburg (Østrig) den 12. august 2013 — Germanwings GmbH mod Ronny Henning 14	14

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2013/C 325/26	Sag C-455/13 P: Appel iværksat den 12. august 2013 af Confederazione Cooperative Italiane, Cooperativas Agro-alimentarias og Fédération française de la coopération fruitière, légumière et horticole (Felcoop) til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 30. maj 2013 i sag T-454/10, Associazione Nazionale degli Industriali delle Conserve Alimentari Vegetali (Anicav) og Agrupación Española de Fabricantes de Conservas Vegetales (Agrupcon) mod Europa-Kommissionen	15
2013/C 325/27	Sag C-456/13 P: Appel iværksat den 9. august 2013 af T & L Sugars Ltd, Sidul Açúcares og Unipessoal Lda til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 6. juni 2013 i sag T-279/11, T & L Sugars Ltd, Sidul Açúcares og Unipessoal Lda mod Europa-Kommissionen	16
2013/C 325/28	Sag C-494/13 P: Appel iværksat den 16. september 2013 af GRE Grand River Enterprises Deutschland GmbH til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 3. juli 2013 i sag T-205/12 — GRE Grand River Enterprises Deutschland GmbH mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)	16
2013/C 325/29	Sag C-495/13 P: Appel iværksat den 16. september 2013 af GRE Grand River Enterprises Deutschland GmbH til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 3. juli 2013 i sag T-206/12, GRE Grand River Enterprises Deutschland GmbH mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)	17
Retten		
2013/C 325/30	Sag T-402/06: Rettens dom af 16. september 2013 — Spanien mod Kommissionen (Samhørighedsfond — forordning (EF) nr. 1164/94 — miljøinfrastrukturprojekter, som udføres i Catalonien (Spanien) — delvis ophævelse af finansiel støtte — offentlige tjenesteydelses- og bygge- og anlægskontrakter — tildelingskriterier — økonomisk mest fordelagtige bud — ligebehandling — gennemsigthed — unormalt lavt bud — støtteberettigede udgifter — fastlæggelse af finansielle korrektioner — artikel H, stk. 2, i bilag II til forordning nr. 1164/94 — proportionalitet)	19
2013/C 325/31	Sag T-2/07: Rettens dom af 16. september 2013 — Spanien mod Kommissionen (Samhørighedsfonden — forordning (EF) nr. 1164/94 — projekter vedrørende vandaflledning fra Júcars flodseng (Spanien) — delvis ophævelse af finansiel støtte — offentlige bygge- og anlægskontrakter — kriterier for tildeling — det økonomisk mest fordelagtige tilbud — ligebehandling — gennemsigthed — støtteberettigede udgifter — fastsættelsen af finansielle korrektioner — artikel H, stk. 2, i bilag II i forordning (EF) nr. 1164/94 — proportionalitet)	19
2013/C 325/32	Sag T-3/07: Rettens dom af 16. september 2013 — Spanien mod Kommissionen (Samhørighedsfond — forordning (EF) nr. 1164/94 — miljøinfrastrukturprojekter, som udføres i Andalusien (Spanien) — delvis ophævelse af støtte — offentlige tjenesteydelseskontrakter og bygge- og anlægskontrakter — kriterier for tildeling — reklame — udgifternes støtteberettigelse — fastsættelse af finansielle korrektioner — fastsættelse af de finansielle korrektioner — artikel H, stk. 2, i bilag II til forordning nr. 1164/94 — proportionalitet)	20
2013/C 325/33	De forenede sager T-226/09 og T-230/09: Rettens dom af 16. september 2013 — British Telecommunications og BT Pension Scheme Trustees mod Kommissionen (Statsstøtte — delvis fritagelse fra forpligtelsen til at betale et bidrag til pensionssikringsfonden — afsløring, der fastslår, at støtten ikke er uforenelig med det indre marked — begrebet statsstøtte — statslige midler — fordel — selektiv karakter — konkurrencebegrænsning — påvirkning af samhandelen mellem medlemsstaterne — ligebehandling — proportionalitet — berettiget forventning — begrundelsespligt — gennemførelse af støtten)	20

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2013/C 325/34	Sag T-435/09: Rettens dom af 16. september 2013 — GL2006 Europe mod Kommissionen (Voldgiftsbestemmelse — kontrakter om finansiel bistand indgået inden for rammerne af femte og sjette ramme-program om fællesskabsaktiviteter inden for forskning og teknologisk udvikling og inden for rammerne af eTEN-programmet — projekterne Highway, J WeB, Care Paths, Cocoon, Secure-Justice, Qualeg, Lensis, E-Pharm Up, Liric, Grace, Clinic og E2SP — opsigelse af kontrakter — tilbagebetaling af udbetalte beløb — debetnotaer — modkrav — repræsentation af sagsøgeren)	21
2013/C 325/35	Sag T-486/09: Rettens dom af 16. september 2013 — Polen mod Kommissionen (EUGFL — Garantisektionen — EGFL og ELFUL — udgifter, som er udelukket fra finansiering — foranstaltninger til udvikling af landdistrikter — ugunstigt stillede områder og miljøvenligt landbrug — finansiel standardkorrektio n — udgifter afholdt af Polen — kontrolrapporter — kontrollernes effektivitet — sanktionsordning — begrundelsespligt)	21
2013/C 325/36	Sag T-518/09: Rettens dom af 16. september 2013 — Ecoceane mod EMSA (Offentlige tjenesteydelsesktrakter — udbudsprocedurer — beredskabsfartøjer til olieopsamling — afvisning af en tilbudsgivers bud — begrundelsespligt — ligebehandling — gennemsigtighed — åbenbart urigtigt skøn — ansvar uden for kontraktforhold)	22
2013/C 325/37	Sag T-333/10: Rettens dom af 16. september 2013 — ATC m.fl. mod Kommissionen (Ansvar uden for kontraktforhold — dyresundhed — beskyttelsesforanstaltninger i en krisesituation — beskyttelsesforanstaltninger i forbindelse med højpatogen aviær influenza i bestemte tredjelande — forbud mod import af vilde fugle, der er indfanget i naturen — tilstrækkeligt kvalificeret tilsidesættelse af de bestemmelser, der tillægger borgerne rettigheder — åbenbar og grov tilsidesættelse af grænserne for skønsbeføjelser — direktiv 91/496/EF og 92/65/EF — forsigtighedsprincippet — pligt til at udvise omhu — proportionalitet)	22
2013/C 325/38	Sag T-364/10: Rettens dom af 16. september 2013 — Duravit m.fl. mod Kommissionen (Konkurrence — karteller — belgiske, tyske, franske, italienske, nederlandske og østrigske markeder for badeværelsesudstyr og -inventar — afgørelse, der fastslår en overtrædelse af artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 — koordinering af prisforhøjelser og udveksling af følsomme kommercielle oplysninger — samlet og vedvarende overtrædelse — bevisbyrde — bøder — ligebehandling — proportionalitet — det strafferetlige legalitetsprincip)	23
2013/C 325/39	Sag T-368/10: Rettens dom af 16. september 2013 — Rubinetteria Cisa l mod Kommissionen (Konkurrence — karteller — belgiske, tyske, franske, italienske, nederlandske og østrigske markeder for badeværelsesudstyr og -inventar — afgørelse, der fastslår en overtrædelse af artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 — koordinering af prisforhøjelser og udveksling af følsomme kommercielle oplysninger — begrebet overtrædelse — samarbejdsmeddelelsen af 2002 — samarbejde — retningslinjer for beregningen af bøder af 2006 — beregning af bøden — manglende betalingsevne)	24
2013/C 325/40	Forenede sager T-373/10, T-374/10, T-382/10 og T-402/10: Rettens dom af 16. september 2013 — Villeroy & Boch Austria m.fl. mod Kommissionen (Konkurrence — karteller — belgiske, tyske, franske, italienske, nederlandske og østrigske markeder for badeværelsesudstyr og -inventar — afgørelse, der fastslår en overtrædelse af artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 — koordinering af prisforhøjelser og udveksling af følsomme kommercielle oplysninger — samlet overtrædelse — tilregnel se af den ulovlige adfærd — bevis — bøder — retningslinjer for beregningen af bøder af 2006 — forbud mod tilbagevirkende kraft — rimelig frist)	24

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2013/C 325/41	Sag T-375/10: Rettens dom af 16. september 2013 — Hansa Metallwerke m.fl. mod Kommissionen (Konkurrence — karteller — belgiske, tyske, franske, italienske, nederlandske og østrigske markeder for badeværelsesudstyr og -inventar — afgørelse, der fastslår en overtrædelse af artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 — koordinering af prisforhøjelser og udveksling af følsomme kommercielle oplysninger — samarbejde under den administrative procedure — samarbejdsmeddelelsen af 2002 — bødenedsættelse — retningslinjer for beregningen af bøder af 2006 — forbud mod tilbagevirkende kraft)	25
2013/C 325/42	Sag T-376/10: Rettens dom af 16. september 2013 — Mamoli Robinetteria mod Kommissionen (Konkurrence — karteller — belgiske, tyske, franske, italienske, nederlandske og østrigske markeder for badeværelsesudstyr og -inventar — afgørelse, der fastslår en overtrædelse af artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 — koordinering af prisforhøjelser og udveksling af følsomme kommercielle oplysninger — ret til forsvar — samarbejdsmeddelelsen af 2002 — ulovlighedsindsigelse — begrebet kartel — beregningen af bøden — retningslinjer for beregningen af bøder af 2006 — grovhed — koefficient for ekstrabeløb)	25
2013/C 325/43	Sag T-378/10: Rettens dom af 16. september 2013 — Masco m.fl. mod Kommissionen (Konkurrence — karteller — belgiske, tyske, franske, italienske, nederlandske og østrigske markeder for badeværelsesudstyr og -inventar — afgørelse, der fastslår en overtrædelse af artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 — koordinering af prisforhøjelser og udveksling af følsomme kommercielle oplysninger — samlet overtrædelse)	26
2013/C 325/44	Forenede sager T-379/10 og T-381/10: Rettens dom af 16. september 2013 — Keramag Keramische Werke m.fl. mod Kommissionen (Konkurrence — karteller — belgiske, tyske, franske, italienske, nederlandske og østrigske markeder for badeværelsesudstyr og -inventar — afgørelse, der fastslår en overtrædelse af artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 — koordinering af prisforhøjelser og udveksling af følsomme kommercielle oplysninger — overtrædelsens varighed — ret til forsvar — aktindsigt — tilregnelsen af den ulovlige adfærd)	26
2013/C 325/45	Sag T-380/10: Rettens dom af 16. september 2013 — Wabco Europe m.fl. mod Kommissionen (Konkurrence — karteller — belgiske, tyske, franske, italienske, nederlandske og østrigske markeder for badeværelsesudstyr og -inventar — afgørelse, der fastslår en overtrædelse af artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 — koordinering af prisforhøjelser og udveksling af følsomme kommercielle oplysninger — konkurrencefordrejning — bevis — beregning af bøden — samarbejde under den administrative procedure — samarbejdsmeddelelsen af 2002 — bødefritagelse — bødenedsættelse — betydelig merværdi — retningslinjer for beregningen af bøder af 2006 — princip om forbud mod tilbagevirkende kraft)	27
2013/C 325/46	Sag T-386/10: Rettens dom af 16. september 2013 — Dornbracht mod Kommissionen (Konkurrence — karteller — belgiske, tyske, franske, italienske, nederlandske og østrigske markeder for badeværelsesudstyr og -inventar — afgørelse, der fastslår en overtrædelse af artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 — koordinering af prisforhøjelser og udveksling af følsomme kommercielle oplysninger — ulovlighedsindsigelse — overtrædelsens grovhed — formildende omstændigheder — ligebehandling — proportionalitet — forbud mod tilbagevirkende kraft)	28
2013/C 325/47	Sag T-396/10: Rettens dom af 16. september 2013 — Zucchetti Rubinetteria mod Kommissionen (Konkurrence — karteller — belgiske, tyske, franske, italienske, nederlandske og østrigske markeder for badeværelsesudstyr og -inventar — afgørelse, der fastslår en overtrædelse af artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 — koordinering af prisforhøjelser og udveksling af følsomme kommercielle oplysninger — begrebet overtrædelse — samlet overtrædelse — relevant marked — retningslinjer for beregningen af bøder af 2006 — grovhed — koefficienter)	28

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2013/C 325/48	Sag T-408/10: Rettens dom af 16. september 2013 — Roca Sanitario mod Kommissionen (Konkurrence — karteller — belgiske, tyske, franske, italienske, nederlandske og østrigske markeder for badeværelsesudstyr og inventar — afgørelse, der fastslår en overtrædelse af artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 — koordinering af prisforhøjelser og udveksling af følsomme kommercielle oplysninger — tilregning af den ulovlige adfærd — bøder — retningslinjer for beregningen af bøder af 2006 — overtrædelsens grovhed — koefficienter — formildende omstændigheder — bødenedsættelse — betydelig merværdi)	29
2013/C 325/49	Sag T-411/10: Rettens dom af 16. september 2013 — Laufen Austria mod Kommissionen (Konkurrence — karteller — belgiske, tyske, franske, italienske, nederlandske og østrigske markeder for badeværelsesudstyr og -inventar — afgørelse, der fastslår en overtrædelse af artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 — koordinering af prisforhøjelser og udveksling af følsomme kommercielle oplysninger — tilregning af den ulovlige adfærd — bøder — retningslinjer for beregningen af bøder af 2006 — overtrædelsens grovhed — koefficienter — formildende omstændigheder — økonomisk krise — pres fra grossisternes side — samarbejdsmeddelelsen af 2002 — bødenedsættelse — betydelig merværdi)	29
2013/C 325/50	Sag T-412/10: Rettens dom af 16. september 2013 — Roca mod Kommissionen (Konkurrence — karteller — belgiske, tyske, franske, italienske, nederlandske og østrigske markeder for badeværelsesudstyr og -inventar — afgørelse, der fastslår en overtrædelse af artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 — koordinering af prisforhøjelser og udveksling af følsomme kommercielle oplysninger — tilregning af den ulovlige adfærd — bøder — retningslinjer for beregningen af bøder af 2006 — overtrædelsens grovhed — formildende omstændigheder — økonomisk krise — samarbejdsmeddelelsen af 2002 — bødenedsættelse — betydelig merværdi)	30
2013/C 325/51	Sag T-489/10: Rettens dom af 16. september 2013 — Islamic Republic of Iran Shipping Lines m.fl. mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Iran med det formål at forhindre nuklear spredning — indefrysning af midler — begrundelsespligt — urigtigt skøn)	30
2013/C 325/52	Sag T-8/11: Rettens dom af 16. september 2013 — Bank Kargoshaei m.fl. mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Iran med det formål at forhindre nuklear spredning — indefrysning af midler — begrundelsespligt — ret til forsvar — ret til en effektiv domstolsbeskyttelse — berettiget forventning — fornyet gennemgang af de vedtagne restriktive foranstaltninger — fejlskøn — ligebehandling — retsgrundlag — væsentlige formkrav — proportionalitet — ejendomsret)	31
2013/C 325/53	Sag T-343/11: Rettens dom af 16. september 2013 — Nederlandene mod Kommissionen (EUGFL — Garantisektionen — udgifter, som er udelukket fra finansiering — frugt og grøntsager — omkostninger forbundet med trykning af emballage udelukket fra finansiering — en producentorganisations manglende opfyldelse af anerkendelseskriterierne — udelukkelse af udgifterne for samtlige medlemmer af den pågældende producentorganisation — proportionalitet)	32
2013/C 325/54	Sag T-373/13 P: Appel iværksat den 17. juli 2013 af Geoffroy Alsteens til prøvelse af Personalerettens kendelse af 8. maj 2013 i sag F-87/12, Alsteens mod Kommissionen	32
2013/C 325/55	Sag T-410/13: Sag anlagt den 6. august 2013 — Bitiqi m.fl. mod Kommissionen m.fl.	33
2013/C 325/56	Sag T-418/13: Sag anlagt den 13. august 2013 — Richter + Frenzel mod KHIM — Richter (Richter+Frenzel)	33
2013/C 325/57	Sag T-420/13: Sag anlagt den 14. august 2013 — Brouillard mod Domstolen	34

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2013/C 325/58	Sag T-422/13: Sag anlagt den 14. august 2013 — CPME m.fl. mod Rådet	34
2013/C 325/59	Sag T-423/13: Sag anlagt den 16. august 2013 — Good Luck Shipping mod Rådet	35
2013/C 325/60	Sag T-424/13: Sag anlagt den 7. august 2013 — Jinan Meide Casting mod Rådet	36
2013/C 325/61	Sag T-425/13: Sag anlagt den 19. august 2013 — Giant (China) mod Rådet	36
2013/C 325/62	Sag T-429/13: Sag anlagt den 19. august 2013 — Bayer CropScience mod Kommissionen	37
2013/C 325/63	Sag T-430/13 P: Appel iværksat den 19. august 2013 af Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg (EØSU) til prøvelse af Personalerettens dom af 26. juni 2013 i sag F-21/12, Achab mod EØSU	38
2013/C 325/64	Sag T-441/13: Sag anlagt den 20. august 2013 — Makhlouf mod Rådet	39
2013/C 325/65	Sag T-442/13: Sag anlagt den 20. august 2013 — Makhlouf mod Rådet	39
2013/C 325/66	Sag T-443/13: Sag anlagt den 20. august 2013 — Makhlouf mod Rådet	39
2013/C 325/67	Sag T-444/13 P: Appel iværksat den 20. august 2013 af Det Europæiske Lægemiddelagentur (EMA) til prøvelse af Personalerettens dom af 26. juni 2013 i de forenede sager F-135/11, F-51/12 og F-110/12, BU mod EMA	40
2013/C 325/68	Sag T-451/13: Sag anlagt den 14. august 2013 — Syngenta Crop Protection m.fl. mod Kommissionen	40
2013/C 325/69	Sag T-454/13: Sag anlagt den 26. august 2013 — SNCM mod Kommissionen	41
2013/C 325/70	Sag T-457/13 P: Appel iværksat den 28. august 2013 af CC til prøvelse af Personalerettens dom af 11. juli 2013 i sag F-9/12, CC mod Parlamentet	42
2013/C 325/71	Sag T-460/13: Sag anlagt den 28. august 2013 — Ranbaxy Laboratories og Ranbaxy (UK) mod Kommissionen	43
2013/C 325/72	Sag T-466/13: Sag anlagt den 28. august 2013 — Hermann Trollius mod ECHA	44
2013/C 325/73	Sag T-469/13: Sag anlagt den 30. august 2013 — Generics (UK) mod Kommissionen	45
2013/C 325/74	Sag T-470/13: Sag anlagt den 30. august 2013 — Merck mod Kommissionen	46
2013/C 325/75	Sag T-471/13: Sag anlagt den 30. august 2013 — Xellia Pharmaceuticals og Zoetis Products mod Kommissionen	47

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

(2013/C 325/01)

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*

EUT C 313 af 26.10.2013

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 304 af 19.10.2013

EUT C 298 af 12.10.2013

EUT C 291 af 5.10.2013

EUT C 284 af 28.9.2013

EUT C 274 af 21.9.2013

EUT C 260 af 7.9.2013

Teksterne er tilgængelige i:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Store Afdeling) af 17. september 2013 — Rådet for Den Europæiske Union mod Europa-Parlamentet(Sag C-77/11) ⁽¹⁾

(Annullationssøgsmål — endelig vedtagelse af Unionens almindelige budget for regnskabsåret 2011 — Europa-Parlamentets formands retsakt, hvorved den endelige vedtagelse fastslås — artikel 314, stk. 9, TEUF — Parlamentets og Rådets fastlæggelse af Unionens årlige budget — artikel 314, stk. 1, TEUF — princip om den institutionelle ligevægt — princip om tildeling af beføjelser — pligt til loyalt samarbejde — overholdelse af væsentlige formforskrifter)

(2013/C 325/02)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Rådet for Den Europæiske Union (ved G. Maganza og M. Vitsentzatos, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgeren: Kongeriget Spanien (ved N. Díaz Abad, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (ved C. Pennera, R. Passos, D. Gauci og R. Crowe, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Annullationssøgsmål — Europa-Parlamentets formands retsakt af 14. december 2010 om fastlæggelse af Unionens årlige budget for regnskabsåret 2011 — valg af retsgrundlag — denne atypiske og ikke-lovgivningsmæssige retsakts manglende overensstemmelse med den nye budgetprocedure i TEUF — manglende overholdelse af den institutionelle balance — tilsidesættelse af kompetencefordelingsprincippet og af forpligtelsen til loyalt samarbejde — tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter — midlertidig opretholdelse af budgettets virkninger

Konklusion

1) Europa-Parlamentet frifindes.

2) Rådet for Den Europæiske Union betaler sagens omkostninger.

3) Kongeriget Spanien bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 120 af 16.4.2011.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 12. september 2013 — Le Crédit Lyonnais mod Ministre du budget, des comptes publics et de la réforme de l'Etat (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'État– Frankrig)

(Sag C-388/11) ⁽¹⁾

(Moms — sjette direktiv 77/388/EØF — artikel 17 og 19 — fradrag for indgående afgift — goder og tjenesteydelser, der benyttes såvel til transaktioner, der giver ret til fradrag, som til transaktioner, der ikke giver ret til fradrag — pro rata-fradrag — beregning af pro rata-satsen — filialer beliggende i andre medlemsstater og i tredjelande — manglende medregning af deres omsætning)

(2013/C 325/03)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Le Crédit Lyonnais

Sagsøgt: Ministre du budget, des comptes publics et de la réforme de l'Etat

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Conseil d'État — fortolkning af artikel 13, punkt B, litra d), nr. 1-5, artikel 17, stk. 2, stk. 3, litra a) og c), og stk. 5, og artikel 19 i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1) — fradrag for indgående afgift — goder og ydelser,

der benyttes såvel til transaktioner, der giver ret til fradrag, som til transaktioner, der ikke giver ret til fradrag — beregning af pro rata-satsen for fradraget — pligten for et hovedsæde for et selskab, der er etableret i en medlemsstat, til at medregne indtægter opnået af dets filialer i en anden medlemsstat

Konklusion

- 1) Artikel 17, stk. 2 og 5, samt artikel 19, stk. 1, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, skal fortolkes således, at et selskab, hvis hovedsæde er beliggende i en medlemsstat, ved fastlæggelsen af den pro rata-sats for fradraget, der finder anvendelse på dette, ikke kan medregne omsætningen i sine filialer, der er beliggende i andre medlemsstater.
- 2) Artikel 17, stk. 3, litra a) og c), samt artikel 19, stk. 1, i sjette direktiv 77/388 skal fortolkes således, at et selskab, hvis hovedsæde er beliggende i en medlemsstat, ved fastlæggelsen af den pro rata-sats for merværdiafgiftsfradraget, der finder anvendelse på dette, ikke kan medregne omsætningen i sine filialer, der er beliggende i tredjelande.
- 3) Artikel 17, stk. 5, tredje afsnit, i sjette direktiv 77/388 skal fortolkes således, at det ikke tillader en medlemsstat at anvende en regel om beregning af pro rata-satsen for fradraget for hvert af et afgiftspligtigt selskabs virksomhedssektorer, der bemyndiger dette til at medregne omsætningen i en filial, der er beliggende i en anden medlemsstat eller i et tredjeland.

(¹) EUT C 298 af 8.10.2011.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 12. september 2013 — Kostas Konstantinides (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Berufsgerecht für Heilberufe bei dem Verwaltungsgericht Gießen — Tyskland)

(Sag C-475/11) (¹)

(Fri udveksling af lægelige ydelser — tjenesteydere, som rejser til en anden medlemsstat for at levere ydelsen — anvendelse af værtsmedlemsstatens fagetiske regler og, navnlig, reglerne om honorarer og reklame)

(2013/C 325/04)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Berufsgerecht für Heilberufe bei dem Verwaltungsgericht Gießen

Parter i hovedsagen

Kostas Konstantinides

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Hessischer Verwaltungsgerichtshof — fortolkning af artikel 5, stk. 3, og artikel 6, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervs-mæssige kvalifikationer (EUT L 255, s. 22) — frie udveksling af lægelige ydelser — situation, hvor tjenesteyderen flytter til en anden medlemsstat for at levere ydelsen — anvendelse af værtsmedlemsstatens fagetiske regler og, i særdeleshed, reglerne om honorarer og reklame

Konklusion

- 1) Artikel 5, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervs-mæssige kvalifikationer skal fortolkes således, at nationale regler — såsom dels § 12, stk. 1, i adfærdskodeksen for læger i delstaten Hessen, hvorefter honorarkravet skal være rimeligt, og, medmindre andet er fastsat ved lov, skal beregnes på grundlag af det officielle takstregulativ for læger, dels kodeksens § 27, stk. 3, som forbyder læger at gøre reklame i strid med den faglige etik — ikke henhører under bestemmelsens materielle anvendelsesområde. Det tilkommer imidlertid den forelæggende ret i lyset af Den Europæiske Unions Domstols bemærkninger at undersøge, om de pågældende bestemmelser udgør en restriktion i artikel 56 TEUF's forstand og i bekræftende fald, om de forfølger et formål af almen interesse, kan sikre gennemførelsen heraf og ikke går videre, end hvad der er nødvendigt for at nå det forfulgte formål.

- 2) Artikel 6, litra a), i direktiv 2005/36 skal fortolkes således, at den hverken fastsætter adfærdsregler eller disciplinærprocedurer, som en tjenesteyder, der rejser til en værtsmedlemsstat for dér midlertidigt og lejlighedsvis at udøve sit erhverv, kan underkastes, men blot bestemmer, at medlemsstaterne kan fastsætte bestemmelser om enten midlertidig registrering, der sker automatisk, eller om proforma optagelse i en faglig organisation eller et fagligt organ, for at de disciplinære bestemmelser lettere kan anvendes, i overensstemmelse med dette direktivs artikel 5, stk. 3.

(¹) EUT C 355 af 3.12.2011.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 12. september 2013 — IVD GmbH & Co. KG mod Ärztekammer Westfalen-Lippe (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberlandesgericht Düsseldorf — Tyskland)

(Sag C-526/11) ⁽¹⁾

(Offentlige kontrakter — direktiv 2004/18/EF — artikel 1, stk. 9, andet afsnit, litra c) — begrebet »offentligretligt organ« — betingelse vedrørende enten finansiering af driften, kontrol af driften eller udøvelse af kontrol over ledelsen, der foretages af staten, regionale eller lokale myndigheder, eller andre offentligretlige organer — faglig sammenslutning af læger — finansiering fastsat i loven i form af bidrag betalt af medlemmerne af denne sammenslutning — bidragets størrelse, fastsat af sammenslutningens delegeretmøde — samme sammenslutnings uafhængighed hvad angår fastsættelsen af omfanget og fremgangsmåder til gennemførelse af dens lovbestemte opgaver)

(2013/C 325/05)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberlandesgericht Düsseldorf

Parter i hovedsagen

Sagsøger: IVD GmbH & Co. KG

Sagsøgt: Ärztekammer Westfalen-Lippe

Procesdeltagere: WWF Druck + Medien GmbH

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Oberlandesgericht Düsseldorf (Tyskland) — fortolkning af artikel 1, stk. 9, andet afsnit, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter (EUT L 134, s. 114) — begrebet »offentligretligt organ« — betingelser om at finansiering og kontrol med driften for størstedelens vedkommende varetages af staten — erhvervsmæssig sammenslutning som i henhold til lov er berettiget til at opkræve bidrag hos dens medlemmer, idet bidragenes størrelse og anvendelse skal fastsættes ved en ordning, der kræver statslig tilladelse

Konklusion

Artikel 1, stk. 9, andet afsnit, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter skal fortolkes således, at et organ, såsom en offentligretlig faglig sammenslutning, hverken opfylder kriteriet om, at dette organs drift for

størstedelens vedkommende finansieres af de offentlige myndigheder, når dette organ for størstedelens vedkommende finansieres af dets medlemmers bidrag, som loven bemyndiger det til at fastsætte og opkræve, i det tilfælde, hvor denne lov ikke fastsætter omfanget og karakteren af de handlinger, som nævnte organ foretager inden for rammerne af udførelsen af dets lovbestemte opgaver, og som disse bidrag har til hensigt at finansiere, eller opfylder kriteriet om offentlige myndigheders kontrol af det omhandlede organs drift alene af den grund, at den afgørelse, hvorved samme organ fastsætter størrelsen af bidragene, skal godkendes af en tilsynsmyndighed.

⁽¹⁾ EUT C 25 af 28.1.2012.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 12. september 2013 — Niederösterreichische Landes-Landwirtschaftskammer mod Anneliese Kuso (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberster Gerichtshof — Østrig)

(Sag C-614/11) ⁽¹⁾

(Socialpolitik — ligebehandling af mænd og kvinder — direktiv 76/207/EØF — tidsbegrænset ansættelseskontrakt indgået før medlemsstatens tiltrædelse — udløb efter tiltrædelsen — ansættelsesordning, som fastsætter kontraktens udløbsdato til den sidste dag i det år, hvori pensionsalderen indtræder — forskellig pensionsalder for mænd og kvinder)

(2013/C 325/06)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberster Gerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Niederösterreichische Landes-Landwirtschaftskammer

Sagsøgt: Anneliese Kuso

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Oberster Gerichtshof — fortolkning af artikel 3, skt. 1, litra a) og c), i Rådets direktiv 76/207/EØF af 9. februar 1976 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder for så vidt angår adgang til beskæftigelse, erhvervsuddannelse, forfremmelse samt arbejdsvilkår (EFT L 39, s. 40), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/73/EF af 23. september 2002 (EUT L 269, s. 15) — tidsbegrænsede ansættelsesaftaler indgået mellem et organ i en medlemsstat og dets ansatte inden nævnte stats tiltrædelse af Den Europæiske Union og som fastsætter, at ansættelsesaftalerne ophører den sidste dag i det år, hvor en mandlig ansat fylder 65 og en kvindelig ansat fylder 60 år

Konklusion

Artikel 3, stk. 1, litra c), i Rådets direktiv 76/207/EØF af 9. februar 1976 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder for så vidt angår adgang til beskæftigelse, erhvervsuddannelse, fremmelse samt arbejdsvilkår, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/73/EF af 23. september 2002, skal fortolkes således, at en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, der består af en ansættelsesordning, som er en integrerende del af en ansættelseskontrakt indgået før den pågældende medlemsstats tiltrædelse af Den Europæiske Union, og hvori bestemmes, at ansættelsesforholdet ophører som følge af opnåelse af pensionsalderen, der er fastsat forskelligt afhængigt af arbejdstagerens køn, udgør en direkte forskelsbehandling, som er forbudt ved nævnte direktiv, når den pågældende arbejdstager når denne alder på et tidspunkt, der ligger efter nævnte tiltrædelse.

(¹) EUT C 80 af 17.3.2012.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 12. september 2013 — Daniele Biasci m.fl. mod Ministero dell'Interno og Questura di Livorno (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale Amministrativo Regionale per la Toscana — Italien)

(Forenede sager C-660/11 og C-8/12) (¹)

(Etableringsfrihed — fri udveksling af tjenesteydelser — artikel 43 EF og 49 EF — hasardspil — indsamling af væddemål — betingelser for tilladelse — krav om polititilladelse og om koncession — nationale bestemmelser — obligatoriske minimumsafstande mellem stederne for indsamling af væddemål — grænseoverskridende virksomhed, som kan sidestilles med den, der er genstand for koncessionen — forbud — gensidig anerkendelse af licenser på hasardspilsområdet)

(2013/C 325/07)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale per la Toscana

Parter i hovedsagen

(Sag C-660/11)

Sagsøgere: Daniele Biasci, Alessandro Pasquini, Andrea Milianti, Gabriele Maggini, Elena Secenti og Gabriele Livi

Sagsøgte: Ministero dell'Interno og Questura di Livorno

Procesdeltager: SNAI — Sindacato Nazionale Agenzie Ippiche SpA

(Sag C-8/12)

Sagsøgere: Cristian Rainone, Orentino Viviani og Miriam Befani

Sagsøgte: Ministero dell'Interno, Questura di Prato og Questura di Firenze

Procesdeltagere: SNAI — Sindacato Nazionale Agenzie Ippiche SpA, Stanley International Betting Ltd og Stanleybet Malta Ltd.

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Tribunale Amministrativo Regionale per la Toscana — fri bevægelighed for personer — fri udveksling af tjenesteydelser — virksomhed med indsamling af indsatser i væddemål — national lovgivning som underlægger udøvelsen af denne virksomhed et krav om opnåelse af en tilladelse og en offentlig bevilling udstedt af de nationale myndigheder — manglende anerkendelse af tilladelser og bevillinger udstedt af udenlandske myndigheder — foreneligheden med artikel 43 EF og 49 EF (nu artikel 49 TEUF og 56 TEUF)

Konklusion

- 1) Artikel 43 EF og 49 EF skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for en national lovgivning, som pålægger de selskaber, der ønsker at udøve virksomhed knyttet til hasardspil, en forpligtelse til — foruden en af staten udstedt koncession med henblik på udøvelse af sådan virksomhed — at opnå en polititilladelse, og som navnlig indskrænker tildelingen af en sådan tilladelse til de ansøgere, der allerede har en sådan koncession.
- 2) Såvel artikel 43 EF og 49 EF som ligebehandlings- og effektivitetsprincippet skal fortolkes således, at de er til hinder for, at en medlemsstat, som i strid med EU-retten har udelukket en kategori af erhvervsdrivende fra tildelingen af koncessioner på udøvelse af en økonomisk aktivitet, og som forsøger at afhjælpe denne tilsidesættelse ved at sende et betragteligt antal nye koncessioner i udbud, beskytter den markedsposition, der er opnået af de eksisterende erhvervsdrivende, ved bl.a. at fastsætte minimumsafstande mellem de nye koncessionshaveres og de eksisterende erhvervsdrivendes forretningssteder.

Det følger af artikel 43 EF og 49 EF, af ligebehandlingsprincippet, af gennemsigtighedsforpligtelsen samt af retssikkerhedsprincippet, at betingelserne og fremgangsmåderne i forbindelse med et udbud som det i hovedsagerne omhandlede — og navnlig de bestemmelser, der fastsætter fortabelsen af koncessioner, som er blevet tildelt på grundlag af et sådant udbud, såsom de bestemmelser, der er fastsat i artikel 23, stk. 3, i udkastet til en aftale mellem det selvstændige organ, som administrerer statslige monopoler, og tilslagsmodtageren af koncessionen vedrørende hasardspil på andre begivenheder end hestevæddeløb — skal være formuleret klart, præcist og utvetydigt, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at prøve.

Artikel 43 EF og 49 EF skal fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning, som de facto forhindrer enhver grænseoverskridende spilleaktivitet, uafhængigt af den form, hvorunder aktiviteten udøves, navnlig i det tilfælde, hvor en direkte kontakt mellem forbrugeren og den erhvervsdrivende finder sted, og hvor virksomhedens mellemmand, der er til stede på det nationale område, kan underlægges politiets fysiske kontrol. Det tilkommer den forelæggende ret at prøve, om dette er tilfældet for så vidt angår nævnte aftaleudkasts artikel 23, stk. 3.

3) Artikel 43 EF og 49 EF skal fortolkes således, at den omstændighed, at en erhvervsdrivende i den medlemsstat, hvor vedkommende er etableret, råder over en tilladelse til at udbyde hasardspil, på EU-rettens nuværende udviklingstrin ikke er til hinder for, at en anden medlemsstat under overholdelse af de krav, som følger af EU-retten, gør den mulighed, som en sådan erhvervsdrivende har for at udbyde sådanne tjenesteydelser til forbrugere, der befinder sig på den dens område, betinget af besiddelsen af en tilladelse udstedt af dens egne myndigheder.

(¹) EUT C 73 af 10.3.2012.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 12. september 2013
— The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs mod Sunico ApS, M & B Holding ApS og Sunil Kumar Harwani (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Østre Landsret — Danmark)

(Sag C-49/12) (¹)

(Retligt samarbejde i civile sager — retternes kompetence og anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område — forordning (EF) nr. 44/2001 — artikel 1, stk. 1 — anvendelsesområde — begrebet »det civil- og handelsretlige område« — sag anlagt af en myndighed — erstatning for deltagelse i den afgiftsunddragelse, som en tredjemand, der ikke selv er momspligtig, har foretaget)

(2013/C 325/08)

Processprog: dansk

Den forelæggende ret

Østre Landsret

Parter i hovedsagen

Sagsøger: The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Sagsøgt: Sunico ApS, M & B Holding ApS og Sunil Kumar Harwani

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Østre Landsret — fortolkning af artikel 1 i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EFT 2001 L 12, s. 1) — anvendelsesområde — spørgsmål om et erstatningssøgsmaal på grund af manglende betaling af merværdiafgift, der anlægges af afgiftsmyndigheden i en medlemsstat mod fysiske og juridiske personer, der har hjemsted i en anden medlemsstat, og som støttes på et anbringende om en angivelig »unlawful means conspiracy«, der henhører under retsområdet for ansvar uden for kontrakt (»tort«), er omfattet eller ej

Konklusion

Begrebet »det civil- og handelsretlige område« som omhandlet i artikel 1, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område skal fortolkes således, at det omfatter en sag, hvor en myndighed i en medlemsstat kræver erstatning fra fysiske og juridiske personer, der er hjemmehørende i en anden medlemsstat, for en skade, som skyldes en ansvars-pådragende sammensværgelse om at begå bedrageri med hensyn til merværdiafgift, der skal betales i den førstnævnte medlemsstat.

(¹) EUT C 118 af 21.4.2012.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 12. september 2013
— Anton Schlecker, der driver virksomhed under navnet »Firma Anton Schlecker« mod Melita Josefa Boedeker (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden — Nederlandene)

(Sag C-64/12) (¹)

(Romkonventionen om, hvilken lov der skal anvendes på kontraktlige forpligtelser — arbejdsaftale — artikel 6, stk. 2 — lovvalget i mangel af aftale herom — loven i det land, hvor arbejdstageren »sædvanligvis udfører sit arbejde« — arbejdsaftale, der peger på, at den har tættere tilknytning til en anden medlemsstat)

(2013/C 325/09)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Anton Schlecker, der driver virksomhed under navnet »Firma Anton Schlecker«

Sagsøgt: Melita Josefa Boedeker

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Hoge Raad der Nederlanden — fortolkning af artikel 6, stk. 2, i konventionen om, hvilken lov der skal anvendes på kontraktlige forpligtelser, der blev åbnet for undertegnelse i Rom den 19. juni 1980 (EFT L 266, s. 1) — lov der skal anvendes i mangel af valg — arbejdsaftale — loven i det land hvor arbejdet sædvanligvis udføres — arbejdstager der langvarigt og uden afbrydelse har arbejdet i en medlemsstat — arbejdsaftale der med hensyn til alle øvrige omstændigheder peger på, at den har snæver tilknytning til en anden medlemsstat

Konklusion

Artikel 6, stk. 2, i konventionen om, hvilken lov der skal anvendes på kontraktlige forpligtelser, der blev åbnet for undertegnelse i Rom den 19. juni 1980, skal fortolkes således, at selv i det tilfælde, hvor en arbejdstager udfører det arbejde, der er genstand for arbejdsaftalen, på sædvanlig vis, langvarigt og uden afbrydelse i ét og samme land, kan den nationale ret i henhold til sidste sætningsled i denne bestemmelse afslå at anvende den lov, der finder anvendelse i det land, hvor arbejdstageren sædvanligvis udfører sit arbejde, når det af omstændighederne som helhed fremgår, at der er en nærmere tilknytning mellem denne aftale og et andet land.

(¹) EUT C 126 af 28.4.2012.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 12. september 2013 — Slancheva sila EOOD mod Izpalniten direktor na Darzhaven fond Zemedelie Razplashatatelna agentsia (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Administrativen sad Sofia-grad — Bulgarien)

(Sag C-434/12) (¹)

(Fælles landbrugspolitik — ELFUL — forordning (EU) nr. 65/2011 — støtte til udvikling af landdistrikterne — støtte til oprettelse og udvikling af mikrovirksomheder — begrebet »kunstigt skabte betingelser« — misbrug — beviser)

(2013/C 325/10)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Administrativen sad Sofia-grad

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Slancheva sila EOOD

Sagsøgt: Izpalniten direktor na Darzhaven fond Zemedelie Razplashatatelna agentsia

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Administrativen sad Sofia — fortolkning af artikel 4, nr. 8), i Kommissionens forordning (EU) nr. 65/2011 af 27. januar 2011 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 for så vidt angår kontrol og krydsoverensstemmelse i forbindelse med

støtteforanstaltninger til udvikling af landdistrikterne (EUT L 25, s. 8) — udvikling af landdistrikterne — begrebet »kunstigt skabte betingelser« — lovligheden af en national retspraksis, hvorefter der med henblik på konstateringen af »kunstigt skabte betingelser« kræves at en juridisk forbindelse mellem de personer, der ansøger om støtte, og artikel 4, nr. 8), i forordning (EU) nr. 65/2011 anvendes med forbehold for tre kumulative betingelser — indgivelse af ansøgninger om støtte fra forskellige ansøgere, der frembyder en faktisk forbindelse og som anvender særskilte arealer, der tidligere udgjorde et enkelt grundstykke — nødvendigheden af et godtgøre en forsætlig koordinering mellem ansøgere og/eller tredjemænd med det formål at opnå en fordel — kriterier for konstatering af fordel, som omhandlet i artikel 4, nr. 8), i forordning (EU) nr. 65/2011

Konklusion

1) Artikel 4, stk. 8, i Kommissionens forordning (EU) nr. 65/2011 af 27. januar 2011 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 for så vidt angår kontrol og krydsoverensstemmelse i forbindelse med støtteforanstaltninger til udvikling af landdistrikterne skal fortolkes således, at betingelserne for anvendelsen heraf forudsætter, at der foreligger et objektive og et subjektivt element. Med hensyn til det første af disse elementer påhviler det den forelæggende ret at tage hensyn til de objektive omstændigheder i den konkrete sag, som giver anledning til at konkludere, at det formål, der forfølges med støtteordningen i henhold til Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), ikke kan opnås. Med hensyn til det andet element påhviler det den forelæggende ret at tage hensyn til de objektive beviser, som giver anledning til at konkludere, at den, der ansøger om en betaling i henhold til ELFUL-støtteordningen, ved kunstigt at skabe betingelserne for at modtage en sådan betaling udelukkende har haft til hensigt at opnå en fordel i strid med målene for denne ordning. I denne forbindelse kan den forelæggende ret ikke alene basere sig på omstændigheder som retlige, økonomiske og/eller personlige forbindelser mellem de involverede personer i lignende investeringsprojekter, men ligeledes på indicier, der indikerer en forsætlig koordinering mellem disse personer.

2) Artikel 4, stk. 8, i forordning nr. 65/2011 skal fortolkes således, at den er til hinder for, at en ansøgning om betaling efter støtteordningen i henhold til Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) afslås alene med den begrundelse, at et investeringsprojekt, for hvilket der ansøges om støtte fra denne ordning, ikke har funktional selvstændighed, eller at der foreligger en retlig forbindelse mellem dem, der har ansøgt om en sådan støtte, uden at de andre objektive elementer i den konkrete sag er taget i betragtning.

(¹) EUT C 366 af 24.11.2012.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 10. september 2013 — M.G. og N.R. mod Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Raad van State — Nederlandene)

(Sag C-383/13 PPU) ⁽¹⁾

(Visum, asyl, indvandring og andre politikker i forbindelse med den frie bevægelighed for personer — indvandringspolitik — ulovlig indvandring og ulovligt ophold — repatriering af personer med ulovligt ophold — direktiv 2008/115/EF — tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold — udsendelsesprocedure — frihedsberøvelse — forlængelse af frihedsberøvelse — artikel 15, stk. 2 og 6 — ret til forsvar — ret til kontradiktion — krænkelse heraf — følger)

(2013/C 325/11)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Raad van State

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: M.G. og N.R.

Sagsøgt: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Raad van State — fortolkning af artikel 41, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (EFT 2000 C 364, s. 1) og af artikel 15, stk. 6, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold (EUT L 348, s. 98) — frihedsberøvelse — forlængelse — manglende samarbejde fra de pågældende borgere i forbindelse med udsendelsesprocessen — tilsidesættelse af retten til forsvar — retten for enhver til at blive hørt, inden der træffes en individuel foranstaltning over for ham eller hende, som måtte berøre vedkommende negativt

Konklusion

EU-retten, navnlig artikel 15, stk. 2 og 6, i Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2008/115/EF om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold, skal fortolkes således, at den nationale ret, der har ansvar for at vurdere lovligheden af en forlængelsesafgørelse, når der i strid med retten til at blive hørt er truffet afgørelse om forlængelse af en frihedsberøvelse inden for rammene af en administrative procedure, kun kan træffe afgørelse om at ophæve frihedsberøvelsen, hvis den ud fra de samlede faktiske omstændigheder og specifikke retsregler i hver enkelt sag finder, at denne tilsidesættelse faktisk har berøvet dem, der

påberåber sig den, muligheden for bedre at udøve deres ret til forsvar, således at denne administrative procedure kunne være mundet ud i et andet resultat.

⁽¹⁾ EUT C 260 af 7.9.2013.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesgerichtshof (Tyskland) den 25. juni 2013 — BestWater International GmbH mod Michael Mebes og Stefan Potsch

(Sag C-348/13)

(2013/C 325/12)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: BestWater International GmbH

Sagsøgt: Michael Mebes og Stefan Potsch

Præjudicielt spørgsmål

Udgør medtagelsen på en persons egen internetside af en anden persons værk, der er gjort tilgængeligt for offentligheden på en anden internetside under omstændigheder som de i hovedsagen foreliggende overføring til almenheden som omhandlet i artikel 3, stk. 1, i direktiv 2001/29/EF ⁽¹⁾, selv om den anden persons værk hermed ikke overføres til et nyt publikum, og overføringen ikke sker ved anvendelse af en særlig teknisk fremgangsmåde, der adskiller den fra den oprindelige overføring?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22.5.2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet (EFT L 167, s. 10).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesgerichtshof (Tyskland) den 27. juni 2013 — straffesag mod Markus D.

(Sag C-358/13)

(2013/C 325/13)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Tiltalt i straffesagen

Markus D.

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 1, nr. 2), litra b), i direktiv 2001/83/EF af 6. november 2001⁽¹⁾, som ændret ved direktiv 2004/27/EF af 31. marts 2004⁽²⁾, fortolkes således, at stoffer eller sammensætninger af stoffer i denne bestemmelses forstand, som kun påvirker — men ikke genopretter eller ændrer — de fysiologiske funktioner hos mennesker, kun skal anses for et lægemiddel, når de har en terapeutisk fordel eller i hvert fald bevirker en positiv påvirkning af kroppens funktioner? Falder stoffer eller sammensætninger af stoffer, som alene indtages på grund af deres psykoaktive virkninger, der fremkalder en rustilstand, og derved i hvert fald har en sundhedsskadelig effekt, følgelig ikke ind under direktivets lægemiddelbegreb?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF af 6.11.2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler (EFT L 311, s.67).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/27/EF af 31.3.2004 om ændring af direktiv 2001/83/EF (EUT L 136, s. 34).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af
Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg (Tyskland)
den 2. juli 2013 — H.T. mod Land Baden-Württemberg**

(Sag C-373/13)

(2013/C 325/14)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: H.T.

Sagsøgt: Land Baden-Württemberg

Præjudicielle spørgsmål

1) a) Skal bestemmelsen i artikel 24, stk. 1, første afsnit, i direktiv 2004/83/EF⁽¹⁾ vedrørende medlemsstaternes forpligtelse til at udstede en opholdstilladelse til personer, som har fået tildelt flygtningestatus, også overholdes ved ophævelsen af en allerede udstedt opholdstilladelse?

b) Skal denne bestemmelse fortolkes således, at den er til hinder for, at en anerkendt flygtnings opholdstilladelse kan ophæves eller afsluttes (f.eks. ved en udvisning efter

national ret), hvis betingelserne i artikel 21, stk. 3, sammenholdt med stk. 2 i direktiv 2004/83/EF eller »tvingende hensyn til statens sikkerhed eller den offentlige orden« som omhandlet i artikel 24, stk. 1, første afsnit, i direktiv 2004/83/EF ikke foreligger?

2) Såfremt spørgsmål 1 a) og b) besvares bekræftende:

a) Hvordan skal udelukkelsesgrunden »tvingende hensyn til statens sikkerhed eller den offentlige orden« i artikel 24, stk. 1, første afsnit, i direktiv 2004/83/EF fortolkes med hensyn til de farer, som støtten til en terrororganisation indebærer?

b) Kan der foreligge »tvingende hensyn til statens sikkerhed eller den offentlige orden« som omhandlet i artikel 24, stk. 1, første afsnit, i direktiv 2004/83/EF, hvis en anerkendt flygtning bl.a. ved indsamling af donationer og løbende deltagelse i arrangementer med nær tilknytning til PKK har støttet PKK, selv om betingelserne for en undtagelse fra forbuddet mod refolement i henhold til Genèvekonventionens artikel 33, stk. 2, og dermed også betingelserne i artikel 21, stk. 2, i direktiv 2004/83/EF ikke er opfyldt?

3) Såfremt spørgsmål 1 a) besvares benægtende:

Kan en opholdstilladelse, der er udstedt til en anerkendt flygtning, kun ophæves eller afsluttes (f.eks. ved en udvisning efter national ret) i henhold til EU-retten, hvis betingelserne i artikel 21, stk. 3, sammenholdt med stk. 2 i direktiv 2004/83/EF (henholdsvis de i det væsentlige enslydende efterfølgende bestemmelser i direktiv 2011/95/EU) foreligger?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2004/83/EF af 29.4.2004 om fastsættelse af minimumsstandarder for anerkendelse af tredjelandsstatsborgere eller statsløse som flygtninge eller som personer, der af anden grund behøver international beskyttelse, og indholdet af en sådan beskyttelse, EUT L 304, s. 12.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af
Gerechthof Den Haag (Nederlandene) den 22. juli 2013
— FNV Kunsten Informatie en Media mod Staat der
Nederlanden**

(Sag C-413/13)

(2013/C 325/15)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Gerechthof Den Haag

Parter i hovedsagen

Sagsøger: FNV Kunsten Informatie en Media

Sagsøgt: Staat der Nederlanden

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal EU's konkurrenceregler fortolkes således, at en bestemmelse i en kollektiv overenskomst indgået mellem sammenlutninger af arbejdsgivere og arbejdstagere, hvori det er aftalt, at selvstændige, der på grundlag af en kontrakt om en bestemt opgave udfører det samme arbejde for arbejdsgiveren som de arbejdstagere, der er omfattet af overenskomsten, skal oppebære et vist minimumshonorar, falder uden for anvendelsesområdet for artikel 101 TEUF allerede af den grund, at bestemmelsen findes i en kollektiv overenskomst [?]
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, falder denne bestemmelse da uden for anvendelsesområdet for artikel 101 TEUF, såfremt bestemmelsens formål (bl.a.) er at forbedre ansættelses- og arbejdsvilkårene for de arbejdstagere, der er omfattet af overenskomsten, og har det herved også betydning, om disse ansættelses- og arbejdsvilkår af denne grund forbedres direkte eller kun indirekte [?]

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado Contencioso-Administrativo de Oviedo (Spanien) den 23. juli 2013 — Mario Vital Pérez mod Ayuntamiento de Oviedo

(Sag C-416/13)

(2013/C 325/16)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado Contencioso-Administrativo de Oviedo

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Mario Vital Pérez

Sagsøgt: Ayuntamiento de Oviedo

Præjudicielt spørgsmål

Er artikel 2, stk. 2, artikel 4, stk. 1, og artikel 6, stk. 1, litra c), i Rådets direktiv 2000/78/EF ⁽¹⁾ af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv samt artikel 21, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder ⁽²⁾, for så

vidt som de forbyder enhver forskelsbehandling på grund af alder, til hinder for, at der i en kommunal meddelelse om udvælgelsesprøve, som udtrykkeligt anvender en medlemsstats regionale lov, fastsættes en maksimal aldersgrænse på 30 år for adgang til en stilling som betjent i lokalpolitiet?

⁽¹⁾ EFT L 303, s. 16.

⁽²⁾ EFT 2000 C 364, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberster Gerichtshof (Østrig) den 23. juli 2013 — ÖBB Personenverkehr AG mod Gotthard Starjakob

(Sag C-417/13)

(2013/C 325/17)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberster Gerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøgt og revisionsappellant: ÖBB Personenverkehr AG

Sagsøger og revisionsindstævnt: Gotthard Starjakob

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 21 i chartret om grundlæggende rettigheder, sammenholdt med artikel 7, stk. 1, artikel 16 og artikel 17 i direktiv 2000/78/EF ⁽¹⁾, fortolkes således, at
 - a) en arbejdstager, for hvem arbejdsgiveren først har fastsat en ukorrekt skæringsdato for oprykning på grundlag af en lovbestemt ordning for medregning af tidligere anciennitet, der er aldersdiskriminerende, i hvert fald har krav på betaling af lønforskellen under hensyn til den ikke-diskriminerende skæringsdato for oprykning,
 - b) eller således, at medlemsstaten ligeledes har mulighed for gennem ikke-diskriminerende ordning for medregning af tidligere anciennitet at bringe forskelsbehandlingen på grund af alder til ophør uden økonomisk udligning (gennem fastsættelse af en ny skæringsdato for oprykning og samtidig forlængelse af perioden for oprykning til næste løntrin), navnlig når denne lønneutrale løsning har til formål at sikre arbejdsgiverens likviditet samt at undgå en uforholdsmæssig byrde som følge af fornyet beregning?

- 2) Såfremt spørgsmål 1, litra b), besvares bekræftende:

Kan lovgiver ligeledes indføre en sådan ikke-diskriminerende ordning for medregning af tidligere anciennitet

a) med tilbagevirkende gyldighed (konkret ved lov offentliggjort den 27.12.2011, BGBl 2011/129, med tilbagevirkende gyldighed fra 1.1.2004), eller

b) gælder den først fra henholdsvis vedtagelsen eller offentliggørelsen af de nye bestemmelser om anciennitet og oprykning?

3) Såfremt spørgsmål 1, litra b), besvares bekræftende:

Skal artikel 21 i chartret om grundlæggende rettigheder, sammenholdt med artikel 2, stk. 1 og 2, samt artikel 6, stk. 1, i direktiv 2000/78/EF, fortolkes således, at

a) en lovbestemt ordning, hvorefter perioden for oprykning i begyndelsen af karrieren er længere, og således vanskeliggør oprykning til næste løntrin, udgør en indirekte forskelsbehandling som følge af alder,

b) og i bekræftende fald, at en sådan ordning henset til den mindre erhvervs erfaring i begyndelsen af karrieren er forholdsmæssig og nødvendig?

4) Såfremt spørgsmål 1, litra b), besvares bekræftende:

Skal artikel 7, stk. 1, og artikel 8, stk. 1, sammenholdt med artikel 6, stk. 1, i direktiv 2000/78/EF fortolkes således, at det må anses for lovligt eller begrundet af hensyn til beskyttelsen af erhvervede rettigheder og den berettigede forventning, at en tidligere aldersdiskriminerende ordning fortsat har virkning alene af hensyn til beskyttelsen af arbejdstageren mod den løntilbagegang, som følger af en ny ikke-diskriminerende ordning (lønsikringsklausul)?

5) Såfremt spørgsmål 1, litra b), og spørgsmål 3, litra b), besvares bekræftende:

a) Kan lovgiver med henblik på beregning af den anciennitet, der skal medregnes, bestemme, at arbejdstageren har en forpligtelse til at medvirke (samarbejdspligt) og betinge overgangen til den nye anciennitets- og oprykningsordning af, at denne forpligtelse opfyldes?

b) Kan en arbejdstager, der undlader at medvirke i rimeligt omfang ved den fornyede fastsættelse af oprykningsdatoen ifølge den nye, ikke-diskriminerende anciennitets- og oprykningsordning, og som derfor bevidst ikke gør brug af den ikke-diskriminerende ordning og frivilligt forbliver i den tidligere aldersdiskriminerende anciennitets- og oprykningsordning, påberåbe sig aldersdiskrimination under den tidligere ordning, eller udgør det et

retsmisbrug, at han forbliver i [org. s. 4] den tidligere, diskriminerende ordning alene for at kunne gøre et pengekrav gældende?

6) Såfremt spørgsmål 1, litra a), eller spørgsmål 1, litra b), og spørgsmål 2, litra b), besvares bekræftende:

Kræver det EU-retlige effektivitetsprincip i henhold til artikel 47, stk. 1, i chartret om grundlæggende rettigheder og artikel 19, stk. 1, TEU, at forældelsesfristen for krav, der støttes på EU-retten, ikke begynder at løbe, før retsstillingen er entydigt afklaret ved afsigelse af en relevant afgørelse truffet af Den Europæiske Unions Domstol?

7) Såfremt spørgsmål 1, litra a), eller spørgsmål 1, litra b), og spørgsmål 2, litra b), besvares bekræftende:

Kræver det EU-retlige ækvivalensprincip, at nationale regler om suspension af forældelsesfristen for fremsættelse af krav i henhold til en ny anciennitets- og oprykningsordning (§ 53a, stk. 5, i Bundesbahngesetz) udvides til tillige at omfatte fremsættelse af krav vedrørende lønforskelle, der følger af en tidligere, aldersdiskriminerende ordning?

(¹) Rådets direktiv 2000/78/EF af 27.11.2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv (EFT L 303, s. 16).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 24. juli 2013 — Art & Allposters International BV mod Stichting Pictoright

(Sag C-419/13)

(2013/C 325/18)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Art & Allposters International BV

Sagsøgt: Stichting Pictoright

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Regulerer ophavsretsdirektivets⁽¹⁾ artikel 4 spørgsmålet, om rettighedshaveren kan udøve sin spredningsret med hensyn til en reproduktion af et ophavsretligt beskyttet værk, som er solgt og leveret inden for EØS af rettighedshaveren eller med dennes samtykke, såfremt denne reproduktion efter at have fået sin form ændret på ny bringes i omsætning i denne form?
- 2) a) Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende, har den omstændighed, at der er sket en ændring som nævnt i spørgsmål 1, betydning for besvarelsen af spørgsmålet, om udtømningen som omhandlet i ophavsretsdirektivets artikel 4, stk. 2, forhindres eller afbrydes?
- b) Såfremt spørgsmål 2(a) besvares bekræftende, hvilke kriterier skal lægges til grund for afgørelsen af, om der er tale om en ændring af reproduktionens form, der forhindrer eller afbryder udtømning som omhandlet i ophavsretsdirektivets artikel 4, stk. 2?
- c) Er disse kriterier tilstrækkeligt rummelige til at omfatte det i national nederlandsk ret udviklede kriterium, hvorefter der ikke længere kan tales om udtømning af den simple grund, at videresælgeren har givet reproduktionen en anden form og spredt den til almenheden i denne form (Hoge Raads dom af 19. januar 1979, NJ 1979/412, Poortvliet)?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22.5.2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationsområdet (EFT L 167, s. 10).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Autorità per la Vigilanza sui Contratti pubblici di lavori, servizi e forniture (Italien) den 25. juli 2013 — Emmeci mod Cotral

(Sag C-427/13)

(2013/C 325/19)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Autorità per la Vigilanza sui Contratti pubblici di lavori, servizi e forniture

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Emmeci Srl

Sagsøgt: Cotral SpA

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 56 i direktiv 2004/17/EF⁽¹⁾ fortolkes således, at den nationale lovgiver ikke kan bestemme, at offentlige ordregivere under elektroniske auktioner kan hindre tilbudsgiverne i at se deres respektive klassificering og buddene fra de øvrige økonomiske aktører i forbindelse med afgivelsen af det sidste bud, da disse oplysninger først vises, når auktionen er afsluttet?
- 2) Er artikel 56 i direktiv 2004/17/EF og gennemsigtighedsprincippet og ligebehandlingsprincippet til hinder for nationale lovbestemmelser eller administrativ praksis som den i den foreliggende sag omhandlede, som fastsætter en black-out-periode på 5 minutter i den elektroniske auktions afsluttende fase, under hvilken tilbudsgiverne ikke har mulighed for at kende deres respektive klassificering?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/17/EF af 31.3.2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester (EUT L 134, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Frankfurt am Main (Tyskland) den 31. juli 2013 — Brigitta Voss og Klaus-Jürgen Voss mod Vietnam Airlines Co. Ltd

(Sag C-431/13)

(2013/C 325/20)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Frankfurt am Main

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Brigitta Voss og Klaus-Jürgen Voss

Sagsøgt: Vietnam Airlines Co. Ltd

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er en luftfartspassager berettiget til fuld kompensation i henhold til artikel 7 i forordningen om passagerrettigheder⁽¹⁾ for en langvarig forsinkelse, selv når en tredjemand, der ikke er passager, har foretaget en udbetaling på grund af forsinkelsen til passageren, eller skal en sådan betaling fratrækkes?

2) Såfremt det bekræftes, at der skal ske fratrækning: Gælder dette kun for så vidt angår yderligere kompensation [Schadenersatzanspruch] som omhandlet i national tysk ret eller gælder det tillige for krav om prisnedslag?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11.2.2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 (EUT L 46, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 2. august 2013 — Unitrading Ltd, den anden part: Staatssecretaris van Financiën

(Sag C-437/13)

(2013/C 325/21)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Unitrading Ltd

Den anden part: Staatssecretaris van Financiën

Præjudicielle spørgsmål

1) Indebærer rettighederne i henhold grundrettighedschartrets (¹) artikel 47, at i det tilfælde, hvor toldmyndighederne i forbindelse med bevisførelsen for indførte varers oprindelse vil basere sig på resultaterne af tredjemands undersøgelse, som denne tredjemand ikke har givet nærmere oplysninger om hverken til toldmyndighederne eller til angiveren, og det således gøres vanskeligt eller umuligt for forsvaret at efterprøve eller modbevise rigtigheden af den dragne konklusion, og rettens opgave med vurdering af undersøgelsesresultater vanskeliggøres, må retten ikke tage disse undersøgelsesresultater i betragtning? Har det for besvarelsen af dette spørgsmål nogen betydning, at denne tredjemand ikke vil give toldmyndighederne og afgiftsskyldneren de pågældende oplysninger af den ikke nærmere specificerede grund, at der er tale om »law enforcement sensitive information«?

2) Indebærer rettighederne i henhold til grundrettighedschartrets artikel 47, at i det tilfælde, hvor toldmyndighederne ikke er i stand til at give oplysninger om den foretagne undersøgelse, på hvilken den støtter sit standpunkt om, at varerne har en bestemt oprindelse — hvilke resultater er begrundet anfægtet — skal toldmyndighederne — for så vidt det med rimelighed kan forlanges af dem — medvirke ved afgifts-

skyldnerens begæring om på egen regning at foretage en besigtigelse og/eller prøveudtagning i det af denne angivne oprindelsesland?

3) Har det for besvarelsen af første og andet spørgsmål nogen betydning, at der efter meddelelse af toldskylden i en begrænset periode var dele af vareprøverne til rådighed, som afgiftsskyldneren havde kunnet få udleveret med henblik på undersøgelse i et andet laboratorium, uanset resultatet af en sådan undersøgelse ikke ændrer ved den omstændighed, at resultaterne fra det laboratorium, som toldmyndighederne anvendte, ikke kan kontrolleres, således at det stadig er umuligt for retten — i det tilfælde, hvor det andet laboratorium når frem til at fastslå, at det af afgiftsskyldneren anførte oprindelsesland er korrekt — at sammenligne de to laboratoriers pålidelighed? I bekræftende fald, skal toldmyndighederne da gøre afgiftsskyldneren opmærksom på, at der stadig er dele af vareprøverne til rådighed, og at den pågældende kan anmode om at få disse prøver udleveret med henblik på en sådan undersøgelse?

(¹) EFT 2000 C 364, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel București (Rumænien) den 2. august 2013 — SC BCR Leasing IFN SA mod Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili og Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor

(Sag C-438/13)

(2013/C 325/22)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Curtea de Apel București

Parter i hovedsagen

Sagsøger: SC BCR Leasing IFN SA

Sagsøgte: Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili og Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor

Præjudicielt spørgsmål

Kan det tilfælde, hvor varer i en finansiel leasingaftale, der er blevet opsagt som følge af leasingtagerens misligholdelse, ikke er blevet tilbageleveret til leasingselskabet af leasingtageren, selv om leasingselskabet dels har iværksat og gennemført de lovbestemte procedurer vedrørende tilbagelevering af varen,

dels efter opsigelsen ikke længere har modtaget betaling for brug af varen, anses for levering af varer mod vederlag i henhold til artikel 16 i direktiv 2006/[112]/EF⁽¹⁾ eller, i givet fald, levering af varer mod vederlag i henhold til artikel 18 i direktiv 2006/[112]/EF?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 om det fælles merværdi-afgiftssystem (EUT L 347, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberster Gerichtshof (Østrig) den 6. august 2013 – Sarah Nagy mod Marcel Nagy

(Sag C-442/13)

(2013/C 325/23)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberster Gerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Sarah Nagy

Sagsøgt: Marcel Nagy

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er der tale om to sager »mellem de samme parter«, jf. artikel 12 i Rådets forordning (EF) nr. 4/2009 af 18. december 2008 om kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser og samarbejde vedrørende underholdspligt⁽¹⁾, når barnet i den ene sag kræver bidrag af faderen for tiden indtil nu og til løbende underhold, og faderen i en skilsmisssag kræver bidraget til barnet og underhold til moderen fastsat for tiden efter skilsmisssagen?
- 2) Såfremt dette spørgsmål besvares bekræftende: Såfremt den bidragsberettigede i den ene sag fremsætter krav om løbende underhold, og den bidragsforpligtede i den anden sag kræver sin pligt til bidrag til det løbende underhold fastsat fra et senere tidspunkt, er der da fra dette senere tidspunkt tale om »krav, der har samme genstand og hviler på samme grundlag«, jf. forordningens artikel 12?

⁽¹⁾ EUT L 7, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunalul Braşov (Rumænien) den 7. august 2013 — Imre Solyom og Luiza Solyom mod Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Braşov

(Sag C-444/13)

(2013/C 325/24)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Tribunalul Braşov

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Imre Solyom og Luiza Solyom

Sagsøgt: Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Braşov

Præjudicielt spørgsmål

Når parterne i en købsaftale har fastsat en endelig og uigenkaldelig pris, og skatte- og afgiftsmyndighederne efterfølgende anser salget for afgiftspligtigt, fordi sælgeren omkvalificeres som afgiftspligtig, skal artikel 73 og 78 i Rådets direktiv 2006/112/EF⁽¹⁾ fortolkes således, at den hertil knyttede merværdiafgift skal anses for at være inkluderet i prisen, eller skal den lægges til denne pris? Med andre ord, hvad er afgiftsgrundlaget for en sådan levering?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 om det fælles merværdi-afgiftssystem (EUT L 347, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landesgericht Salzburg (Østrig) den 12. august 2013 — Germanwings GmbH mod Ronny Henning

(Sag C-452/13)

(2013/C 325/25)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landesgericht Salzburg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Germanwings GmbH

Sagsøgt: Ronny Henning

Præjudicielt spørgsmål

Hvilket tidspunkt er afgørende for begrebet »ankomsttidspunkt« som omhandlet i artikel 2, 5 og 7 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 ⁽¹⁾:

- a) det tidspunkt, hvor flyet berører landingsbanen (»touch-down«)
- b) det tidspunkt, hvor flyet har nået sin standplads, og alle parkeringsbremses er aktiveret hhv. bremseklodserne anbragt (»in-block tid«)
- c) det tidspunkt, hvor flyets dør åbnes
- d) et tidspunkt, som parterne har aftalt i medfør af deres parts-autonomi?

⁽¹⁾ EUT L 46, s. 1.

Appel iværksat den 12. august 2013 af Confederazione Cooperative Italiane, Cooperativas Agro-alimentarias og Fédération française de la coopération fruitière, légumière et horticole (Felcoop) til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 30. maj 2013 i sag T-454/10, Associazione Nazionale degli Industriali delle Conserve Alimentari Vegetali (Anicav) og Agrupación Española de Fabricantes de Conservas Vegetales (Agrucon) mod Europa-Kommissionen

(Sag C-455/13 P)

(2013/C 325/26)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: Confederazione Cooperative Italiane, Cooperativas Agro-alimentarias og Fédération française de la coopération fruitière, légumière et horticole (Felcoop) (ved advokati M. Merola og M.C. Santacroce)

De andre parter i appelsagen: Associazione Nazionale degli Industriali delle Conserve Alimentari Vegetali (Anicav), Agrupación Española de Fabricantes de Conservas Vegetales (Agrucon), Associazione Italiana Industrie Prodotti Alimentari (AIIPA) og Europa-Kommissionen

Appellanternes påstande

- Ophævelse af den appellerede dom i sin helhed.
- F&V industrial processors' søgsmål afvises og følgelig tages appellanternes påstande for Retten til følge.

— Subsidiært, i tilfælde af, at Domstolen måtte finde, at annullationssøgsmålene er egnede til påkendelse (quod non), ophævelse af den appellerede dom på grund af alvorlige og åbenbare retlige fejl samt en utilstrækkelig og selvmodsigende retlig begrundelse som redegjort for i appellen og hjemvisning af sagen til Retten til behandling af sagens realitet.

— Subsidiært, i tilfælde af, at Domstolen måtte beslutte at stadfæste (quod non) Rettens bedømmelse af realiteten, ophævelse af den del af dommen, der vedrører virkningerne af annullationen af artikel 60, stk. 7, i forordning nr. 543/2011 ⁽¹⁾, fordi den er baseret på en selvmodsigende begrundelse, hvilket også er i modstrid med retssikkerhedsprincippet og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning i betragtning af operationelle programmets varighed og funktion.

— Sagsøgerne i første instans tilpligtes at betale sagens omkostninger for begge instanser, eller afgørelsen om sagens omkostninger i første instans og under appelsagen udsættes, såfremt sagen hjemvises til Retten.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanterne har gjort gældende, at Retten i den appellerede dom:

— har foretaget en ukorrekt vurdering af søgsmålets egnethed til påkendelse i sag T-454/10, for så vidt som det henviser til bilag VIII til forordning nr. 1580/2007 ⁽²⁾, navnlig ved at lægge til grund, at bilag VIII udgjorde en helhed sammen med artikel 52, stk. 2, litra a), andet afsnit, i ovennævnte forordning og ved ikke at indse, at sidstnævnte bestemmelse ikke har indebåret nogen ændring i indholdet af bilag VIII, som altid har anerkendt EU-støtteforanstaltninger- og investeringer i visse behandlingsaktiviteter.

— Har foretaget en ukorrekt vurdering af sagsøgerne i første instans' søgsmålskompetence i forhold til at anlægge annullationssøgsmålene i henhold til artikel 263, stk. 4 og 6, TEUF.

— Urigtigt har udtalt, at de omtvistede bestemmelser blev vedtaget i strid med fusionsmarkedsordningen, ved fejlagtigt at antage, at denne forordning udelukkede alle aktiviteter, der gennemføres af andre producentorganisationer end dem, der repræsenterer producenter af friske produkter (enten til forbrug eller bestemt til forarbejdning) fra anvendelsesområdet for EU-finansiering.

— Har foretaget en ukorrekt anvendelse af princippet om ikke-forskelsbehandling ved at sammenblende det med princippet om forbud mod konkurrencefordrejning mellem ligestillede markedsaktører og ved at glemme, at landbrugssektoren reguleres af egne regelsæt inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik.

— Hvad angår virkningerne af annullationen har foretaget en fejlagtig anvendelse af artikel 264, stk. 2, TEUF ved at anlægge en sondring mellem på den ene side artikel 52, stk. 2, litra a), andet underafsnit, i den tidligere forordning nr. 1580/2007 og artikel 50, stk. 3, i forordning nr. 543/2011, og på den anden side artikel 60, stk. 7, i forordning nr. 543/2011, og ved at afsige en dom, der er umulig at fuldbyrde med henvisning til artikel 60, stk. 7, i forordning nr. 543/2011.

- (¹) 543/2011/EU: Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 af 7.6.2011 om nærmere bestemmelser for anvendelsen af Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår frugt og grøntsager og forarbejdede frugter og grøntsager (EUT L 157, s. 1).
- (²) Kommissionens forordning (EF) nr. 1580/2007 af 21.12.2007 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 2200/96, (EF) nr. 2201/96 og (EF) nr. 1182/2007 vedrørende frugt og grøntsager (EUT L 350, s. 1).

Appel iværksat den 9. august 2013 af T & L Sugars Ltd, Sidul Açúcares og Unipessoal Lda til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 6. juni 2013 i sag T-279/11, T & L Sugars Ltd, Sidul Açúcares og Unipessoal Lda mod Europa-Kommissionen

(Sag C-456/13 P)

(2013/C 325/27)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: T & L Sugars Ltd, Sidul Açúcares og Unipessoal Lda (ved avocat D. Waelbroeck og solicitor D. Slater)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen, Rådet for Den Europæiske Union og Den Franske Republik

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

- Appellen antages til realitetsbehandling, og appellanterne gives medhold.
- Rettens dom af 6. juni 2013 i sag T-279/11 (»den appellerede dom«) ophæves, for så vidt som appellanternes søgsmål med påstand om annullation afvises, og den ulovlighedsindsigelse, der blev rejst i denne forbindelse, forkastes.
- Sagen hjemvises til Retten med henblik på, at den tager stilling til realiteten.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at bære sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanterne har til støtte for appellen fremsat følgende anbringender:

- 1) Retten begik en retlig fejl ved at fastslå, at de anfægtede forordninger medfører gennemførelsesforanstaltninger i den i artikel 263, stk. 4, TEUF, omhandlede forstand.
- 2) Retten begik en retlig fejl ved at fastslå, at forordning nr. 393/2011 (¹) ikke vedrørte appellanterne individuelt.
- 3) Retten begik en retlig fejl ved at forkaste ulovlighedsindsigelsen som en følge af fejl 1 og 2 ovenfor.

Som en følge heraf har appellanterne nedlagt påstand om (i) ophævelse af den appellerede dom, for så vidt som den afviste annullationssøgsmålet og ikke tog ulovlighedsindsigelsen til følge; og (ii) sagen hjemvises til Retten.

- (¹) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 393/2011 af 19.4.2011 om tildelingskoefficienten for udstedelse af de importlicenser, der er ansøgt om fra 1. til 7. april 2011 for sukkerprodukter under visse toldkontingenter, og suspension af indsendelse af ansøgninger om sådanne licenser, EUT L 104, s. 39.

Appel iværksat den 16. september 2013 af GRE Grand River Enterprises Deutschland GmbH til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 3. juli 2013 i sag T-205/12 — GRE Grand River Enterprises Deutschland GmbH mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

(Sag C-494/13 P)

(2013/C 325/28)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: GRE Grand River Enterprises Deutschland GmbH (ved Rechtsanwältinnen I. Memmler og S. Schulz)

De andre parter i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) og Villiger Söhne GmbH

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dommen, der blev afsagt af Retten den 3. juli 2013 i sag T-205/12, ophæves, og afgørelsen, der blev truffet den 1. marts 2012 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering af det Indre Marked (KHIM)(sag R 387/2011-1), annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten gør som eneste anbringende gældende, at Retten har foretaget en fejlagtig fortolkning og anvendelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 ⁽¹⁾.

Som begrundelse har appellanten anført følgende:

Retten har fortolket begrebet »varer af samme art« forkert, fordi den har sidestillet varen »cigarer« med overbegrebet »tobaksvarer«. Dermed har Retten udvidet beskyttelsesområdet for det varemærke, som indsigelsen blev støttet på, urimeligt.

Retten har fortolket begrebet »varer af lignende art« forkert, fordi den ved bedømmelsen af, om varerne var af lignende art, heller ikke unuanceret måtte anse den enkelte vare »cigarer« for at ligne overbegrebet »artikler for rygere«.

Ved sammenligningen af tegnene anvendte Retten ikke læren om at der skal anlægges en helhedsvurdering rigtigt, fordi den unuanceret sammenlignede bestanddelene »LIBERTAD« og »LIBERTE« og i den forbindelse udelukkede alle andre varemærkebestanddele.

Navnlig er der andre bestanddele i de omtvistede varemærker, der skal tillægges en dominerende betydning, bl.a. farvekombinationen i det anfægtede varemærke og det figurmærke, som indsigelsen blev støttet på, og i betegnelsen »LA«.

Retten har endvidere anvendt de principper, som Domstolen har opstillet vedrørende den begrebsmæssige lighed, fejlagtigt, da den ikke på tilstrækkelig måde har taget hensyn til de forskellige sprog, der er anvendt i varemærkerne.

Samlet set er Retten dermed kommet frem til et forkert resultat.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1).

Appel iværksat den 16. september 2013 af GRE Grand River Enterprises Deutschland GmbH til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 3. juli 2013 i sag T-206/12, GRE Grand River Enterprises Deutschland GmbH mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag C-495/13 P)

(2013/C 325/29)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: GRE Grand River Enterprises Deutschland GmbH (ved Rechtsanwältinnen I. Memmler og S. Schulz)

De andre parter i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) og Villiger Söhne GmbH

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dommen, der blev afsagt af Retten den 3. juli 2013 i sag T-206/12, ophæves, og afgørelsen, der blev truffet den 1. marts 2012 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 411/2011-1), annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Den foreliggende appel er anlagt til prøvelse af Rettens dom, hvorved denne frifandt Kontoret for Harmonisering i det Indre marked (Varemærker og Design) i et søgsmål, hvori appellanten havde nedlagt påstand om annullation af den afgørelse, der var blevet truffet den 1. marts 2012 af Første Appellkammer ved Harmoniseringskontoret i en indsigelsessag mellem Villiger Söhne GmbH og GRE Grand River Enterprises Deutschland GmbH.

Appellanten gør som eneste anbringende gældende, at Retten har foretaget en fejlagtig fortolkning og anvendelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 ⁽¹⁾.

Som begrundelse har appellanten anført følgende:

Retten har fortolket begrebet »varer af samme art« forkert, fordi den har sidestillet varen »cigarer« med overbegrebet »tobaksvarer«. Dermed har Retten udvidet beskyttelsesområdet for det varemærke, som indsigelsen blev støttet på, urimeligt.

Retten har fortolket begrebet »varer af samme art« forkert, fordi den ved bedømmelsen af, om varerne var af samme art, heller ikke unuanceret måtte anse den enkelte vare »cigarer« for at ligne overbegrebet »artikler for rygere«.

Ved sammenligningen af tegnene anvendte Retten ikke læren om at der skal anlægges en helhedsvurdering rigtigt, fordi den unuanceret sammenlignede bestanddelene »LIBERTAD« og »LIBERTE« og i den forbindelse udelukkede alle andre varemærkebestanddele.

Navnlig skulle Retten ved en rigtig anvendelse af læren om at der skal anlægges en helhedsvurdering have tillagt nogle andre bestanddele i de omtvistede varemærker mere betydning, bl.a.

farvekombinationen i det anfægtede varemærke og betegnelsen »LA« i det varemærke, som indsigelsen blev støttet på.

Retten har endvidere anvendt de principper, som Domstolen har opstillet vedrørende den begrebsmæssige lighed, fejlagtigt, da den ikke på tilstrækkelig måde har taget hensyn til de forskellige sprog, der er anvendt i varemærkerne.

Samlet set er Retten dermed kommet frem til et forkert resultat.

(¹) Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1).

RETTE

Rettens dom af 16. september 2013 — Spanien mod Kommissionen(Sag T-402/06) ⁽¹⁾

(Samhørighedsfond — forordning (EF) nr. 1164/94 — miljøinfrastrukturprojekter, som udføres i Catalonien (Spanien) — delvis ophævelse af finansiel støtte — offentlige tjenesteydelses- og bygge- og anlægskontrakter — tildelingskriterier — økonomisk mest fordelagtige bud — ligebehandling — gennemsigtighed — unormalt lavt bud — støtteberettigede udgifter — fastlæggelse af finansielle korrektioner — artikel H, stk. 2, i bilag II til forordning nr. 1164/94 — proportionalitet)

(2013/C 325/30)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Kongeriget Spanien (først ved J.M. Rodríguez Cárcamo, derefter ved abogados del Estado A. Rubio González)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (først ved A. Steiblytė og L. Escobar Guerrero, derefter ved A. Steiblytė og S. Pardo Quintillán, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2006) 5105 af 20. oktober 2006 hvorved støtten fra Samhørighedsfonden til otte projekter, som udføres i den selvstyrende region Catalonien (Spanien), er blevet reduceret

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Kongeriget Spanien bærer sine egne omkostninger og betaler Kommissionens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 42 af 24.2.2007.

Rettens dom af 16. september 2013 — Spanien mod Kommissionen(Sag T-2/07) ⁽¹⁾

(Samhørighedsfonden — forordning (EF) nr. 1164/94 — projekter vedrørende vandaflledning fra Júcars flodseng (Spanien) — delvis ophævelse af finansiel støtte — offentlige bygge- og anlægskontrakter — kriterier for tildeling — det økonomisk mest fordelagtige tilbud — ligebehandling — gennemsigtighed — støtteberettigede udgifter — fastsættelsen af finansielle korrektioner — artikel H, stk. 2, i bilag II i forordning (EF) nr. 1164/94 — proportionalitet)

(2013/C 325/31)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Kongeriget Spanien (først ved abogado del Estado J.M. Rodríguez Cárcamo, derefter ved abogado del Estado A. Rubio González),

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (først ved A. Steiblytė og L. Escobar Guerrero, som befuldmægtigede, bistået af advokat M. Canal Fontcuberta, derefter ved A. Steiblytė og S. Pardo Quintillán, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2006) 5102 af 20. oktober 2006, hvorved den støtte, som blev tildelt fra Samhørighedsfonden til en projektgruppe med referencen 2001.ES.16.C.PE.050 vedrørende spildevandsafledning fra Júcars flodseng (Spanien), blev nedsat.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Kongeriget Spanien bærer sine egne omkostninger og betaler Kommissionens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 56 af 10.3.2007.

Rettens dom af 16. september 2013 — Spanien mod Kommissionen(Sag T-3/07) ⁽¹⁾

(Samhørighedsfond — forordning (EF) nr. 1164/94 — miljøinfrastrukturprojekter, som udføres i Andalusien (Spanien) — delvis ophævelse af støtte — offentlige tjenesteydelseskontrakter og bygge- og anlægskontrakter — kriterier for tildeling — reklame — udgifternes støtteberettigelse — fastsættelse af finansielle korrektioner — fastsættelse af de finansielle korrektioner — artikel H, stk. 2, i bilag II til forordning nr. 1164/94 — proportionalitet)

(2013/C 325/32)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Kongeriget Spanien (først ved abogado del Estado J.M. Rodríguez Cárcamo, derefter ved abogado del Estado A. Rubio González)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (først ved A. Steiblytė og L. Escobar Guerrero, som befuldmægtigede, bistået af advokat M. Canal Fontcuberta, derefter ved A. Steiblytė og S. Pardo Quintillán, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2006) 5103 af 20. oktober 2006, hvorved støtten fra Samhørighedsfonden til fem miljøinfrastrukturprojekter gennemført i den selvstyrende region Andalusien (Spanien) nedsættes.

Konklusion

- 1) Artikel 2-6 i Kommissionens beslutning K(2006) 5103 af 20. oktober 2006, hvorved støtten fra Samhørighedsfonden til fem miljøinfrastrukturprojekter gennemført i den selvstyrende region Andalusien (Spanien) nedsættes, annulleres, for så vidt som de inkluderer et beløb på 476 460 EUR i finansielle korrektioner vedrørende projekterne med referencerne 2000.ES.16.C.PE.004, 2000.ES.16.C.PE.025, 2000.ES.16.C.PE.066 og 2000.ES.16.C.PE.0138.
- 2) I øvrigt frifindes Europa-Kommissionen.
- 3) Kongeriget Spanien og Kommissionen bærer deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 56 af 10.3.2007.

Rettens dom af 16. september 2013 — British Telecommunications og BT Pension Scheme Trustees mod Kommissionen(De forenede sager T-226/09 og T-230/09) ⁽¹⁾

(Statsstøtte — delvis fritagelse fra forpligtelsen til at betale et bidrag til pensionssikringsfonden — afgørelse, der fastslår, at støtten ikke er uforenelig med det indre marked — begrebet statsstøtte — statslige midler — fordel — selektiv karakter — konkurrencebegrænsning — påvirkning af samhandelen mellem medlemsstaterne — ligebehandling — proportionalitet — berettiget forventning — begrundelsespligt — gennemførelse af støtten)

(2013/C 325/33)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: British Telecommunications (London, Det Forenede Kongerige) (ved solicitors G. Robert, M. Newhouse og T. Castorina, barrister J. Holmes og H. Legge, QC) (sag T-226/09) og BT Pension Scheme Trustees Ltd (London) (ved advokaterne J. Derenne og A. Müller-Rappard) (sag T-230/09)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved L. Flynn og N. Khan, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens beslutning 2009/703/EF af 11. februar 2009 om statsstøtte C 55/2007 (ex NN 63/07, CP 106/06) indført af Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland — Statsgaranti til B[ritish] T[elecommunications] (EUT L 242, s. 21).

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) I sag T-226/09 betaler British Telecommunications plc sagens omkostninger.
- 3) I sag T-230/09 betaler BT Pension Scheme Trustees Ltd sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 193 af 15.8.2009.

Rettens dom af 16. september 2013 — GL2006 Europe mod Kommissionen

(Sag T-435/09) ⁽¹⁾

(Voldgiftsbestemmelse — kontrakter om finansiel bistand indgået inden for rammerne af femte og sjette rammeprogram om fællesskabsaktiviteter inden for forskning og teknologisk udvikling og inden for rammerne af eTEN-programmet — projekterne Highway, J WeB, Care Paths, Cocoon, Secure Justice, Qualeg, Lensis, E-Pharm Up, Liric, Grace, Clinic og E2SP — opsigelse af kontrakter — tilbagebetaling af udbetalte beløb — debetnotaer — modkrav — repræsentation af sagsøgeren)

(2013/C 325/34)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: GL2006 Europe Ltd (Birmingham, Det Forenede Kongerige) (ved advokaterne M. Gardenal og E. Belinguier-Raiz)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (først ved S. Delaude og N. Bambara, derefter ved S. Delaude, som befuldmægtigede, bistået af advokat R Van der Hout)

Sagens genstand

Dels en sag anlagt af selskabet GL2006 Europe i henhold til artikel 238 EF på grundlag af voldgiftsklausuler, hvorved sagsøgeren anfægter OLAF's kontrolundersøgelser i sine lokaler i december måned 2008, den afgørelse, som er indeholdt i skrivelse af 10. juli 2009, ved hvilken Kommissionen bragte sin deltagelse i to projekter om forskning og teknologisk udvikling til ophør, samt 12 debetnotaer udsendt af Kommissionen den 12. august 2009 med henblik på tilbagebetalingen af de beløb, som denne havde udbetalt til sagsøgeren i forbindelse med sin deltagelse i 12 projekter om forskning og udvikling, dels et modkrav om tilbagebetaling af de nævnte beløb.

Konklusion

- 1) Det er ufornuddent at træffe afgørelse i den af GL2006 Europe Ltd anlagte sag.
- 2) GL2006 Europe betaler Europa-Kommissionen et beløb på 2 258 456,31 EUR med tillæg af renter fra de i debetnotaerne af 7. august 2009 fastsatte forfaldsdatoer.

3) GL2006 Europe betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 11 af 16.1.2010.

Rettens dom af 16. september 2013 — Polen mod Kommissionen

(Sag T-486/09) ⁽¹⁾

(EUGFL — Garantisektionen — EGFL og ELFUL — udgifter, som er udelukket fra finansiering — foranstaltninger til udvikling af landdistrikter — ugunstigt stillede områder og miljøvenligt landbrug — finansiel standardkorrektio — udgifter afholdt af Polen — kontrolrapporter — kontrollernes effektivitet — sanktionsordning — begrundelsespligt)

(2013/C 325/35)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Republikken Polen (ved M. Szpunar, derefter ved M. Szpunar og B. Majczyna, og endelig ved B. Majczyna og S. Balcerak, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved P. Rossi og M. Owsiany-Hornung, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om delvis annullation af Kommissionens beslutning 2009/721/EF af 24. september 2009 om udelukkelse fra EF-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen, Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (EUT L 257, s. 28)

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Republikken Polen betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 51 af 27.2.2010.

Rettens dom af 16. september 2013 — Ecoceane mod EMSA

(Sag T-518/09) ⁽¹⁾

(Offentlige tjenesteydelseskontrakter — udbudsprocedurer — beredskabsfartøjer til olieopsamling — afvisning af en tilbudsgivers bud — begrundelsespligt — ligebehandling — gennemsigtighed — åbenbart urigtigt skøn — ansvar uden for kontraktforhold)

(2013/C 325/36)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Ecoceane (Paris, Frankrig) (ved advokat S. Spalter)

Sagsøgt: Det Europæiske Søfartssikkerhedsagentur (EMSA) (ved J. Menze, som befuldmægtiget, bistået af advokat J. Stuyck)

Sagens genstand

Dels påstand om annullation af Det Europæiske Søfartssikkerhedsagenturs (EMSA) afgørelse af 28. oktober 2009 om ikke at antage sagsøgerens bud afgivet inden for rammerne af udbudsproceduren EMSA/NEG/1/2009 om indgåelse af tjenesteydelseskontrakter om beredskabsfartøjer til olieopsamling (parti nr. 2: Atlanterhavet/Den Engelske Kanal), samt af beslutningen om at tildele kontrakten til en anden tilbudsgiver, dels en påstand om erstatning.

Konklusion

1) Det Europæiske Søfartssikkerhedsagentur (EMSA) frifindes.

2) Ecoceane bærer sine egne omkostninger og betaler Søfartssikkerhedsagenturets omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 80 af 27.3.2010.

Rettens dom af 16. september 2013 — ATC m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-333/10) ⁽¹⁾

(Ansvar uden for kontraktforhold — dyresundhed — beskyttelsesforanstaltninger i en krisesituation — beskyttelsesforanstaltninger i forbindelse med højpatogen aviær influenza i bestemte tredjelande — forbud mod import af vilde fugle, der er indfanget i naturen — tilstrækkeligt kvalificeret tilsidesættelse af de bestemmelser, der tillægger borgerne rettigheder — åbenbar og grov tilsidesættelse af grænserne for skønsbeføjelser — direktiv 91/496/EF og 92/65/EF — forsigtighedsprincippet — pligt til at udvise omhu — proportionalitet)

(2013/C 325/37)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøgere: Animal Trading Company (ATC) BV (Loon op Zand, Nederlandene), Avicentra NV (Malle, Belgien), Borgstein birds and Zoofood Trading vof (Wamel, Nederlandene), Bird Trading Company Van der Stappen BV (Dongen, Nederlandene), New Little Bird's Srl (Anagni, Italien), Vogelhuis Kloeg (Zevenbergen, Nederlandene) og Giovanni Pistone (Westerlo, Belgien) (ved advokaterne M. Osse og J. Houdijk)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved F. Jimeno Fernández og B. Burggraaf, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål med påstand om erstatning for tab, som sagsøgerne hævder at have lidt som følge af vedtagelsen af først Kommissionens beslutning 2005/760/EF af 27. oktober 2005 om visse beskyttelsesforanstaltninger i forbindelse med højpatogen aviær influenza i bestemte tredjelande for så vidt angår import af fugle i fangenskab (EUT L 285, s. 60), som forlænget, og derefter Kommissionens forordning (EF) nr. 318/2007 af 23. marts 2007 om dyresundhedsmæssige betingelser for import af visse fugle til Fællesskabet samt karantænebetingelser herfor (EUT L 84, s. 7)

Konklusion

1) Den Europæiske Union erstatter de tab, som Animal Trading Company (ATC) BV, Avicentra NV, Borgstein birds and Zoofood Trading vof, Bird Trading Company Van der Stappen BV, New Little Bird's Srl, Vogelhuis Kloeg og M. Giovanni Pistone har lidt som følge af Europa-Kommissionens vedtagelse og gennemførelse af, for det første, beslutning 2005/760/EF af 27. oktober 2005 om visse beskyttelsesforanstaltninger i forbindelse med højpatogen aviær influenza i bestemte tredjelande for så vidt angår import af fugle i fangenskab, for det andet, beslutning 2005/862/EF af 30. november 2005 om ændring af beslutning 2005/759/EF og 2005/760 for så vidt angår foranstaltninger til bekæmpelse af aviær influenza hos andre fugle end sjerkræ, for det tredje, beslutning 2006/79/EF af 31. januar 2006 om ændring

af beslutning 2005/759/EF og 2005/760 for så vidt angår forlængelse af deres anvendelsesperiode, for det fjerde, beslutning 2006/405/EF af 7. juni 2006 om ændring af beslutning 2005/710/EF, 2005/734/EF, 2005/758/EF, 2005/759/EF, 2005/760, 2006/247/EF og 2006/265/EF for så vidt angår visse beskyttelsesforanstaltninger over for højpatoget avier influenza, for det femte, beslutning 2006/522/EF af 25. juli 2006 om ændring af beslutning 2005/759/EF og 2005/760 for så vidt angår visse beskyttelsesforanstaltninger over for højpatoget avier influenza og transport til Fællesskabet af visse levende fugle, for det sjette, beslutning 2007/21/EF af 22. december 2006 om ændring af beslutning 2005/760 for så vidt angår visse beskyttelsesforanstaltninger over for højpatoget avier influenza og import af fugle bortset fra fjerkræ til Fællesskabet, og, for det syvende, beslutning 2007/183/EF af 23. marts 2007 om ændring af beslutning 2005/760.

- 2) I øvrigt frifindes Europa-Kommissionen.
- 3) Parterne meddeler inden for en frist på tre måneder fra dommens afsigelse Retten de efter fælles aftale fastsatte erstatningsbeløb.
- 4) Såfremt der ikke indgås en aftale, tilstiller parterne inden for samme frist Retten deres påstande opgjort i tal.
- 5) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

(¹) EUT C 274 af 9.10.2010.

Rettens dom af 16. september 2013 — Duravit m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-364/10) (¹)

(Konkurrence — karteller — belgiske, tyske, franske, italienske, nederlandske og østrigske markeder for badeværelsesudstyr og -inventar — afgørelse, der fastslår en overtrædelse af artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 — koordinering af prisforhøjelser og udveksling af følsomme kommercielle oplysninger — samlet og vedvarende overtrædelse — bevisbyrde — bøder — ligebehandling — proportionalitet — det strafferetlige legalitetsprincip)

(2013/C 325/38)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøgere: Duravit AG (Hornberg, Tyskland), Duravit SA (Bischwiller, Frankrig) og Duravit BeLux SPRL/BVBA (Overijse, Belgien) (ved advokaterne R. Bechtold, U. Soltész og C. von Köckritz)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved F. Castillo de la Torre og A. Antoniadis, som befuldmægtigede, bistået af advokat P. Thyri)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Rådet for Den Europæiske Union (ved M. Simm og F. Florindo Gijón, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Principalt en påstand om delvis annullation af Kommissionens afgørelse K(2010) 4185 endelig af 23. juni 2010 om en procedure i henhold til artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/39.092 — Badeværelsesudstyr og -inventar) og subsidiært en påstand om nedsættelse af den bøde, sagsøgerne er blevet pålagt

Konklusion

- 1) Artikel 1, stk. 1, punkt 8, i Kommissionens afgørelse K(2010) 4185 endelig af 23. juni 2010 om en procedure i henhold til artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/39.092 — Badeværelsesudstyr og -inventar) annulleres, for så vidt som Europa-Kommissionen deri fastslår, at Duravit AG, Duravit BeLux SPRL/BVBA og Duravit SA har deltaget i en overtrædelse på Italiens, Østrigs og Nederlændenes områder.
- 2) I øvrigt frifindes Kommissionen.
- 3) Duravit AG, Duravit BeLux og Duravit SA bærer hver tre fjerdedele af deres omkostninger.
- 4) Kommissionen betaler én fjerdedel af Duravit AG's, Duravit BeLux' og Duravit SA's omkostninger og bærer sine egne omkostninger.
- 5) Rådet for Den Europæiske Union bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 288 af 23.10.2010.

Rettens dom af 16. september 2013 — Rubinetteria Cisa mod Kommissionen

(Sag T-368/10) ⁽¹⁾

(Konkurrence — karteller — belgiske, tyske, franske, italienske, nederlandske og østrigske markeder for badeværelsesudstyr og -inventar — afgørelse, der fastslår en overtrædelse af artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 — koordinering af prisforhøjelser og udveksling af følsomme kommercielle oplysninger — begrebet overtrædelse — samarbejdsmeddelelsen af 2002 — samarbejde — retningslinjer for beregningen af bøder af 2006 — beregning af bøden — manglende betalingsevne)

(2013/C 325/39)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Rubinetteria Cisa SpA (Alzo Frazione di Pella, Italien) (ved advokaterne M. Pinnarò og P. Santer)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved F. Castillo de la Torre, A. Antoniadis og L. Malferrari, som befuldmægtigede, bistået af advokat A. Dal Ferro)

Sagens genstand

Principalt en påstand om annullation af Kommissionens afgørelse K(2010) 4185 endelig af 23. juni 2010 om en procedure i henhold til artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/39.092 — Badeværelsesudstyr og -inventar), for så vidt som den vedrører sagsøgeren, og subsidiært en påstand om nedsættelse af den bøde, sagsøgeren er blevet pålagt

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Rubinetteria Cisa SpA bærer sine egne omkostninger og betaler Kommissionens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 288 af 23.10.2010.

Rettens dom af 16. september 2013 — Villeroy & Boch Austria m.fl. mod Kommissionen

(Forenede sager T-373/10, T-374/10, T-382/10 og
T-402/10) ⁽¹⁾

(Konkurrence — karteller — belgiske, tyske, franske, italienske, nederlandske og østrigske markeder for badeværelsesudstyr og -inventar — afgørelse, der fastslår en overtrædelse af artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 — koordinering af prisforhøjelser og udveksling af følsomme kommercielle oplysninger — samlet overtrædelse — tilregning af den ulovlige adfærd — bevis — bøder — retningslinjer for beregningen af bøder af 2006 — forbud mod tilbagevirkende kraft — rimelig frist)

(2013/C 325/40)

Processprog: tysk, fransk og nederlandsk

Parter

Sagsøgere: Villeroy & Boch Austria GmbH (Mondsee, Østrig) (ved advokaterne A. Reidlinger, S. Dethof, M. Klusmann og K. Blau-Hansen) (sag T-373/10), Villeroy & Boch AG (Mettlach, Tyskland) (ved advokat M. Klusmann og professor S. Thomas) (sag T-374/10), Villeroy et Boch SAS (Paris, Frankrig) (ved advokaterne J. Philippe og K. Blau-Hansen og solicitor A. Villette) (sag T-382/10) og Villeroy & Boch — Belgium (Bruxelles, Belgien) (ved advokaterne O. Brouwer, J. Blockx og N. Lorjé) (sag T-402/10)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (i sag T-373/10, først ved F. Castillo de la Torre, R. Sauer, F. Ronkes Agerbeek og A. Antoniadis, derefter ved F. Castillo de la Torre, R. Sauer og F. Ronkes Agerbeek, som befuldmægtigede, bistået af advokaterne G. van der Wal og M. van Heezik) (i sag T-374/10, A. Antoniadis, R. Sauer og F. Ronkes Agerbeek) (i sag T-382/10, F. Castillo de la Torre, F. Ronkes Agerbeek og N. von Lingen, som befuldmægtigede, bistået af G. van der Wal og M. van Heezik) og (i sag T-402/10, F. Castillo de la Torre og F. Ronkes Agerbeek, bistået af G. van der Wal og M. van Heezik)

Sagens genstand

Principalt en påstand om annullation af Kommissionens afgørelse K(2010) 4185 endelig af 23. juni 2010 om en procedure i henhold til artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/39.092 — Badeværelsesudstyr og -inventar), for så vidt som den vedrører sagsøgerne, og subsidiært en påstand om nedsættelse af den bøde, sagsøgerne er blevet pålagt

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes i sagerne T-373/10, T-382/10 og T 402/10.

- 2) I sag T-374/10 annulleres artikel 1, stk. 7, i Kommissionens afgørelse K(2010) 4185 endelig af 23. juni 2010 om en procedure i henhold til artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/39.092 — Badeværelsesudstyr og -inventar), for så vidt som det deri fastslås, at Villeroy & Boch AG har deltaget i et kartel i sektoren for badeværelsesudstyr og — inventar i Belgien, i Frankrig, i Italien, i Nederlandene og i Østrig før den 12. oktober 1994.
- 3) I sag T-374/10 frifindes Kommissionen i øvrigt.
- 4) Villeroy & Boch Austria GmbH, Villeroy et Boch SAS og Villeroy & Boch — Belgium bærer deres egne omkostninger og betaler Kommissionens omkostninger i sag T-373/10, T-382/10 og T-402/10.
- 5) Villeroy & Boch AG bærer syv ottendedele af sine egne omkostninger og betaler syv ottendedele af Kommissionens omkostninger i sag T-374/10.
- 6) Kommissionen bærer én ottendedel af sine egne omkostninger og betaler én ottendedel af Villeroy & Boch AG's omkostninger i sag T-374/10.

(¹) EUT C 301 af 6.11.2010.

Rettens dom af 16. september 2013 — Hansa Metallwerke m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-375/10) (¹)

(Konkurrence — karteller — belgiske, tyske, franske, italienske, nederlandske og østrigske markeder for badeværelsesudstyr og -inventar — afgørelse, der fastslår en overtrædelse af artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 — koordinering af prisforhøjelser og udveksling af følsomme kommercielle oplysninger — samarbejde under den administrative procedure — samarbejdsmeddelelsen af 2002 — bødenedsættelse — retningslinjer for beregningen af bøder af 2006 — forbud mod tilbagevirkende kraft)

(2013/C 325/41)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøgere: Hansa Metallwerke AG (Stuttgart, Tyskland), Hansa Nederland BV (Nijkerk, Nederlandene), Hansa Italiana Srl (Castelnuovo del Garda, Italien), Hansa Belgium (Asse, Belgien) og Hansa Austria GmbH (Salzburg, Østrig) (ved advokaterne H.-J. Hellmann og C. Malz)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved A. Antoniadis og R. Sauer, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Rådet for Den Europæiske Union (ved M. Simm og F. Florindo Gijón, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Principalt en påstand om delvis annullation af Kommissionens afgørelse K(2010) 4185 endelig af 23. juni 2010 om en procedure i henhold til artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/39.092 — Badeværelsesudstyr og -inventar) og subsidiært en påstand om nedsættelse af den bøde, sagsøgerne er blevet pålagt ved denne afgørelse

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Hansa Metallwerke AG, Hansa Nederland BV, Hansa Italiana Srl, Hansa Belgium og Hansa Austria GmbH bærer deres egne omkostninger og betaler Kommissionens omkostninger.
- 3) Rådet for Den Europæiske Union bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 301 af 6.11.2010.

Rettens dom af 16. september 2013 — Mamoli Robinetteria mod Kommissionen

(Sag T-376/10) (¹)

(Konkurrence — karteller — belgiske, tyske, franske, italienske, nederlandske og østrigske markeder for badeværelsesudstyr og -inventar — afgørelse, der fastslår en overtrædelse af artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 — koordinering af prisforhøjelser og udveksling af følsomme kommercielle oplysninger — ret til forsvar — samarbejdsmeddelelsen af 2002 — ulovlighedsindsigelse — begrebet kartel — beregningen af bøden — retningslinjer for beregningen af bøder af 2006 — grovhed — koefficient for ekstrabeløb)

(2013/C 325/42)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Mamoli Robinetteria SpA (Milano, Italien) (ved advokaterne F. Capelli og M. Valcada)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved F. Castillo de la Torre, A. Antoniadis og L. Malferrari, som befuldmægtigede, først bistået af advokaterne F. Ruggeri Laderchi og A. De Matteis, derefter af F. Ruggeri Laderchi)

Sagens genstand

Principalt en påstand om annullation af Kommissionens afgørelse K(2010) 4185 endelig af 23. juni 2010 om procedure i henhold til artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/39.092 — Badeværelsesudstyr og -inventar), for så vidt som den vedrører sagsøgeren, og subsidiært en påstand om nedsættelse af den bøde, sagsøgeren er blevet pålagt

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Mamoli Robinetteria SpA bærer sine egne omkostninger og betaler Kommissionens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 288 af 23.10.2010.

Rettens dom af 16. september 2013 — Masco m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-378/10) ⁽¹⁾

(Konkurrence — karteller — belgiske, tyske, franske, italienske, nederlandske og østrigske markeder for badeværelsesudstyr og -inventar — afgørelse, der fastslår en overtrædelse af artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 — koordinering af prisforhøjelser og udveksling af følsomme kommercielle oplysninger — samlet overtrædelse)

(2013/C 325/43)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Masco Corp. (Michigan, Amerikas Forenede Stater), Hansgrohe AG (Schiltach, Tyskland), Hansgrohe Deutschland Vertriebs GmbH (Schiltach), Hansgrohe Handelsgesellschaft mbH (Wiener Neudorf, Østrig), Hansgrohe SA/NV (Bruxelles, Belgien), Hansgrohe BV (Westknollendam, Nederlandene), Hansgrohe SARL (Antony, Frankrig), Hansgrohe SRL (Villanova d'Asti, Italien), Hüppe GmbH, Bad (Zwischenahn, Tyskland), Hüppe Ges.mbH (Laxenburg, Østrig), Hüppe Belgium SA (Woluwe Saint-Étienne, Belgien) og Hüppe BV (Alblasserdam, Nederlandene) (ved advokaterne D. Schroeder og S. Heinz samt solicitor J. Temple Lang)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved F. Castillo de la Torre og F. Ronkes Agerbeek, som befuldmægtigede, bistået af barrister B. Kennelly)

Sagens genstand

Påstand om delvis annullation af artikel 1 i Kommissionens afgørelse K(2010) 4185 endelig af 23. juni 2010 om en procedure i henhold til artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/39.092 — Badeværelsesudstyr og -inventar), for så vidt som Kommissionen deri fastslog, at sagsøgerne havde deltaget i en samlet og kompleks overtrædelse inden for sektoren for badeværelsesudstyr og -inventar

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Masco Corp., Hansgrohe AG, Hansgrohe Deutschland Vertriebs GmbH, Hansgrohe Handelsgesellschaft mbH, Hansgrohe SA/NV, Hansgrohe BV, Hansgrohe SARL, Hansgrohe SRL, Hüppe GmbH, Hüppe Ges.mbH, Hüppe Belgium SA og Hüppe BV bærer deres egne omkostninger og betaler Kommissionens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 301 af 6.11.2010.

Rettens dom af 16. september 2013 — Keramag Keramische Werke m.fl. mod Kommissionen

(Forenede sager T-379/10 og T-381/10) ⁽¹⁾

(Konkurrence — karteller — belgiske, tyske, franske, italienske, nederlandske og østrigske markeder for badeværelsesudstyr og -inventar — afgørelse, der fastslår en overtrædelse af artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 — koordinering af prisforhøjelser og udveksling af følsomme kommercielle oplysninger — overtrædelsens varighed — ret til forsvar — aktindsigt — tilregnelser af den ulovlige adfærd)

(2013/C 325/44)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Keramag Keramische Werke AG (Ratingen, Tyskland), Koralle Sanitärprodukte GmbH (Vlotho, Tyskland), Koninklijke Sphinx BV (Maastricht, Nederlandene), Allia SAS (Avon, Frankrig), Produits Céramique de Touraine SA (Selles-sur-Cher, Frankrig), Pozzi Ginori SpA (Milano, Italien) (sag T-379/10) og Sanitec Europe Oy (Helsinki, Finland) (sag T-381/10) (ved barrister J. Killick, solicitor I. Reynolds og advokaterne P. Lindfelt og K. Struckmann)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved F. Castillo de la Torre og F. Ronkes Agerbeek, som befuldmægtigede, bistået af barrister B. Kennelly)

Sagens genstand

Principalt en påstand om delvis annullation af Kommissionens afgørelse K(2010) 4185 endelig af 23. juni 2010 om en procedure i henhold til artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/39.092 — Badeværelsesudstyr og -inventar) og subsidiært en påstand om nedsættelse af den bøde, sagsøgerne er blevet pålagt ved denne afgørelse

Konklusion

- 1) Artikel 1, stk. 1, punkt 6, i Kommissionens afgørelse K(2010) 4185 endelig af 23. juni 2010 om en procedure i henhold til artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/39.092 — Badeværelsesudstyr og -inventar) annulleres, for så vidt som Europa-Kommissionen deri fastslår, dels at Allia SAS og Produits Céramique de Touraine SA har deltaget i en overtrædelse vedrørende et kartel på det franske marked i perioden fra den 25. februar 2004 til den 9. november 2004, dels at Pozzi Ginori SpA har deltaget i en overtrædelse vedrørende et kartel på det italienske marked i en anden periode end perioden fra den 14. maj 1996 til den 9. marts 2001.
- 2) Artikel 2, stk. 7, i Kommissionens afgørelse K(2010) 4185 endelig annulleres, for så vidt som den samlede bøde, som er blevet pålagt Keramag Keramische Werke AG, Koralle Sanitärprodukte GmbH, Koninklijke Sphinx BV, Pozzi Ginori og Sanitec Europe Oy, overstiger 50 580 701 EUR.
- 3) I øvrigt frifindes Kommissionen.
- 4) Keramag Keramische Werke, Koralle Sanitärprodukte, Koninklijke Sphinx, Allia, Produits Céramique de Touraine, Pozzi Ginori og Sanitec Europe bærer hver tre fjerdedele af deres omkostninger.
- 5) Kommissionen betaler én fjerdedel af Keramag Keramische Werkes, Koralle Sanitärproduktes, Koninklijke Sphinx', Allias, Produits Céramique de Touraines, Pozzi Ginoris og Sanitec Europes omkostninger og bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 301 af 6.11.2010.

Rettens dom af 16. september 2013 — Wabco Europe m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-380/10) (¹)

(Konkurrence — karteller — belgiske, tyske, franske, italienske, nederlandske og østrigske markeder for badeværelsesudstyr og -inventar — afgørelse, der fastslår en overtrædelse af artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 — koordinering af prisforhøjelser og udveksling af følsomme kommercielle oplysninger — konkurrenceforurening — bevis — beregning af bøden — samarbejde under den administrative procedure — samarbejdsmeddelelsen af 2002 — bødefriagtelse — bødenedsættelse — betydelig merværdi — retningslinjer for beregningen af bøder af 2006 — princip om forbud mod tilbagevirkende kraft)

(2013/C 325/45)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Wabco Europe (Bruxelles, Belgien), Wabco Austria GesmbH (Wien, Østrig), Trane Inc. (Piscataway, New Jersey, Amerikas Forenede Stater), Ideal Standard Italia Srl (Milano, Italien) og Ideal Standard GmbH (Bonn, Tyskland) (ved advokaterne S. Völcker, F. Louis, A. Israel og N. Niejahr, solicitors, C.O'Daly og E. Batchelor samt barrister F. Carlin)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved F. Castillo de la Torre, F. Ronkes Agerbeek og G. Koleva, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens afgørelse K(2010) 4185 endelig af 23. juni 2010 om en procedure i henhold til artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/39.092 — Badeværelsesudstyr og -inventar) i det omfang, den vedrører sagsøgerne og om nedsættelse af de bøder, sagsøgerne er blevet pålagt.

Konklusion

- 1) Artikel 1, stk. 1, punkt 3 og 4, i Kommissionens afgørelse K(2010) 4185 endelig af 23. juni 2010 om en procedure i henhold til artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/39.092 — Badeværelsesudstyr og -inventar) annulleres, for så vidt som Europa-Kommissionen deri har pålagt Trane Inc., Wabco Europe og Ideal Standard Italia Srl sanktioner for en overtrædelse vedrørende et kartel på det italienske marked for keramiske artikler for en periode ud over perioden fra den 12. maj 2000 til den 9. marts 2001.
- 2) Den bøde, som Trane pålægges i artikel 2, stk. 3, litra a), i afgørelse K(2010) 4185 endelig, fastsættes til 92 664 493 EUR.

- 3) Den bøde, som Wabco Europe og Trane pålægges in solidum i artikel 2, stk. 3, litra b), i afgørelse K(2010) 4185 endelig, fastsættes til 15 820 767 EUR.
- 4) Den bøde, som Ideal Standard Italia, Wabco Europe og Trane pålægges in solidum i artikel 2, stk. 3, litra e), i afgørelse K(2010) 4185 endelig, fastsættes til 4 520 220 EUR.
- 5) I øvrigt frifindes Kommissionen.
- 6) Kommissionen betaler halvdelen af Wabco Europes, Wabco Austria GesmbH's, Tranes, Ideal Standard Italias og Ideal Standard GmbH's omkostninger og bærer sine egne omkostninger.
- 7) Wabco Europe, Wabco Austria, Trane, Ideal Standard Italia og Ideal Standard bærer halvdelen af deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 288 af 23.10.2010.

Rettens dom af 16. september 2013 — Dornbracht mod Kommissionen

(Sag T-386/10) (¹)

(Konkurrence — karteller — belgiske, tyske, franske, italienske, nederlandske og østrigske markeder for badeværelsesudstyr og -inventar — afgørelse, der fastslår en overtrædelse af artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 — koordinering af prisforhøjelser og udveksling af følsomme kommercielle oplysninger — ulovlighedsindsigelse — overtrædelsens grovhed — formildende omstændigheder — ligebehandling — proportionalitet — forbud mod tilbagevirkende kraft)

(2013/C 325/46)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Aloys F. Dornbracht GmbH & Co. KG (Iserlohn, Tykland) (først ved advokaterne H. Janssen, T. Kapp og M. Franz, derefter ved H. Janssen og T. Kapp)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved F. Castillo de la Torre og A. Antoniadis, som befuldmægtigede, bistået af advokat A. Böhlke)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Rådet for Den Europæiske Union (ved M. Simm og F. Florindo Gijón, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Principalt en påstand om delvis annullation af Kommissionens afgørelse K(2010) 4185 endelig af 23. juni 2010 om en procedure i henhold til artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/39.092 — Badeværelsesudstyr og -inventar) og subsidiært en påstand om nedsættelse af den bøde, sagsøgeren er blevet pålagt ved denne afgørelse

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Aloys F. Dornbracht GmbH & Co. KG bærer sine egne omkostninger og betaler Kommissionens omkostninger.
- 3) Rådet for Den Europæiske Union bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 301 af 6.11.2010.

Rettens dom af 16. september 2013 — Zucchetti Rubinetteria mod Kommissionen

(Sag T-396/10) (¹)

(Konkurrence — karteller — belgiske, tyske, franske, italienske, nederlandske og østrigske markeder for badeværelsesudstyr og -inventar — afgørelse, der fastslår en overtrædelse af artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 — koordinering af prisforhøjelser og udveksling af følsomme kommercielle oplysninger — begrebet overtrædelse — samlet overtrædelse — relevant marked — retningslinjer for beregningen af bøder af 2006 — grovhed — koefficienter)

(2013/C 325/47)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Zucchetti Rubinetteria SpA (Gozzano, Italien) (ved advokaterne M. Condinanzi, P. Ziotti og N. Vasile)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved F. Castillo de la Torre, A. Antoniadis og L. Malferrari, som befuldmægtigede, først bistået af advokaterne F. Ruggeri Laderchi og A. De Matteis, derefter af F. Ruggeri Laderchi)

Sagens genstand

Principalt en påstand om annullation af Kommissionens afgørelse K(2010) 4185 endelig af 23. juni 2010 om en procedure i henhold til artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/39.092 — Badeværelsesudstyr og -inventar), for så vidt som den vedrører sagsøgeren, og subsidiært en påstand om ophævelse eller nedsættelse af den bøde, sagsøgeren er blevet pålagt

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Zucchetti Rubineteria SpA bærer sine egne omkostninger og betaler Kommissionens omkostninger.

(¹) EUT C 301 af 6.11.2010.

Rettens dom af 16. september 2013 — Roca Sanitario mod Kommissionen

(Sag T-408/10) (¹)

(Konkurrence — karteller — belgiske, tyske, franske, italienske, nederlandske og østrigske markeder for badeværelsesudstyr og inventar — afgørelse, der fastslår en overtrædelse af artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 — koordinering af prisforhøjelser og udveksling af følsomme kommercielle oplysninger — tilregning af den ulovlige adfærd — bøder — retningslinjer for beregningen af bøder af 2006 — overtrædelsens grovhed — koefficienter — formildende omstændigheder — bødenedsættelse — betydelig merværdi)

(2013/C 325/48)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Roca Sanitario, SA (Barcelona, Spanien) (ved advokaterne J. Folguera Crespo og M. Merola)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (først ved F. Castillo de la Torre, A. Antoniadis og F. Castilla Contreras, derefter ved M. Castillo de la Torre, A. Antoniadis og F. Jimeno Fernández, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om delvis annullation af Kommissionens afgørelse K(2010) 4185 endelig af 23. juni 2010 om en procedure i henhold til artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/39.092 — Badeværelsesudstyr og -inventar) og subsidiært en påstand om nedsættelse af den bøde, sagsøgeren er blevet pålagt ved denne afgørelse

Konklusion

- 1) Den bøde, som Roca Sanitario, SA, er blevet pålagt in solidum ved artikel 2, stk. 4, litra b), i Kommissionens afgørelse K(2010) 4185 endelig af 23. juni 2010 om en procedure i henhold til

artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/39.092 — Badeværelsesudstyr og -inventar), fastsættes til 6 298 000 EUR.

- 2) I øvrigt frifindes Europa-Kommissionen.
- 3) Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler en tredjedel af Roca Sanitarios omkostninger.
- 4) Roca Sanitario bærer to tredjedele af sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 301 af 6.11.2010.

Rettens dom af 16. september 2013 — Laufen Austria mod Kommissionen

(Sag T-411/10) (¹)

(Konkurrence — karteller — belgiske, tyske, franske, italienske, nederlandske og østrigske markeder for badeværelsesudstyr og -inventar — afgørelse, der fastslår en overtrædelse af artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 — koordinering af prisforhøjelser og udveksling af følsomme kommercielle oplysninger — tilregning af den ulovlige adfærd — bøder — retningslinjer for beregningen af bøder af 2006 — overtrædelsens grovhed — koefficienter — formildende omstændigheder — økonomisk krise — pres fra grossisterens side — samarbejdsmeddelelsen af 2002 — bødenedsættelse — betydelig merværdi)

(2013/C 325/49)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Laufen Austria AG (Wilhelmsburg, Østrig) (ved advokaterne E. Navarro Varona og L. Moscoso del Prado González)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (først ved F. Castillo de la Torre, A. Antoniadis og F. Castilla Contreras, derefter ved F. Castillo de la Torre, A. Antoniadis og F. Jimeno Fernández, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om delvis annullation af Kommissionens afgørelse K(2010) 4185 endelig af 23. juni 2010 om en procedure i henhold til artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/39.092 — Badeværelsesudstyr og -inventar) og påstand om nedsættelse af den bøde, sagsøgeren er blevet pålagt ved denne afgørelse

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Laufen Austria AG bærer sine egne omkostninger og betaler Kommissionens omkostninger.

(¹) EUT C 301 af 6.11.2010.

Rettens dom af 16. september 2013 — Roca mod Kommissionen

(Sag T-412/10) (¹)

(Konkurrence — karteller — belgiske, tyske, franske, italienske, nederlandske og østrigske markeder for badeværelsesudstyr og -inventar — afgørelse, der fastslår en overtrædelse af artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 — koordinering af prisforhøjelser og udveksling af følsomme kommercielle oplysninger — tilregning af den ulovlige adfærd — bøder — retningslinjer for beregningen af bøder af 2006 — overtrædelsens grovhed — formildende omstændigheder — økonomisk krise — samarbejdsmeddelelsen af 2002 — bødenedsættelse — betydelig merværdi)

(2013/C 325/50)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Roca (Saint Ouen L'Aumone, Frankrig) (ved advokat P. Vidal Martínez)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (først ved F. Castillo de la Torre, A. Antoniadis og F. Castilla Contreras, derefter ved F. Castillo de la Torre, A. Antoniadis og F. Jimeno Fernández, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om delvis annullation af Kommissionens afgørelse K(2010) 4185 endelig af 23. juni 2010 om en procedure i henhold til artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/39.092 — Badeværelsesudstyr og -inventar) og påstand om nedsættelse af den bøde, sagsøgeren er blevet pålagt ved denne afgørelse

Konklusion

- 1) Artikel 2, stk. 4, litra b), i Kommissionens afgørelse K(2010) 4185 endelig af 23. juni 2010 om en procedure i henhold til artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/39.092 — Badeværelsesudstyr og -inventar) annulleres, for så vidt som Europa-Kommissionen har fastsat den bøde, Roca er blevet pålagt in solidum, uden at tage hensyn til nævnte selskabs samarbejde.

- 2) Den bøde, Roca er blevet pålagt i artikel 2, stk. 4, litra b), i afgørelse K(2010) 4185 endelig, fastsættes til 6 298 000 EUR.

- 3) I øvrigt frifindes Kommissionen.

- 4) Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler en tredjedel af Rocas omkostninger.

- 5) Roca bærer to tredjedele af sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 301 af 6.11.2010.

Rettens dom af 16. september 2013 — Islamic Republic of Iran Shipping Lines m.fl. mod Rådet

(Sag T-489/10) (¹)

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Iran med det formål at forhindre nuklear spredning — indefrysning af midler — begrundelsespligt — urigtigt skøn)

(2013/C 325/51)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Islamic Republic of Iran Shipping Lines (Teheran, Iran) og de 17 andre sagsøgere, hvis navne fremgår af bilaget til dommen (ved F. Randolph, QC, barrister M. Lester og sollicitor M. Taher)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (M. Bishop og R. Liudvinavičiute-Cordeiro, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Europa-Kommissionen (ved M. Konstantinidis og T. Scharf, som befuldmægtigede) og Den Franske Republik (ved G. de Bergues og É. Ranaivoson, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om delvis annullation af Rådets afgørelse 2010/413/FUSP af 26. juli 2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af fælles holdning 2007/140/FUSP (EUT L 195, s. 39), af Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 668/2010 af 26. juli 2010 om gennemførelse af artikel 7, stk. 2, i forordning (EF) nr. 423/2007 om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 195, s. 25), af Rådets afgørelse 2010/644/FUSP af 25. oktober 2010 om ændring af afgørelse 2010/413 (EUT L 281, s. 81), af Rådets

forordning (EU) nr. 961/2010 af 25. oktober 2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af forordning (EF) nr. 423/2007 (EUT L 281, s. 1) og af Rådets forordning (EU) nr. 267/2012 af 23. marts 2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af forordning nr. 961/2010 (EUT L 88, s. 1)

Konklusion

1) Følgende annulleres, for så vidt som de vedrører Islamic Republic of Iran Shipping Lines og de 17 andre sagsøgere, hvis navne fremgår af bilaget til denne dom:

— bilag II til Rådets afgørelse 2010/413/FUSP af 26. juli 2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af fælles holdning 2007/140/FUSP

— bilaget til Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 668/2010 af 26. juli 2010 om gennemførelse af artikel 7, stk. 2, i forordning (EF) nr. 423/2007 om restriktive foranstaltninger over for Iran

— bilaget til Rådets afgørelse 2010/644/FUSP af 25. oktober 2010 om ændring af afgørelse 2010/413

— bilag VIII til Rådets forordning (EU) nr. 961/2010 af 25. oktober 2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af forordning (EF) nr. 423/2007

— bilag IX til Rådets forordning (EU) nr. 267/2012 af 23. marts 2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af forordning nr. 961/2010.

2) Virkningerne af afgørelse 2010/413, som ændret ved afgørelse 2010/644, opretholdes for så vidt angår Islamic Republic of Iran Shipping Lines og de 17 andre sagsøgere, hvis navne fremgår af bilaget til denne dom, indtil annullationen af forordning nr. 267/2012 får virkning.

3) Rådet for Den Europæiske Union bærer sine egne omkostninger og betaler derudover de omkostninger, der er afholdt af Islamic Republic of Iran Shipping Lines og de 17 andre sagsøgere, hvis navne fremgår af bilaget til denne dom.

4) Europa-Kommissionen og Den Franske Republik bærer deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 30 af 29.1.2011.

Rettens dom af 16. september 2013 — Bank Kargoshaei m.fl. mod Rådet

(Sag T-8/11) (¹)

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Iran med det formål at forhindre nuklear spredning — indefrysning af midler — begrundelsespligt — ret til forsvar — ret til en effektiv domstolsbeskyttelse — berettiget forventning — fornyet gennemgang af de vedtagne restriktive foranstaltninger — fejlskøn — ligebehandling — retsgrundlag — væsentlige formkrav — proportionalitet — ejendomsret)

(2013/C 325/52)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Bank Kargoshaei (Teheran, Iran), Bank Melli Iran Investment Company (Teheran), Bank Melli Iran Printing and Publishing Company (Teheran), Cement Investment & Development Co. (Teheran), Mazandaran Cement Company (Teheran), Melli Agro-chemical Company (Teheran) og Shomal Cement Co. (Teheran) (først ved advokaterne L. Defalque og S. Woog, derefter ved advokaterne L. Defalque og C. Malherbe)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved M. Bishop og R. Liudvinaviciute-Cordeiro, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Europa-Kommissionen (F. Erlbacher og M. Konstantinidis, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Dels påstand om delvis annullation af Rådets afgørelse 2010/644/FUSP af 25. oktober 2010 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af fælles holdning 2007/140/FUSP (EUT L 281, s. 81), af Rådets forordning (EU) nr. 961/2010 af 25. oktober 2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af forordning (EF) nr. 423/2007 (EUT L 281, s. 1), af Rådets afgørelse 2011/783/FUSP af 1. december 2011 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP (EUT L 319, s. 71), af Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1245/2011 af 1. december 2011 om gennemførelse af forordning nr. 961/2010 (EUT L 319, s. 11) og af Rådets forordning (EU) nr. 267/2012 af 23. marts 2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af forordning nr. 961/2010 (EUT L 88, s. 1), dels en påstand om annullation af enhver fremtidig forordning eller afgørelse, der supplerer eller ændrer en af de anfægtede retsakter, og som er i kraft på datoen for afslutningen af den mundtlige forhandling.

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) Rådet bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, som Bank Kargoshaei, Bank Melli Iran Investment Company, Bank Melli Iran Printing and Publishing Company, Cement Investment & Development Co., Mazandaran Cement Companys, Melli Agro-chemical Company og Shomal Cement Co. har afholdt.
- 3) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 72 af 5.3.2011.

Rettens dom af 16. september 2013 — Nederlandene mod Kommissionen

(Sag T-343/11) (¹)

(EUGFL — Garantisektionen — udgifter, som er udelukket fra finansiering — frugt og grøntsager — omkostninger forbundet med trykning af emballage udelukket fra finansiering — en producentorganisations manglende opfyldelse af anerkendelseskriterierne — udelukkelse af udgifterne for samtlige medlemmer af den pågældende producentorganisation — proportionalitet)

(2013/C 325/53)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøger: Kongeriget Nederlandene (først ved C. Wissels, M. de Ree, B. Koopman og C. Schillemans, derefter ved C. Wissels, M. de Ree og C. Schillemans, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved A. Bouquet og P. Rossi, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2011/244/EU af 15. april 2011 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen, Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (EUT L 102, s. 33), for så vidt som afgørelsen vedrører udgifter afholdt af Kongeriget Nederlandene

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Kongeriget Nederlandene betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 252 af 27.8.2011.

Appel iværksat den 17. juli 2013 af Geoffroy Alsteens til prøvelse af Personalerettens kendelse af 8. maj 2013 i sag F-87/12, Alsteens mod Kommissionen

(Sag T-373/13 P)

(2013/C 325/54)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Geoffroy Alsteens (Marcinelle, Belgien) (ved advokaterne S. Orlandi, D. Abreu Caldas og J.N. Louis)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellantens påstande

Appellanten har nedlagt følgende påstande:

— Kendelsen afsagt af Retten for EU-personalesager (Tredje Afdeling) den 8. maj 2013 i sag F-87/12, Alsteens mod Kommissionen, ophæves.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanten fremsat et enkelt anbringende om, at der foreligger en retlig fejl, idet Personaleretten fandt, at appellanten ved en annullation af begrænsningen af varigheden af forlængelsen af hans kontrakt som midlertidigt ansat med tilbagevirkende kraft ville være omfattet af en tidsubegrænset kontrakt. Appellanten er af den opfattelse, at dette ikke er tilfældet og har anført, at Personaleretten har tilsidesat adgangen til effektive retsmidler, idet den fandt, at appellanten ikke kunne nedlægge påstand om en delvis annullation af afgørelsen om at forlænge hans kontrakt, nemlig annullation af den del af afgørelsen, som begrænsede varigheden af forlængelsen.

Sag anlagt den 6. august 2013 — Bitiqi m.fl. mod Kommissionen m.fl.

(Sag T-410/13)

(2013/C 325/55)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Burim Bitiqi (London, Det Forenede Kongerige), Arlinda Gjebrea (Prishtina, Republikken Kosovo), Anna Gorska (Warszawa, Polen), Agim Hajdini (London), Josefa Martínez Estéve (Valencia, Spanien), Denis Vasile Miron (Bukarest, Rumænien), James Nicholls (Swindon, Det Forenede Kongerige), Zornitsa Popova Glodzhani (Varna, Bulgarien), Andrei Mihai Popovici (Bukarest) og Amaia San José Ortiz (Llodio, Spanien) (ved advokaterne A. Coolen, J.-N. Louis, É. Marchal og D. Abreu Caldas)

Sagsøgte: Europa-Kommissionen, Eulex Kosovo og EU-udenrigstjenesten (EEAS)

Sagsøgernes påstande

Sagsøgerne har nedlagt følgende påstande:

Det fastslås:

- at afgørelserne af 27. maj og 2. juli 2013 om ikke at forlænge sagsøgernes kontrakter annulleres.
- at Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsålet har sagsøgeren fremført fem anbringender.

- 1) Det første anbringende er, at der er sket tilsidesættelse af princippet om høring af personalerepræsentanterne, idet personalet først blev orienteret om konsekvenserne af afgørelsen om at omstrukturere missionen Eulex Kosovo efter at afgørelsen var truffet og idet ledelsen modsatte sig et møde med en fagforeningsrepræsentant.
- 2) Det andet anbringende er, at der er sket tilsidesættelse af beskyttelsen af arbejdstagerne i forbindelse med en kollektiv opsigelse, for så vidt som hver af de opsagte personer er omfattet af gældende ret i deres hjemstat, hvilket medfører en stor forskel i de regler, der skal anvendes, og den beskyttelse, der ydes.
- 3) Det tredje anbringende er, at der foreligger retsmisbrug ved anvendelse af på hinanden følgende tidsbegrænsede kontrakter.

4) Det fjerde anbringende er, at der er sket tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet og af princippet om forbud mod forskelsbehandling mellem arbejdstagerkategorierne »seconded« og »contracted«, for så vidt som nedlæggelsen af stillinger reelt kun vedrørte arbejdstagere henhørende under »contracted« personale, idet »seconded« personale blev tilbudt mulighed for omplacering.

5) Det femte anbringende, som vedrører en af sagsøgerne, er, at der er sket tilsidesættelse af artikel 8 i den europæiske socialpagt, idet sagsøgeren modtog underretning om den anfægtede afgørelse, mens hun var gravid og på barselsorlov.

Sag anlagt den 13. august 2013 — Richter + Frenzel mod KHIM — Richter (Richter+Frenzel)

(Sag T-418/13)

(2013/C 325/56)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Richter + Frenzel GmbH + Co. KG (Würzburg, Tyskland) (ved advokat D. Altenburg)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Ferdinand Richter GmbH (Pasching, Østrig)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 12. marts 2013 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 2001/2011-4) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder de omkostninger, der opstod i forbindelse med sagen for appelkammeret.

Søgsålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Richter + Frenzel GmbH + Co. KG

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »Richter+Frenzel« for varer og tjenesteydelser i klasse 1, 6, 7, 8, 9, 11, 16, 17, 19, 20, 24, 25, 35, 37, 39, 41 og 42 — EF-varemærkeansøgning nr. 8 545 998

Indehaver af de i indsigelsessagen påberåbte varemærker eller tegn: Ferdinand Richter GmbH

De påberåbte varemærker eller tegn: Ordmærket »RICHTER«, figurmærket »RICHTER edition« og det i erhvervslivet i Østrig brugte, men ikke registrerede varemærke »RICHTER«

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen delvist taget til følge

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009.

Sag anlagt den 14. august 2013 — Brouillard mod Domstolen

(Sag T-420/13)

(2013/C 325/57)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Alain Laurent Brouillard (Bruxelles, Belgien) (ved advokat J.M. Gouazé)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Domstol

Sagsøgerens påstande

— Annullation af afgørelsen truffet den 5. juni 2013 af Den Europæiske Unions Domstol — Generaldirektoratet for Oversættelse — vedrørende udbudskontrakt 2013/S 047-075037, hvorved Alain Laurent Brouillard blev udelukket fra udbudsproceduren for oversættelse til fransk.

— Domstolen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ved dette søgsmål har sagsøgeren nedlagt påstand om annullation af afgørelsen om at opfordre den udvalgte ansøger til i forbindelse med et udbud efter forhandling med henblik på indgåelse af rammekontrakter vedrørende oversættelse af juridiske tekster fra visse af Den Europæiske Unions officielle sprog til fransk (EUT 2013/S 47-075037) at afgive et bud, hvori det bekræftes, at sagsøgeren ikke vil blive ansat til at levere de omhandlede tjenesteydelser, for så vidt som sagsøgeren ikke opfylder kravet om at have fuldført en fuldstændig juridisk uddannelse.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført tre anbringender.

- 1) Første anbringende vedrører den omstændighed, at den myndighed, der har truffet den anfægtede retsakt, er inkompetent.
- 2) Andet anbringende vedrører en tilsidesættelse af direktiv 2000/78/EF⁽¹⁾ og direktiv 2005/36/EF⁽²⁾ samt af Domstolens retspraksis.
- 3) Tredje anbringende vedrører anlæggelse af et åbenbart urigtigt skønvedrørende sagsøgerens akademiske og faglige kvalifikationer.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2000/78/EF af 27.11.2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv (EUT L 303, s. 16).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7.9.2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer (EUT L 255, s. 22).

Sag anlagt den 14. august 2013 — CPME m.fl. mod Rådet

(Sag T-422/13)

(2013/C 325/58)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Committee of Polyethylene Terephthalate (PET) Manufacturers in Europe (CPME) (Bruxelles, Belgien), Artenijs España, SL (El Prat del Llobregat, Spanien), Cepsa Quimica, SA (Madrid, Spanien), Equipolymers Srl (Milano, Italien), Indorama Ventures Poland sp. z o.o. (Włocławek, Polen), Lotte Chemical UK Ltd (Newcastle upon Tyne, Det Forenede Kongerige), M&G Polimeri Italia SpA (Patrica, Italien), Novapet, SA (Zaragoza, Spanien), Ottana Polimeri Srl (Ottana, Italien), UAB Indorama Polymers Europe (Klaipėda, Litauen), UAB Neo Group (Rimkai, Litauen) og UAB Orion Global pet (Klaipėda) (ved advokat L. Ruessmann og solicitor J. Beck)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgernes påstande

- Sagen antages til realitetsbehandling, og der gives sagsøgerne medhold.
- Rådets gennemførelsesforordning nr. 2013/226/EU⁽¹⁾ annulleres.

- Rådet tilpligtes at betale erstatning til sagsøgerne.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne anført fire anbringender.

- 1) Første anbringende om en tilsidesættelse af artikel 20, stk. 4 og 5, i Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 ⁽¹⁾ (»grundforordningen«) og en tilsidesættelse af sagsøgernes ret til forsvar, idet Rådet ikke oplyste sagsøgerne om de faktiske omstændigheder og overvejelser, der førte til vedtagelsen af den anfægtede forordning, og ikke indrømmede en rimelig frist til at fremkomme med bemærkninger.
- 2) Andet anbringende om, at Rådet udøvede et åbenbart urigtigt skøn med hensyn til de faktiske omstændigheder og tilsidesatte grundforordningens artikel 11, stk. 2, og artikel 21, stk. 1, ved vedtagelsen af den anfægtede forordning, navnlig da det i 17. og 23. betragtning til den anfægtede forordning konkluderede, at det er usandsynligt, at der igen vil blive forvoldt væsentlig skade, hvis foranstaltningerne bortfalder, og at det klart ikke er i EUs interesse at forsætte foranstaltningerne.
- 3) Tredje anbringende om, at Rådet angiveligt begik en åbenbar og alvorlig tilsidesættelse af pligten til at udvise omhu og at følge god forvaltningsskik, idet det ikke oplyste sagsøgerne om de faktiske omstændigheder og overvejelser, der førte til vedtagelsen af den anfægtede forordning.
- 4) Fjerde anbringende, der er fremført til støtte for erstatningskravet, om at Rådet handlede ulovligt ved at vedtage den anfægtede forordning, og dermed påførte sagsøgerne skade, som EU er ansvarlig for i henhold til artikel 340, stk. 2, TEUF.

⁽¹⁾ Rådets gennemførelsesforordning nr. 2013/226/EU af 21.5.2013 som forkaster forslag til Rådets gennemførelsesforordning om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse typer polyethylenterephthalat med oprindelse i Indien, Taiwan og Thailand efter en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1225/2009, og om afslutning af udløbsundersøgelsen vedrørende importen af visse typer polyethylenterephthalat med oprindelse i Indonesien og Malaysia, for så vidt som at forslaget indfører en endelig antidumpingtold på importen af visse typer polyethylenterephthalat med oprindelse i Indien, Taiwan og Thailand, EUT L 136, s. 12.

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30.11.2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab, EUT L 343, s. 51.

Sag anlagt den 16. august 2013 — Good Luck Shipping mod Rådet

(Sag T-423/13)

(2013/C 325/59)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Good Luck Shipping LLC (Dubai, De Forenede Emirater) (ved F. Randolph, QC, barrister M. Lester, og solicitor M. Taher)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets afgørelse 2013/270/FUSP af 6. juni 2013 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT 2013 L 156, s. 10) og Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 522/2013 af 6. juni 2013 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 267/2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT 2013 L 156, s. 3) annulleres, for så vidt de vedrører sagsøgeren.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender.

- 1) Første anbringende om at Rådet ikke har givet en passende eller tilstrækkelig begrundelse.
- 2) Andet anbringende om at Rådet ikke har opfyldt kriterierne for optagelse og/eller har begået en åbenbar skønsfejl ved at fastslå, at disse kriterier var opfyldt vedrørende sagsøgeren og/eller optog sagsøgeren uden passende retsgrundlag herfor.
- 3) Tredje anbringende om at Rådet ikke har beskyttet sagsøgerens ret til forsvar og ret til en effektiv domstolsprøvelse.
- 4) Fjerde anbringende om at Rådet ubegrundet og uforholdsmæssigt har tilsidesat sagsøgerens grundlæggende rettigheder, herunder retten til beskyttelse af sagsøgerens ejendom, forretning og omdømme.

Sag anlagt den 7. august 2013 — Jinan Meide Casting mod Rådet

(Sag T-424/13)

(2013/C 325/60)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Jinan Meide Casting Co. Ltd (Jinan, Kina) (ved advokaterne R. Antonini og E. Monard)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

— Annullation af Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 430/2013 af 13. maj 2013 om indførelse af en endelig antidumpingtold og om endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af rørfitings af deformerbart støbejern med gevind med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Thailand og om afslutning af proceduren for Indonesien (EUT L 129, s. 1), for så vidt som den angår sagsøgeren.

— Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger i forbindelse med den foreliggende sag.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fem anbringender.

- 1) Med det første anbringende gøres gældende, at unkladelsen af at give sagsøgeren adgang til oplysninger af relevans for fastsættelsen af den normale værdi tilsidesætter sagsøgerens ret til forsvar og artikel 6, stk. 7, artikel 20, stk. 2, og artikel 20, stk. 4, i Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30. november 2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EUT L 343, s. 51).
- 2) Med det andet anbringende gøres gældende, at afslaget på sagsøgerens anmodning om visse justeringer tilsidesætter artikel 2, stk. 10, i Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 og artikel 2.4. i WTO-aftalen om anvendelse af artikel VI i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel 1994. Subsidiært finder sagsøgeren, at Rådet har tilsidesat artikel 296 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.
- 3) Med det tredje anbringende gøres gældende, at fastsættelsen af den normale værdi for ikke-kongruente produkttyper tilsidesætter artikel 2, stk. 7, litra a), artikel 2, stk. 10, og artikel 2, stk. 10, litra a), og artikel 2, stk. 11, sammenholdt med artikel 2, stk. 8, artikel 2, stk. 9, artikel 2, stk. 7, litra a),

og artikel 9, stk. 5, i Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 samt princippet om forbud mod forskelsbehandling.

- 4) Med det fjerde anbringende gøres gældende, at unkladelsen af at træffe en afgørelse om, hvorvidt sagsøgeren er underlagt markedsøkonomiske vilkår, inden for tre måneder fra indledningen af undersøgelsen udgør en tilsidesættelse artikel 2, stk. 7, i Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009.
- 5) Med det femte anbringende gøres gældende, at brugen af unøjagtige importoplysninger med henblik på skadesfastsættelsen udgør en tilsidesættelse af artikel 3, stk. 1, artikel 3, stk. 2, og artikel 3, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009.

Sag anlagt den 19. august 2013 — Giant (China) mod Rådet

(Sag T-425/13)

(2013/C 325/61)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Giant (China) Co. Ltd (Kunshan, Kina) (ved advokat P. De Baere)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

— Rådets forordning (EU) nr. 502/2013 af 29. maj 2013 om ændring af gennemførelsesforordning (EU) nr. 990/2011 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af cykler med oprindelse i Folkerepublikken Kina efter en interimundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1225/2009 (EUT L 153, s. 17) annulleres, for så vidt den angår sagsøgeren.

— Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført otte anbringender.

- 1) Første anbringende om, at Rådet anvendte et urigtigt juridisk kriterium til at fastslå, at Jinshan og Giant China udgjorde en enkelt økonomisk enhed og derved overtrådte artikel 9, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1225/2009 (herefter »grundforordningen«).

- 2) Andet anbringende om, at Rådet foretog et åbenbart urigtigt skøn, idet det konkluderede, at Giant China og Jinshan-koncernen havde en nær forretningsmæssig og strukturel forbindelse.
- 3) Tredje anbringende om, at Rådet tilsidesatte grundforordningens artikel 18, idet det anmodede om tilvejebringelse af oplysninger, som ikke var nødvendige, og som ikke med rimelighed kunne forventes tilvejebragt af Giant China.
- 4) Fjerde anbringende om, at Rådet foretog et åbenbart urigtigt skøn, idet det fandt, at Giant China ikke hævdede, at det var urimeligt byrdefuldt at indhente oplysningerne vedrørende Jinshan.
- 5) Femte anbringende om, at Rådet foretog et åbenbart urigtigt skøn, idet det fandt, at de beviser, sagsøgeren fremlagde, ikke kunne efterprøves.
- 6) Sjette anbringende om, at Kommissionen og Rådet tilsidesatte Giant Chinas ret til forsvar ved at anmode om oplysninger, som selskabet var ude af stand til at tilvejebringe, og ved at forkaste de alternative forelagte beviser.
- 7) Syvende anbringende om, at Rådet foretog et åbenbart urigtigt skøn, idet det fandt, at det ville have skabt risiko for omgåelse at pålægge Giant China en individuel toldsats.
- 8) Ottende anbringende om, at Rådet anvendte forskellige kriterier ved bedømmelsen af, om der forelå en risiko for omgåelse i sagsøgerens tilfælde, end de kriterier, der blev anvendt i forhold til andre producenter, og derved tilsidesatte principperne om ligebehandling og forholdsmæssighed.

—————

Sag anlagt den 19. august 2013 — Bayer CropScience mod Kommissionen

(Sag T-429/13)

(2013/C 325/62)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Bayer CropScience AG (Monheim am Rhein, Tyskland) (ved advokat K. Nordlander og solicitor P. Harrison)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Sagen antages til realitetsbehandling.
- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 485/2013 af 24. maj 2013 om ændring af gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011 for så vidt angår godkendel-

sesbetingelserne for aktivstofferne clothianidin, thiamet-hoxam og imidacloprid og om forbud mod anvendelse og salg af frø, som er behandlet med plantebeskyttelsesmidler, der indeholder disse aktivstoffer (EUT L 139 af 25.5.2013, s. 12) annulleres, og

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført seks anbringender.

- 1) Med det første anbringende gøres gældende, at Kommissionen med vedtagelsen af den anfægtede retsakt overskred de beføjelser, som den er tillagt ved forordning nr. 1107/2009 ⁽¹⁾ (herefter »bemyndigelsesforordningen«), og at den anfægtede retsakt derfor ikke har et egentligt retsgrundlag, idet:

— Kommissionen har tilsidesat artikel 21 i bemyndigelsesforordningen, idet den har i) undladt at tage hensyn til de overvågningsdata, der viser, at de omhandlede aktivstoffer ikke medførte uacceptable risici for bier, og ii) fejlagtigt har konkluderet, at der forelå nye og relevante videnskabelige oplysninger af en sådan art, at de giver Kommissionen kompetence til at handle, og

— Kommissionen har tilsidesat artikel 49 i bemyndigelsesforordningen, idet den har forbudt salg af frø, der er behandlet med de omhandlede aktivstoffer uden at godtgøre, at der forelå »betydelig bekymring« om, at de behandlede frø vil »kunne udgøre en alvorlig risiko for menneskers eller dyrs sundhed eller for miljøet« og »ikke i tilfredsstillende omfang kan bekæmpes« ved andre foranstaltninger.

- 2) Med det andet anbringende gøres gældende, at den anfægtede retsakt blev vedtaget i strid med artikel 12, stk. 2 og punkt 3.8.3 i bilag II til bemyndigelsesforordningen og tilsidesatte sagsøgerens berettigede forventning, idet:

— bemyndigelsesforordningen stillede krav om, at de eksisterende og gældende retningslinjer ville blive anvendt i forbindelse med de risikovurderinger, der gav anledning til den anfægtede retsakt, hvilket sagsøgeren havde en berettiget forventning om, men de eksisterende og gældende retningslinjer blev tilsidesat til fordel for en videnskabelig udtalelse, som ikke udgjorde retningslinjer, og et udkast til retningslinjer, der hverken var tilgængelig eller var vedtaget.

- 3) Med det tredje anbringende gøres gældende, at Kommissionens anvendelse af bemyndigelsesforordningen ved vedtagelsen af den anfægtede retsakt udgjorde en tilsidesættelse af sagsøgerens grundlæggende ejendomsret og sagsøgerens ret til at udøve sin virksomhed, idet:

— beslutningen om at ophæve (og ændre) godkendelserne af sagsøgerens produkter var baseret på en retsstridig anvendelse af bemyndigelsesforordningen, der ikke i tilstrækkelig grad tog hensyn til den langvarige sikre anvendelse af de omhandlede aktivstoffer eller vigtigheden og betydningen af sagsøgerens intellektuelle ejendomsret og langsigtede investeringer i aktivstofferne.

4) Med det fjerde anbringende gøres gældende, at den anfægtede retsakt blev vedtaget efter en procedure, der tilsidesatte sagsøgerens ret til at blive hørt, idet

— udøvelsen af de relevante risikovurderinger på baggrund af en videnskabelig udtalelse og et udkast til retningslinjer (i modsætning til eksisterende og gældende retningslinjer) automatisk førte til kortlægning af manglende data, som sagsøgeren ikke havde haft mulighed for at behandle.

5) Ved det femte anbringende gøres gældende, at vedtagelsen af den anfægtede retsakt tilsidesætter proportionalitetsprincippet, idet:

— den anfægtede retsakt på en række områder (herunder dens begrænsninger af blade, privat og indendørs brug af sagsøgerens produkter) går ud over, hvad der er hensigtsmæssigt for gennemførelsen af dens legitime formål og kan endda undergrave dem, og Kommissionen har ikke overvejet de mindre restriktive lovgivningsmuligheder, som stod til dens rådighed.

6) Ved det sjette anbringende gøres gældende, at vedtagelsen af den anfægtede retsakt tilsidesætter forsigtighedsprincippet, idet:

— det bl.a. indebar, at Kommissionen som beslutningstager i risikostyringen anlagde en rent hypotetisk risikobetraktning, der byggede på rene formodninger, som endnu ikke var videnskabeligt bevist (et resultat, der i en stor del af risikovurderingerne ikke udgjorde en grundig videnskabelig vurdering), og at Kommissionen afviste at foretage en undersøgelse af de potentielle fordele og ulemper af sine handlinger.

Appel iværksat den 19. august 2013 af Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg (EØSU) til prøvelse af Personalerettens dom af 26. juni 2013 i sag F-21/12, Achab mod EØSU

(Sag T-430/13 P)

(2013/C 325/63)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg (EØSU) (ved M. Arsène, som befuldmægtiget, bistået af advokaterne D. Waelbroeck og A. Duron)

Den anden part i appelsagen: Mohammed Achab (Bruxelles, Belgien)

Appellantens påstande

— Personalerettens dom i sag F-21/12 ophæves, for så vidt som dommen annullerer EØSU's afgørelse af 9. juni 2011 vedrørende tilbagesøgning af det udlandstillæg, der er udbetalt til Mohammed Achab fra den 1. juli 2010, og pålægger EØSU at bære sine egne omkostninger og at betale halvdelen af sagsøgerens omkostninger i første instans.

— Appellanten gives medhold i de påstande, som han nedlagde for Personaleretten, dvs. frifindes.

— Appellindstævnte tilpligtes at betale omkostningerne i appelsagen samt de omkostninger, der er afholdt i sagen ved Personaleretten.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanten fremsat fem anbringender.

1) Det første anbringende vedrører retlige fejl, idet Personaleretten med urette fandt, at betingelserne vedrørende tilbagebetaling af det fejlagtigt udbetalte beløb ikke var opfyldt.

2) Det andet anbringende vedrører en retlig fejl, idet den appellerede dom bidrager til uberettiget berigelse af sagsøgeren i første instans.

3) Det tredje anbringende vedrører et åbenbart urigtigt skøn, idet Personaleretten med urette fandt, at EØSU ikke havde underrettet de ansatte for at henlede deres opmærksomhed på konsekvenserne af meddelelse af statsborgerskab.

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) Nr. 1107/2009 af 21.10.2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og om ophævelse af Rådets direktiv 79/117/EØF og 91/414/EØF.

4) Det fjerde anbringende vedrører en retlig fejl, idet Personaletteren tilsidesatte princippet om, at finansielle bestemmelser skal anvendes strengt, og princippet om, at undtagelsesbestemmelser skal fortolkes indskrænkende og restriktivt.

5) Det femte anbringende vedrører en retlig fejl for så vidt angår fordelingen af sagens omkostninger.

Sag anlagt den 20. august 2013 — Makhlouf mod Rådet

(Sag T-441/13)

(2013/C 325/64)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Eyad Makhlouf (Damaskus, Syrien) (ved advokaterne C. Rygaert og G. Karouni)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

— Afgørelse 2013/255/FUSP af 31. maj 2013 om restriktive foranstaltninger over for Syrien, annulleres.

— Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger i henhold til artikel 87 og 91 i Rettens procesreglement.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført syv anbringender, som i det væsentlige er identiske med eller svarer til dem, der er anført i sag T-383/11, Makhlouf mod Rådet ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EUT 2011 C 282, s. 30.

Sag anlagt den 20. august 2013 — Makhlouf mod Rådet

(Sag T-442/13)

(2013/C 325/65)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Hafez Makhlouf (Damaskus, Syrien) (ved advokaterne C. Rygaert og G. Karouni)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

— Rådets afgørelse 2011/273/FUSP af 9. maj 2011 om restriktive foranstaltninger over for Syrien annulleres.

— Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger i henhold til artikel 87 og 91 i Rettens procesreglement.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren påberåbt sig syv anbringender, som i det væsentlige er identiske med eller svarer til dem, der er påberåbt i sag T-359/11, Makhlouf mod Rådet ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EUT C 282, s. 25.

Sag anlagt den 20. august 2013 — Makhlouf mod Rådet

(Sag T-443/13)

(2013/C 325/66)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Mohammad Makhlouf (Damaskus, Syrien) (ved advokaterne C. Rygaert og G. Karouni)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

— Rådets afgørelse 2011/273/FUSP af 9. maj 2011 om restriktive foranstaltninger over for Syrien annulleres.

— Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger i henhold til artikel 87 og 91 i Rettens procesreglement.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren påberåbt sig syv anbringender, som i det væsentlige er identiske med eller svarer til dem, der er påberåbt i sag T-383/11, Makhoul mod Rådet⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EUT C 282, s. 30.

Appel iværksat den 20. august 2013 af Det Europæiske Lægemiddelagentur (EMA) til prøvelse af Personalerettens dom af 26. juni 2013 i de forenede sager F-135/11, F-51/12 og F-110/12, BU mod EMA

(Sag T-444/13 P)

(2013/C 325/67)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Det Europæiske Lægemiddelagentur (EMA) (ved T. Jabłoński og N. Rampal Olmedo, som befuldmægtigede, bistået af advokaterne D. Waelbroeck og A. Duron)

Den anden part i appellsagen: BU (London, Det Forenede Kongerige)

Appellantens påstande

— Personalerettens dom i sagerne F-135/12, F-51/12 og F-110/12 ophæves, for så vidt som dommen annullerer EMA's afgørelse om ikke at forlænge appelinstævntes kontrakt og tilpligter EMA at betale BU's omkostninger i sag F-135/11 og sag F-51/12.

— Appellanten gives medhold i de for Personaleretten nedlagte påstande, dvs. fuldstændig frifindelse.

— Appellinstævnte tilpligtes at betale omkostningerne i appellsagen samt de omkostninger, der er afholdt i sagen ved Personaleretten.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanten fremsat fire anbringender.

1) Med det første anbringende har appellanten gjort gældende, at Personaleretten tilsidesatte forbuddet mod at træffe afgørelse ultra vires, idet den fastslog, at den havde kompetence til at efterprøve, om administrationens begrundelse for at afslå at forlænge en kontrakt kan indebære, at der stilles spørgsmålstegn ved de kriterier og grundbetingelser, som lovgiver har fastsat i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union, og som tilsigter at sikre kontraktansatte muligheden for på sigt at nyde godt af en vis kontinuitet i ansættelsen (vedrørende præmis 57-62 i den appellerede dom). EMA har gjort gældende, at den af Personaleretten påberåbte kompetence helt savner retsgrundlag.

2) Med det andet anbringende har appellanten gjort gældende, at Personaleretten begik retlige fejl i forbindelse med fortolkningen af artikel 8, stk. 1, i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Den Europæiske Union (RAA), for så vidt som den fandt, at det nødvendigvis påhvilede den kompetente myndighed at undersøge, om der findes en stilling, i hvilken den midlertidigt ansatte, hvis kontrakt udløber, med føje ville kunne ansættes eller fortsætte.

3) Med det tredje anbringende har appellanten gjort gældende, at Personaleretten begik en retlig fejl ved at forvanske begrebet »af tjenstlige grunde«, idet den af Personaleretten anlagte fortolkning skaber en formodning for, at den berørtes beskæftigelse fastholdes, medmindre den kompetente myndighed kan godtgøre, at der ikke findes nogen stilling, i hvilken den midlertidigt ansatte, hvis kontrakt udløber, med føje ville kunne ansættes eller fortsætte.

4) Med det fjerde anbringende har appellanten gjort gældende, at der blev begået en retlig fejl derved, at EMA tilpligtedes at betale sagsomkostningerne i sag F-51/12, der blev afvist.

Sag anlagt den 14. august 2013 — Syngenta Crop Protection m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-451/13)

(2013/C 325/68)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Syngenta Crop Protection AG (Basel, Schweiz), Syngenta Crop Protection (Bruxelles, Belgien), Syngenta Bulgaria (Sofia, Bulgarien), Syngenta Czech s.r.o. (Prag, Den Tjekkiske Republik), Syngenta Crop Protection A/S (København, Danmark), Syngenta France SAS (Saint-Sauveur, Frankrig),

Syngenta Agro GmbH (Maintal, Tyskland), Syngenta Hellas AEBE — Proïonta Fytprostasias & Sporoi (Anthoussa Attika, Grækenland), Syngenta Növényvédelmi kft (Budapest, Ungarn), Syngenta Crop Protection SpA (Milano, Italien), Syngenta Crop Protection BV (Roosendaal, Nederlandene), Syngenta Polska sp. z o.o. (Warszawa, Polen), Syngenta Agro Srl (Bukarest, Rumænien), Syngenta Slovakia s.r.o. (Bratislava, Slovakiet), Syngenta Agro, SA (Madrid, Spanien) og Syngenta UK Ltd (Cambridge, Det Forenede Kongerige) (ved advokat D. Waelbroeck, solicitor D. Slater og advokat I. Antypas)

Sagsøgte: Europa-Kommissionen og Den Europæiske Union (ved Europa-Kommissionen)

Sagsøgernes påstande

— Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 485/13 («den anfægtede forordning») annulleres i det hele, eller subsidiært annulleres den anfægtede forordning for så vidt som den indfører restriktioner for thiamethoxam («TMX»), såsæd behandlet med TMX og varer indeholdende TMX.

— Den Europæiske Union, repræsenteret ved Europa-Kommissionen, tilpligtes at betale ethvert tab, som sagsøgerne har lidt som følge af Kommissionens tilsidesættelse af dens retlige forpligtelser, inklusiv renter.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsålet har sagsøgerne anført tre anbringender.

1) Første anbringende om, at den anfægtede forordning indførte restriktioner for TMX, der ikke var videnskabeligt velunderbyggede og tilsidesatte ordentlig procedure i strid med artikel 4, artikel 12, stk. 2, artikel 21, artikel 49 og bilag II til forordning nr. 1107/2009⁽¹⁾ og principperne om retssikkerhed og retten til forsvar. I særdeleshed var Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritets (EFSA) undersøgelse og de efterfølgende restriktioner ikke baseret på nyt videnskabeligt bevis, der påviste risici, den ignorerede et stor del relevant videnskabelig viden, den indeholdt materielle fejl i nøgleparametre, og var ikke baseret på nogen i fællesskab aftalt metode for risikovurdering. EFSA fandt ikke nogen risici for bi-koloniers overlevelse eller subletale virkninger og kom ikke frem til negative konklusioner, der var baseret på feltundersøgelser. Proceduren for undersøgelse og vedtagelse af restriktive foranstaltninger var så forhastede, at den videnskabelige undersøgelse ikke kunne gennemføres grundigt, og interesserede parter ikke blev givet tilstrækkelig mulighed for at give bidrag.

2) Andet anbringende om at den anfægtede forordning indførte uforholdsmæssige og diskriminerede restriktioner for TMX, alene på grundlag af hypotetiske risici, uden at der var sket en grundig videnskabelig vurdering eller nogen konsekvensanalyse i strid med forsigtighedsprincippet og proportionalitetsprincippet.

3) Tredje anbringende om at den anfægtede forordning blev vedtaget i strid med princippet om god forvaltningsskik og diligenspligten, efter at EFSA blev givet et urimeligt mandat, hvorpå fulgte en forhastet procedure, der ikke gav mulighed for ordentlige bidrag fra interesserede parter, ikke tog hensyn til relevant videnskabelig viden, og uden en konsekvensanalyse.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) Nr. 1107/2009 af 21.10.2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og om ophævelse af Rådets direktiv 79/117/EØF og 91/414/EØF (EUT L 309, s. 1).

Sag anlagt den 26. august 2013 — SNCM mod Kommissionen

(Sag T-454/13)

(2013/C 325/69)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Société nationale maritime Corse Méditerranée (SNCM) (Marseille, Frankrig) (ved advokaterne A. Winckler, F.-C. Laprè-vote, J.-P. Mignard og S. Mabile)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Kommissionens afgørelse K(2013) 1926 af 2. maj 2013 annulleres på grundlag af artikel 263 TEUF.

— Subsidiært delvis annullation af afgørelsen for så vidt som det heri lægges til grund, at støttebeløbet omfatter de elementer, der er nævnt i punkt 218 i afgørelsen.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale samtlige sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har i stævningen nedlagt påstand om annullation af Kommissionens afgørelse K(2013) 1926 endelig af 2. maj 2013, hvorved Kommissionen først betegnede den økonomiske kompensation, der var blevet udbetalt til Société Nationale Corse Méditerranée (SNCM) og Compagnie Méridionale de Navigation (CNM) for de søtransportydelser, der var blevet leveret mellem Marseille og Korsika i årene 2007-2013 inden for rammerne af en aftale om offentlige tjenesteydelser, som statsstøtte. Derefter fastslog Kommissionen, at den kompensation, der var blevet udbetalt til SNCM og CNM for transportydelser, der var blevet leveret gennem hele året (herefter den såkaldte »basistjeneste«), var forenelig med det indre marked, hvorimod den fastslog, at den kompensation, der var blevet udbetalt for ydelser, der var blevet leveret i spidsbelastningsperioderne, hvilke var juleperioden, februarperioden, forårs-efterårsperioden og/eller sommerperioden (herefter den såkaldte »supplerende tjeneste«), var uforenelig med det indre marked. Endelig traf Kommissionen bestemmelse om, at der skulle ske tilbageregning af den støtte, der var blevet erklæret uforenelig med det indre marked (sag om statsstøtte SA.22843 2012/C (ex 2012/NN)).

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fem anbringender.

- 1) Med det første anbringende gøres gældende, at der er begået retlige og faktiske fejl og foretaget åbenbart urigtige skøn derved, at Kommissionen med urette har lagt til grund, at den »supplerende tjeneste« ikke udgjorde en økonomisk tjenesteydelse af almindelig interesse. Sagsøgeren har gjort gældende, at Kommissionen derved har:

— Begået en retlig fejl ved at begrænse den skønsmargen, som traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde indrømmer medlemsstaterne ved definitionen af deres offentlige tjenesteydelser.

— Anvendt et forkert og i den foreliggende sag uanvendeligt kriterium om et »reelt behov« for en offentlig tjenesteydelse.

— Begået en retlig fejl og en faktisk fejl og foretaget et åbenbart urigtigt skøn ved at analysere »basistjenesten« og den »supplerende tjeneste« hver for sig.

— Foretaget et åbenbart urigtigt skøn vedrørende manglen på privat initiativ til den »supplerende tjeneste«.

- 2) Med det andet anbringende gøres gældende, at der er foretaget et åbenbart urigtigt skøn derved, at Kommissionen med urette har lagt til grund, at tildelingen af offentlige tjenesteydelser ikke opfyldte det fjerde kriterium, der er fastsat i Domstolens dom af 24. juli 2003, Altmark Trans og Regierungspräsidium Magdeburg (sag C-280/00, Sml. I, s. 7747), selv om denne tildeling følger af et åbent og gennemsigtigt udbud.

- 3) Med det tredje anbringende gøres subsidiært og forudsat, at kompensationen for den »supplerende tjeneste« udgør en

støtte (hvilket den ikke gør), gældende, at der er sket en tilsidesættelse af artikel 106, stk. 2, og artikel 107 TEUF, af proportionalitetsprincippet og af princippet om forbud mod ugrundet berigelse, samt at der er foretaget et åbenbart urigtigt skøn ved vurderingen af det støttebeløb, der skal tilbagesøges, for så vidt som beregningen af den støtte, der skal tilbagesøges, hverken tager hensyn til de reelle supplerende omkostninger, som SNCM har afholdt til den »supplerende tjeneste«, eller underkompensationen vedrørende »basistjenesten«, og under alle omstændigheder hviler på en fejlagtig bedømmelse af den del af kompensationen, der er bevilget for »basistjenesten«, og den del, der er bevilget for den »supplerende tjeneste«.

- 4) Med det fjerde anbringende gøres gældende, at der er sket en tilsidesættelse af princippet om den berettigede forventning, for så vidt som Kommissionen er gået imod sin egen beslutningspraksis og har anvendt SGEI-meddelelsen ⁽¹⁾, som ikke var blevet vedtaget på tidspunktet for undertegnelsen af aftalen om offentlige tjenesteydelser. Sagsøgeren har desuden gjort gældende, at varigheden af proceduren var egnet til at skabe en berettiget forventning hos selskabet, som forhindrede Kommissionen i at pålægge de nationale myndigheder at tilbagesøge støtten.

- 5) Med det femte anbringende gøres gældende, at der er sket en tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet, ved at der er indført en ubegrundet forskelsbehandling mellem SNCM og de andre rederier.

⁽¹⁾ Meddelelse fra Kommissionen om anvendelsen af Den Europæiske Unions statsstøtteregele på kompensation for levering af tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse (EUT 2012 C 8, s. 4).

Appel iværksat den 28. august 2013 af CC til prøvelse af Personalerettens dom af 11. juli 2013 i sag F-9/12, CC mod Parlamentet

(Sag T-457/13 P)

(2013/C 325/70)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: CC (Bridel, Luxembourg) (ved advokat G. Maximini)

Den anden part i appelsagen: Europa-Parlamentet

Appellantens påstande

- Dom afsagt af Personaleretten den 11. juli 2013 i sag F-9/12 (CC mod Europa-Parlamentet) ophæves.

- Følgelig gives der appellanten medhold i hans påstand om erstatning for det tab, der er lidt som følge af de skadelige handlinger.
- Det træffes afgørelse i overensstemmelse med de af sagsøgeren i første instans nedlagte påstande.
- Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagens omkostninger for begge instanser.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanten fremført otte anbringender.

- 1) Det første anbringende er, at Personaleretten fejlagtigt undlod at foranstalte den nødvendige bevisoptagelse og derved anlagde et åbenbart urigtigt skøn hvad angår appellansens fortabelse af muligheden for at blive ansat i Parlamentet i juni 2005.
- 2) Det andet anbringende er, at der er begået en retlig fejl og er anlagt et åbenbart urigtigt skøn, subsidiært foretaget en urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder, idet Personaleretten fastslog, at Rådet var blevet orienteret om eksistensen af listen over egnede ansøgere, hvorpå appellanten var opført.
- 3) Det tredje anbringende er, at der er begået en retlig fejl, er anlagt et åbenbart urigtigt skøn, er foretaget en urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder, foreligger manglende begrundelse og ikke er sket besvarelse af et anbringende, idet Personaleretten ikke besvarede appellansens anbringender vedrørende det forhold, at Parlamentet hindrede, at han blev ansat af Unionens institutioner og organer, vedrørende manglende oplysninger for så vidt angår eksistensen af egnethedslisten og vedrørende den omstændighed, at EPSO havde modtaget tilladelse til at opføre appellanten i sin database og til at videregive denne oplysning.
- 4) Det fjerde anbringende er, at der er begået en retlig fejl og er foretaget en urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder, idet Personaleretten i) med urette fandt, at Parlamentet ikke var retligt forpligtet til at udsende egnethedslisten til alle Unionens institutioner og organer, ii) ikke drog konsekvenserne af tilsidesættelsen af ligebehandlingsprincippet, af princippet om god forvaltningsskik og af retssikkerhedsprincippet og iii) undlod at undersøge dokumenter.
- 5) Det femte anbringende er, at der er foretaget en urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder og er anlagt et åbenbart urigtigt skøn vedrørende oplysningen om forlængelse af egnethedslisten, idet Personaleretten konkluderede, at Rådet og de øvrige institutioner og organer i Unionen havde kendskab til forlængelsen af egnethedslisten mellem juni og august 2007.
- 6) Det sjette anbringende er, at der er begået en retlig fejl, er anlagt et åbenbart urigtigt skøn, er foretaget en urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder og en undladelse af at undersøge disse, idet Personaleretten konkluderede, at egnethedslistens forlængede gyldighedsperiode i forhold til de øvrige beståede ansøgere ikke indebar en forskelsbehandling i forhold til appellanten.
- 7) Det syvende anbringende er, at der er begået en retlig fejl og anlagt et åbenbart urigtigt skøn, idet Personaleretten ikke drog de konklusioner, som var påkrævede efter Parlamentets destruktion af de dokumenter, som vedrørte appellansens situation.
- 8) Det ottende anbringende er, at der er begået en retlig fejl, er anlagt et åbenbart urigtigt skøn, subsidiært foretaget en urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder, foreligger manglende begrundelse, idet Personaleretten ikke tog hensyn til appellansens faktiske situation og Parlamentets ansvarspådragende holdning i forbindelse med analysen af, om der forelå fortabelse af muligheden for at blive ansat og ved bedømmelsen af det lidt tab.

Sag anlagt den 28. august 2013 — Ranbaxy Laboratories og Ranbaxy (UK) mod Kommissionen

(Sag T-460/13)

(2013/C 325/71)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Ranbaxy Laboratories Ltd (Haryana, Indien) og Ranbaxy (UK) Ltd (London, Det Forenede Kongerige) (ved solicitors R. Vidal og A. Penny samt barrister B. Kennelly)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Annulatio af artikel 1, stk. 4, i Kommissionens afgørelse af 19. juni 2013 i sag COMP/39.226 — Lundbeck (citalopram) vedrørende en procedure i henhold til artikel 101 TEUF og artikel 53 i EØS-aftalen, for så vidt som denne bestemmelse vedrører sagsøgerne.
- Annulatio af artikel 2, stk. 4, i Kommissionens afgørelse af 19. juni 2013 i sag COMP/39.226 — Lundbeck (citalopram) for så vidt som denne bestemmelse pålægger sagsøgerne bøder, subsidiært nedsættelse af bødernes størrelse, og
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgernes omkostninger i forbindelse med denne sag.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne anført fire anbringender.

- 1) Med det første anbringende gøres gældende, at sagsøgte har begået en fejl ved at konkludere, at den af sagsøgerne indgåede forligsaftale kan anses for en overtrædelse af »genstandstypen« i artikel 101, stk. 1, TEUF. Sagsøgerne gør derfor gældende, at sagsøgte har begået en retlig fejl og/eller foretaget en urigtig vurdering af de faktiske omstændigheder.
- 2) Med det andet anbringende gøres gældende, at sagsøgte har begået en fejl ved sin vurdering af, at forligsaftaleparterne i det mindste var potentielle konkurrenter. Sagsøgerne gør derfor gældende, at sagsøgte har begået en retlig fejl og/eller foretaget en urigtig vurdering af de faktiske omstændigheder.
- 3) Med det tredje anbringende gøres gældende, at sagsøgte har begået en fejl ved sin fortolkning af forligsaftalen ved at konkludere, at den ydede en større beskyttelse end den, der kunne være blevet opnået gennem en tvangsfuldbyrdelse af fremstillingspatentet. Sagsøgerne gør derfor gældende, at sagsøgte har begået en retlig fejl og/eller foretaget en urigtig vurdering af de faktiske omstændigheder.
- 4) Med det fjerde anbringende gøres gældende, at sagsøgte har begået en fejl ved sin beregning af den bøde, der er blevet pålagt sagsøgerne, og at bøden derfor er uberettiget og uforholdsmæssig.

Sag anlagt den 28. august 2013 — Hermann Trollius mod ECHA

(Sag T-466/13)

(2013/C 325/72)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Hermann Trollius GmbH (Lauterhofen, Tyskland) (ved advokaterne M. Ahlhaus og J. Schrotz)

Sagsøgt: Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA)

Sagsøgerens påstande

— ECHA's afgørelse SME(2013) 0191 af 31. januar 2012, samt ECHA's faktura nr. 10035033 af 4. januar 2013, annulleres.

— ECHA tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført tre anbringender.

- 1) Det første anbringende vedrører sagsøgtens inkompetence.
 - Sagsøgeren har gjort gældende, at sagsøgte ikke havde kompetence til at vedtage den anfægtede afgørelse SME(2013) 0191, idet hverken forordning (EF) nr. 1907/2006 ⁽¹⁾ eller forordning (EF) nr. 340/2008 ⁽²⁾ giver sagsøgte ret til at vedtage en særskilt beslutning om, hvorvidt en producent overholder SMV-kriterierne.
- 2) Det andet anbringende vedrører en tilsidesættelse af REACH-forordningens artikel 104, stk. 1, i forbindelse med forordning nr. 1 af 15. april 1958 ⁽³⁾.
 - Sagsøgeren har gjort gældende, at sagsøgte under hele kommunikationen med sagsøgeren tilsidesatte sin forpligtelse til at rette henvendelse til en person, der er undergivet en medlemsstats suverænitet på denne stats officielle sprog, og at denne tilsidesættelse har forhindret sagsøgeren i at opfylde de krav, der stilles til denne med hensyn til at godtgøre sin status som en lille virksomhed.

- 3) Ved det tredje anbringende gøres det gældende, at sagsøgeren reelt er en lille virksomhed i henhold til Kommissionens henstilling 2003/361/EF ⁽⁴⁾, og derfor er de anfægtede afgørelser truffet på et forkert grundlag.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18.12.2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF (REACH-forordningen).

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 340/2008 af 16.4.2008 om gebyrer og afgifter til Det Europæiske Kemikalieagentur i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH).

⁽³⁾ EØF Rådet: Forordning nr. 1 om den ordning, der skal gælde for Det europæiske økonomiske Fællesskab på det sproglige område.

⁽⁴⁾ Kommissionens henstilling 2003/361/EF af 6.5.2003 om definitionen af små og mellemstore virksomheder.

Sag anlagt den 30. august 2013 — Generics (UK) mod Kommissionen

(Sag T-469/13)

(2013/C 325/73)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Generics (UK) Ltd (Potters Bar, Det Forenede Kongerige) (ved advokaterne I. Vandeborre og T. Goetz)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse K(2013) 3803 endelig af 19. juni 2013, i sag COMP/39.226, hvorved det blev fastslået, at sagsøgeren havde begået en samlet og vedvarende overtrædelse af artikel 101 TEUF i perioden fra 24. januar 2002 til 1. november 2003 ved at deltage i to patentforlig, annulleres helt eller delvis.
- Subsidiært, den pålagte bøde ophæves eller nedsættes væsentligt, og
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført ni anbringender.

- 1) Med det første anbringende gøres gældende, at Kommissionen foretog en fejlagtig bedømmelse af patentforligenes indhold, formål og sammenhæng.
 - Afgørelsen konklusioner er baseret på en fejlagtig og spekulativ fortolkning af patentforligene og på et særdeles selektivt uddrag af de samtidige optegnelser. Afgørelsen tog ikke hensyn til eller bedømte fejlagtigt beviser, der klart godtgør, at patentforligene holdt sig inden for Lundbecks gyldigt udstedte patenter og blev indgået i forbindelse med en reel patentvist.
- 2) Med det andet anbringende gøres gældende, at Kommissionen begik en retlig fejl ved at se bort fra tilstedeværelsen af gyldigt udstedte patenter og ved at sidestille patentforlig med aftaler om opdeling af markedet.
 - Afgørelsens konklusioner om, at patentforligene udgør et konkurrencebegrænsende formål, ser bort fra tilstedevæ-

relsen af gyldigt udstedte patenter, som sagsøgeren skulle tage hensyn. I afgørelsen drages en fejlagtig konklusion om, at patenter kun har udelukkende egenskaber, når de er blevet bekræftet i forbindelse med en tvist, at patenttvister er væsentlige for konkurrencen og at der bestod en pligt for sagsøgeren til at foretage retsforfølgning eller at udtømme alle andre muligheder, inden der blev indgået patentforlig.

- 3) Med det tredje anbringende gøres gældende, at Kommissionen begik en retlig fejl og foretog en fejlagtig bedømmelse af de faktiske omstændigheder ved at fastslå, at de betalinger, der blev foretaget i henhold til patentforligene, var »afgørende« for konklusionen om et overtrædelsesformål.

— Der er ikke noget retligt eller faktisk grundlag for Kommissionens konklusion om, at den blotte optagelse i patentforliget af en betaling til sagsøgeren var tilstrækkelig til at fastslå, at der forelå et overtrædelsesformål. Kommissionen har ikke løftet sin bevisbyrde.

- 4) Med det fjerde anbringende gøres gældende, at Kommissionen begik en retlig fejl og foretog en fejlagtig bedømmelse af de faktiske omstændigheder ved at se bort fra den relevante faktiske og retlige sammenhæng, hvorunder patentforligene blev indgået.

— Kommissionen har set bort fra væsentlige forhold, der er kritiske i forhold til bedømmelsen af patentforligene, herunder relevant lovgivning om patenttvister, samtidige optegnelser vedrørende patenttvisten og sagsøgerens risiko for tab samt Kommissionens egne konklusioner vedrørende den gennemsnitlige varighed af patenttvister. Kommissionen har ikke løftet sin bevisbyrde.

- 5) Med det femte anbringende gøres gældende, at Kommissionen fejlagtigt fastslog, at patentforligene ikke kan fritages i henhold til artikel 101, stk. 3, TEUF:

— Kommissionen foretog ikke en analyse af de relevante, pålidelige og troværdige argumenter og beviser, som sagsøgeren fremførte, og som godtgør, at patentforligene indebar, at sagsøgeren kunne foretage en lancering næsten 18 år inden udløbet af Lundbecks nøglepatent.

- 6) Med det sjette anbringende gøres gældende, at afgørelsen er i strid med proportionalitetsprincippet.

— Afgørelsen er i strid med proportionalitetsprincippet derved, at den forbyder patentforligene, som udgjorde det mindst byrdefulde middel til at forfølge lovlige formål.

7) Med det syvende anbringende gøres gældende, at afgørelsen er utilstrækkeligt begrundet i strid med artikel 296 TEUF:

— Afgørelsen er utilstrækkeligt begrundet i strid med artikel 296 TEUF derved, at den forudsætter tilstedeværelsen af forhold, hvis eksistens det påhviler Kommissionen at godtgøre.

8) Med det ottende anbringende gøres gældende, at afgørelsen tilsidesætter en væsentlig formforskrift:

— Afgørelsen tilsidesætter sagsøgerens ret til forsvar ved at gøre nye påstande og beviser gældende uden at give sagsøgeren lejlighed til at blive hørt.

9) Med det niende anbringende gøres gældende, at Kommissionen ikke har godtgjort, at sagsøgeren begik den påståede overtrædelse forsætligt eller uagtsomt:

— De foreliggende faktiske omstændigheder rejser nye og komplekse spørgsmål, som der ikke forelå fortildfælde for på tidspunktet for indgåelsen af patentforligene. Der er ikke noget grundlag for at fastslå, at det, som Kommissionen har påstået er en tilsidesættelse, blev begået uagtsomt eller forsætligt i strid med lovgivningen.

Sag anlagt den 30. august 2013 — Merck mod Kommissionen

(Sag T-470/13)

(2013/C 325/74)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Merck KGaA (Darmstadt, Tyskland) (ved advokaterne B. Bär-Bouysiére, K. Lillerud, L. Voldstad, B. Marschall, P. Sabbadini, R. De Travieso, M. Holzhäuser og O. Semin, solicitor M. Marelus samt barristers R. Kreisberger og L. Osepciu)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Artikel 1, stk. 1, og artikel 2, stk. 1, i Kommissionens afgørelse K(2013) 3803 endelig af 19. juni 2013 (sag COMP/39.226 — Lundbeck) samt artikel 2, stk. 5, artikel 3 og 4 annulleres, for så vidt som de rettet mod Merck.

— Subsidiært annulleres eller lempes den sanktion, der blev pålagt Merck, og

— under alle omstændigheder tilpligtes Europa-Kommissionen at betale Mercks omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført tretten anbringender.

1) Med det første anbringende gøres gældende, at Kommissionen foretog en fejlagtig fortolkning af begrebet konkurrencebegrænsende formål i henhold til artikel 101.

2) Med det andet anbringende gøres gældende, at Kommissionens teori om skade er behæftet med grundlæggende mangler.

3) Med det tredje anbringende gøres gældende, at Kommissionens tilgang er i strid med retssikkerhedsprincippet.

4) Med det fjerde anbringende gøres gældende, at Kommissionen fejlagtigt ikke tog hensyn til eller ikke tog behørigt hensyn til den faktiske, økonomiske og retlige kontekst, der viste, at uden disse forlig ville GUK ikke have lanceret citalopram hurtigere i det Forenede Kongerige eller på andre EØS-markeder.

5) Med det femte anbringende gøres gældende, at Kommissionen foretog en fejlagtig bedømmelse af rækkevidden af forligene mellem Lundbeck og GUK.

6) Med det sjette anbringende gøres gældende, at Kommissionen begik en retlig og faktisk fejl ved at konkludere, at Lundbeck og GUK var potentielle konkurrenter.

7) Med det syvende anbringende gøres gældende, at Kommissionen anlagde et åbenbart urigtigt skøn ved at fastslå, at GUK havde et konkurrencebegrænsende formål med at indgå Det Forenede Kongerige-forliget og EØS-forligene.

8) Med det ottende anbringende gøres gældende, at Kommissionen begik en faktisk fejl vedrørende konklusionen om størrelsen af og formålet med værdioverførslen mellem Lundbeck og GUK.

9) Med det niende anbringende gøres gældende, at Kommissionen ikke foretog en behørig vurdering af de argumenter, som parterne fremførte i henhold til artikel 101, stk. 3, TEUF.

10) Med det tiende anbringende gøres gældende, at Kommissionen ikke tog behørigt hensyn til beviserne fra Merck, der tilbageviste formodningen om en bestemmende indflydelse, og følgelig begik en faktisk og retlig fejl ved at fastslå, at formodningen ikke var tilbagevist.

11) Med det ellefte anbringende gøres gældende, at Kommissionens afgørelse skal annulleres som følge af væsentlig forsinkelse.

- 12) Med det tolvte anbringende gøres gældende, at Kommissionen har tilsidesat parternes ret til at blive hørt.
- 13) Med det trettende anbringende gøres gældende, at Kommissionen foretog en fejlagtig vurdering af sanktionerne.

Sag anlagt den 30. august 2013 — Xellia Pharmaceuticals og Zoetis Products mod Kommissionen

(Sag T-471/13)

(2013/C 325/75)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Xellia Pharmaceuticals ApS (København, Danmark) og Zoetis Products, LLC (New Jersey, De Forenede Stater) (ved solicitor D. Hull)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Artikel 1, stk. 3, artikel 2, stk. 3, og artikel 3 i Kommissionens afgørelse K(2013) 3803 endelig af 19. juni 2013 (COMP/39.229 — Lundbeck) annulleres, for så vidt som de vedrører sagsøgerne.
- Subsidiært erklæres afgørelsens artikel 1, stk. 3 delvis ugyldig, og den pålagte bøde nedsættes, og
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført otte anbringender.

- 1) Første anbringende vedrører et åbenbart urigtigt skøn i forbindelse med konklusionen om, at de begrænsninger, der blev fastslået i patentforliget, udvidede rækkevidden af Lundbecks patenter.
- 2) Andet anbringende vedrører en retlig fejl ved anvendelsen af en fejlagtig retlig standard ved afgørelsen af, om Alpharma var en potentiel konkurrent; og et åbenbart urigtigt skøn i forbindelse med konklusionen om, at Alpharma var en potentiel konkurrent.
- 3) Tredje anbringende vedrører et åbenbart urigtigt skøn i forbindelse med konklusionen om, at patentforliget udgjorde et konkurrencebegrænsende formål.

- 4) Fjerde anbringende vedrører et åbenbart urigtigt skøn i forbindelse med konklusionen om, at der forelå en konkurrencebegrænsning i henhold til artikel 101 til trods for, at patentforliget udelukkende afspejlede udelukkelsesområdet for Lundbecks patenter, som på det retlige plan må anses for gyldig.

- 5) Femte anbringende vedrører en tilsidesættelse af sagsøgernes ret til forsvar ved en for sen forkyndelse af, at der forelå en efterforskning og af Kommissionens specifikke indsigelser.

- 6) Sjette anbringende vedrører tilsidesættelse af princippet om forbud mod forskelsbehandling ved at rette afgørelsen til Zoetis.

- 7) Syvende anbringende vedrører en retlig fejl ved beregningen af bøden, hvorved der ikke blev taget hensyn til den begrænsede grovhed ved den påståede tilsidesættelse og et åbenbart urigtigt skøn ved at fastsætte en bøde, der var forholdsmæssigt større end den bøde, der blev pålagt Lundbeck, samt undladelsen af at tage hensyn til den retlige usikkerhed, tilsidesættelsens karakter og den geografiske rækkevidde.

- 8) Ottende anbringende vedrører et åbenbart urigtigt skøn ved at anvende et 10 %s bodeloft på A.L. Industrier, som var baseret på selskabets 2011-omsætning i stedet for dets betydeligt højere 2012-omsætning, hvorved sagsøgerne blev tvungent til at betale en større del af bøden.

Sag anlagt den 30. august 2013 — H. Lundbeck og Lundbeck mod Kommissionen

(Sag T-472/13)

(2013/C 325/76)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: H. Lundbeck A/S (Valby, Danmark) og Lundbeck Ltd (Milton Keynes, Det Forenede Kongerige) (ved R. Subiotto, QC, og advokat T. Kuhn)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Kommissionens afgørelse K(2013) 3808 endelig af 19. juni 2013, som blev meddelt sagsøgerne den 21. juni 2013 i sag COMP/39.226 — Lundbeck, annulleres.

- Subsidiært annulleres de bøder, som sagsøgerne er blevet pålagt i henhold til denne afgørelse.
- Mere subsidiært nedsættes de bøder, som sagsøgerne er blevet pålagt i henhold til denne afgørelse.
- Kommissionen tilpligtes under alle omstændigheder at betale sagsøgerens sagsomkostninger samt andre med denne sag forbundne omkostninger.
- Der træffes bestemmelse om enhver anden foranstaltning, som Domstolen måtte finde passende.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført ti anbringender.

- 1) Med det første anbringende gøres gældende, at sagsøgte fejlagtigt fastslog, at Lundbeck og de øvrige virksomheder, der var parter i aftalen, var nuværende eller potentielle konkurrenter i henhold til artikel 10, stk. 1, TEUF.
- 2) Med det andet anbringende gøres gældende, at sagsøgte fejlagtigt vurderede relevansen i henhold til artikel 101, stk. 1, TEUF af værdiverførsler i sammenhæng med patentforlig.
- 3) Med det tredje anbringende gøres gældende, at sagsøgte konklusion om, at patentforligene begrænsede konkurrencen i henhold til artikel 101, stk. 1, hviler på en fejlagtig anvendelse af de faste principper om konkurrencebegrænsende formål.
- 4) Med det fjerde anbringende gøres gældende, at sagsøgte afgørelse er fejlagtig og mangler begrundelse i forhold til afvisningen af »testen af patentets rækkevidde« som den relevante standard ved bedømmelsen af patentforlig i henhold til artikel 101, stk. 1, TEUF.
- 5) Med det femte anbringende gøres gældende, at sagsøgte afgørelse fordrejede Lundbecks handlinger og undlod at redegøre for, hvorledes disse ensidige foranstaltninger er relevante i forhold til en tilsidesættelse af artikel 101, stk. 1, TEUF.
- 6) Med det sjette anbringende gøres gældende, at sagsøgte ikke tog hensyn til omstændighederne ved aftalerne og fejlagtigt konkluderede, at det tilsigtede anvendelsesområde for aftalerne gik ud over anvendelsesområdet for Lundbecks patentrettigheder.
- 7) Med det syvende anbringende gøres gældende, at sagsøgte ikke foretog en behørig undersøgelse af de effektivitetsforøgelses, der følger af forligene i henhold til artikel 101, stk. 3, TEUF.

- 8) Med det ottende anbringende gøres gældende, at sagsøgte afgørelse tilsidesætter Lundbecks ret til forsvar, eftersom sagsøgte ændrede oplysningerne vedrørende den påståede tilsidesættelse mellem tidspunktet for udsendelsen af klagepunktsmeddelelsen og afgørelsen uden at give Lundbeck adgang til at blive hørt.
- 9) Med det niende anbringende gøres subsidiært gældende, sagsøgte fejlagtigt pålagde Lundbeck en bøde til trods for nyhedskaracteren af de faktuelle og retlige spørgsmål, der er rejst i denne sag, og tilsidesatte herved også retssikkerhedsprincippet.
- 10) Med det tiende anbringende gøres mere subsidiært gældende, at sagsøgte foretog en fejlagtig beregning af de bøder, der blev pålagt Lundbeck.

Sag anlagt den 13. september 2013 — Schmidt Spiele mod KHIM (gengivelse af en spilleplade)

(Sag T-492/13)

(2013/C 325/77)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Schmidt Spiele GmbH (Berlin, Tyskland) (ved advokat T. Sommer)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 3. juli 2013 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (sag R 1767/2012-1) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.
- Der berammes en dato for et retsmøde.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Et figurmærke, der gengiver en spilleplade, for varer og tjenesteydelser i klasse 9, 16, 28 og 41 — EF-varemærkeansøgning nr. 10 592 103

Undersøgerens afgørelse: Afslag på ansøgningen

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), og artikel 7, stk. 3, i forordning (EF) nr. 207/2009.

Sag anlagt den 13. september 2013 — Schmidt Spiele mod KHIM (Gengivelse af et spillebrædt)

(Sag T-493/13)

(2013/C 325/78)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Schmidt Spiele GmbH (Berlin, Tyskland) (ved advokat T. Sommer)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Sagsøgerens påstande

— Afgørelse i sag R 1768/2012-1 truffet den 3. juli 2013 af Første Appelkammer ved kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) annulleres.

— Harmoniseringskontoret betaler sagens omkostninger.

— Der berammes en dato for mundtlig forhandling.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærke, der gengiver et spillebrædt, for varer og tjenesteydelser i klasse 9, 16, 28 og 41 — EF-varemærkeansøgning nr. 10 592 095

Undersøgerens afgørelse: Afslag på ansøgningen

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), og stk. 3, i forordning (EF) nr. 207/2009.

Appel iværksat den 19. september 2013 af Luigi Marcuccio til prøvelse af Personalerettens kendelse af 12. juli 2013 i sag F-32/12, Marcuccio mod Kommissionen

(Sag T-503/13 P)

(2013/C 325/79)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Luigi Marcuccio (Tricase, Italien) (ved advokat G. Cipressa)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellantens påstande

— Kendelsen afsagt af Retten for EU-personalesager den 12. juli 2013 i sag F-32/12 ophæves fuldt ud og uden undtagelser.

— Sagen hjemvises til fornyet behandling ved Personaleretten.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanten fremsat to anbringender.

1) Det første anbringende er, at artikel 14 i Personalerettens procesreglement er ulovlig på grund af den tautologiske og usammenhængende, men også ukorrekte, fejlagtige, vildledende og fornuftstridige fortolkning og anvendelse af denne bestemmelse, der medfører en åbenbar tilsidesættelse af princippet om ret til at få sagen behandlet af en retsinstans, der forudgående er oprettet ved lov, således som bl.a. fastsat i artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

2) Det andet anbringende er, at der foreligger en fuldstændig utilstrækkelig begrundelse, bl.a. på grund af manglende sagsoplysning, at begrundelsen har præceptiv, tautologiske og vilkårlige karakter, at der er sket forkert gengivelse og forvanskning af de faktiske omstændigheder, og at der foreligger en retlig fejl bl.a. på grund af en åbenbart fejlagtig bedømmelse af de faktiske omstændigheder.

Sag anlagt den 23. september 2013 — SolarWorld m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-507/13)

(2013/C 325/80)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: SolarWorld AG (Bonn, Tyskland), Brandoni solare SpA (Castelfidardo, Italien), Global Sun Ltd (Sliema, Malta), Silicio Solar, SAU (Puertollano, Spanien) og Solaria Energia y Medio Ambiente, SA (Madrid, Spanien) (ved advokat L. Ruessmann og solicitor J. Beck)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Sagen antages til realitetsbehandling, og der gives sagsøgerne medhold.
- Kommissionens afgørelse 2013/423/EU af 2. august 2013 om godtagelse af et tilsagn afgivet i forbindelse med antidumpingproceduren vedrørende importen af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler og wafere) med oprindelse i eller afsendt fra Folkerepublikken Kina annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne anført tre anbringender.

- 1) Med det første anbringende gøres gældende, at den anfægtede afgørelse har tilsidesat sagsøgernes ret til en retfærdig rettergang, princippet om god forvaltningsskik, sagsøgernes ret til forsvar samt antidumpinggrundforordningens ⁽¹⁾ artikel 8, stk. 4, og artikel 19, stk. 2, eftersom
 - Kommissionen nåede til enighed med den kinesiske regering og det kinesiske handelskammer for maskiner og udstyr, på vegne af en stor gruppe af kinesiske eksportproducenter, uden at give en korrekt og fyldestgørende meddelelse om de væsentligste vilkår i det omhandlede tilsagn.
 - Kommissionen har undladt at give berørte parter en mulighed for at fremsætte rettidige og effektive kommentarer til den tilsagnsordning, som blev accepteret ved den anfægtede afgørelse.
- 2) Med det andet anbringende gøres gældende, at der er foretaget et åbenbart urigtigt skøn og sket en tilsidesættelse af antidumpinggrundforordningens artikel 6, stk. 1, og artikel 8, stk. 1, for så vidt som den anfægtede afgørelse afviger vilkårligt fra konklusionerne af Kommissionens undersøgelse og fastsætter minimumsimportpriserne på niveauer, der er åbenbart utilstrækkelige til at afhjælpe den skade, der er påført EU-producenter.
- 3) Med det tredje anbringende gøres gældende, at der er sket en tilsidesættelse af artikel 101, stk. 1, TEUF, for så vidt som den anfægtede afgørelse accepterer og forstærker en horisontal prisfastsættelsesordning og derfor er i strid med kravet ifølge traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde om, at konkurrencen ikke må fordrejes inden for det indre marked.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30.11.2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EUT L 343, s. 51).

RET TEN FOR EU-PERSONALESAGER

Personalerettens dom (Tredje Afdeling) af 25. september 2013 — Marqués mod Kommissionen

(Sag F-158/12) ⁽¹⁾

(Personalesag — kontraktansat — ansættelse — indkaldelse af interessetilkendegivelser EPSO/CAST/02/2010 — ansættelsesvilkår — passende erhvervs erfaring — afslag på ansøgningen om ansættelse)

(2013/C 325/81)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Éric Marques (Ennery, Frankrig) (ved advokaterne A. Salerno og B. Cortese)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved C. Berardis-Kayser og G. Berscheid, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelsen om afslag på ansøgningen om at ansætte sagsøgeren som kontraktansat i ansættelsesgruppe III, som blev fremsat af Kontoret for Infrastruktur og Logistik i Luxembourg, og påstand om erstatning for det lidte økonomiske tab

Konklusion

1) Europa-Kommissionens afgørelse af 6. marts 2012 om afslag på at ansætte Éric Marques som kontraktansat i ansættelsesgruppe III annulleres.

2) I øvrigt frifindes Kommissionen.

3) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler Éric Marques omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 86 af 23.3.2013, s. 30.

Personalerettens kendelse (Tredje Afdeling) af 20. september 2013 — Marcuccio mod Kommissionen

(Sag F-99/11) ⁽¹⁾

(Personalesag — løn — betaling af løntilgodehavender — søgsmålsinteresse — afvisning)

(2013/C 325/82)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Luigi Marcuccio (Tricase, Italien) (ved advokat G. Cipressa)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved C. Berardis-Kayser og J. Baquero Cruz, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens stiltiende afgørelse om afslag på sagsøgerens ansøgning om udbetaling af hans løntilgodehavender for perioden fra den 1. juni 2005 til den 31. juli 2010.

Konklusion

1) Sagen afvises.

2) Luigi Marcuccio bærer sine egne omkostninger og betaler Europa-Kommissionens omkostninger

⁽¹⁾ EUT C 25 af 28.1.2012, s. 67.

Sag anlagt den 21. august 2013 — ZZ mod ESMA

(Sag F-80/13)

(2013/C 325/83)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: ZZ (ved advokaterne O. Kress og S. Bassis)

Sagsøgt: Den Europæiske Værdipapirtilsynsmyndighed (ESMA)

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Dels annullation af afgørelsen om at forlænge sagsøgerens prøvetid og af den efterfølgende afgørelse om at opsigte ham, dels påstand om erstatning for den angiveligt lidte skade.

Sagsøgerens påstande

- Annullation af afgørelsen om forlængelse af prøvetiden.
- Annullation af afgørelsen om opsigelse.
- ESMA tilpligtes som erstatning for den lidte skade at betale sagsøgeren en erstatning, som foreløbigt og efter ret og billighed fastsættes til 373 414 EUR for den økonomiske skade og 50 000 EUR for den ikke-økonomiske skade.
- ESMA tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 4. september 2013 — ZZ mod Kommissionen

(Sag F-82/13)

(2013/C 325/84)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: ZZ (ved advokat S. Orlandi)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Annullation af afgørelsen om overførsel af sagsøgerens pensionsrettigheder til Unionens pensionsordning, hvori anvendes de nye almindelige gennemførelsesbestemmelser til artikel 11 og 12 i bilag VIII til tjenstemandsvedtægten.

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at artikel 9 i de almindelige gennemførelsesbestemmelser til artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til vedtægten er ulovlig.
- Afgørelsen om overførsel af sagsøgerens pensionsrettigheder på grundlag af de parametre, der er fastsat i de almindelige

gennemførelsesbestemmelser til artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til vedtægten af 3. marts 2011 annulleres.

- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 9. september 2013 — ZZ mod Kommissionen

(Sag F-84/13)

(2013/C 325/85)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: ZZ (ved advokat S. Orlandi)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Annullation af afgørelsen om beregning af godskrivningen af de pensionsrettigheder, som er erhvervet før tiltrædelsen af tjenesten, på grundlag af de nye almindelige gennemførelsesbestemmelser og om overførsel af sagsøgerens pensionsrettigheder til Unionens pensionsordning, hvorved anvendes de nye almindelige gennemførelsesbestemmelser til artikel 11 og 12 i bilag VIII til tjenstemandsvedtægten.

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at artikel 9 i de almindelige gennemførelsesbestemmelser til artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til vedtægten er ulovlig og følgelig ikke finder anvendelse.
- Afgørelsen af 26. november 2012 — og afgørelsen af 27. juni 2012, hvori denne stadfæstes — om at godskrive de pensionsrettigheder, som sagsøgeren har erhvervet før tiltrædelsen af tjenesten, i forbindelse med overførslen af disse til Den Europæiske Unions institutioners pensionsordning, i medfør af de almindelige gennemførelsesbestemmelser til artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til vedtægten af 3. marts 2011, annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

BERIGTIGELSER**Berigtigelse til meddelelse til Tidende i sag T-309/13**

(Den Europæiske Unions Tidende C 226 af 3. august 2013, s. 23)

(2013/C 325/86)

Meddelelsen til Tidende i sag T-309/13, Mastichoparagogen mod KHIM — Gaba International (ELMA) affattes således:

»Sag anlagt den 7. juni 2013 — Enosi Mastichoparagogen mod KHIM — Gaba International (ELMA)

(Sag T-309/13)

(2013/C 226/31)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Enosi Mastichoparagogen Chiou (Chios, Grækenland) (ved advokat A. Malamis)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Gaba International Holding AG (Therwil, Schweiz)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 26. marts 2013 af Fjerde Appelkammer i sag R 1539/2012-4 annulleres.
- Harmoniseringskontoret og Gaba International Holding AG bærer deres egne omkostninger og betaler de af Enosi Mastichoparagogen Chiou afholdte omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Enosi Mastichoparagogen Chiou

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »ELMA« for varer i klasse 5 — designeret international varemærkeregistrering nr. 900 845

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Gaba International Holding AG

Det påberåbte varemærke eller tegn: EF-varemærkeregistrering af ordet »ELMEX« for varer i klasse 3, 5 og 21

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen taget til følge

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning nr. 207/2009.«

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2013/C 325/76	Sag T-472/13: Sag anlagt den 30. august 2013 — H. Lundbeck og Lundbeck mod Kommissionen	47
2013/C 325/77	Sag T-492/13: Sag anlagt den 13. september 2013 — Schmidt Spiele mod KHIM (gengivelse af en spilleplade)	48
2013/C 325/78	Sag T-493/13: Sag anlagt den 13. september 2013 — Schmidt Spiele mod KHIM (Gengivelse af et spillebrædt)	49
2013/C 325/79	Sag T-503/13 P: Appel iværksat den 19. september 2013 af Luigi Marcuccio til prøvelse af Personalerettens kendelse af 12. juli 2013 i sag F-32/12, Marcuccio mod Kommissionen	49
2013/C 325/80	Sag T-507/13: Sag anlagt den 23. september 2013 — SolarWorld m.fl. mod Kommissionen	50

Retten for EU-Personalesager

2013/C 325/81	Sag F-158/12: Personalerettens dom (Tredje Afdeling) af 25. september 2013 — Marqués mod Kommissionen (Personalesag — kontraktansat — ansættelse — indkaldelse af interessetilkendegivelser EPSO/CAST/02/2010 — ansættelsesvilkår — passende erhvervs erfaring — afslag på ansøgningen om ansættelse)	51
2013/C 325/82	Sag F-99/11: Personalerettens kendelse (Tredje Afdeling) af 20. september 2013 — Marcuccio mod Kommissionen (Personalesag — løn — betaling af løntilgodehavender — søgsmålsinteresse — afvisning)	51
2013/C 325/83	Sag F-80/13: Sag anlagt den 21. august 2013 — ZZ mod ESMA	51
2013/C 325/84	Sag F-82/13: Sag anlagt den 4. september 2013 — ZZ mod Kommissionen	52
2013/C 325/85	Sag F-84/13: Sag anlagt den 9. september 2013 — ZZ mod Kommissionen	52

Berigtigelser

2013/C 325/86	Berigtigelse til meddelelse til Tidende i sag T-309/13 (EUT C 226 af 3.8.2013, s. 23)	53
---------------	---	----

EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsfor skrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA